

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 87

Микијев ЗАБАВНИК

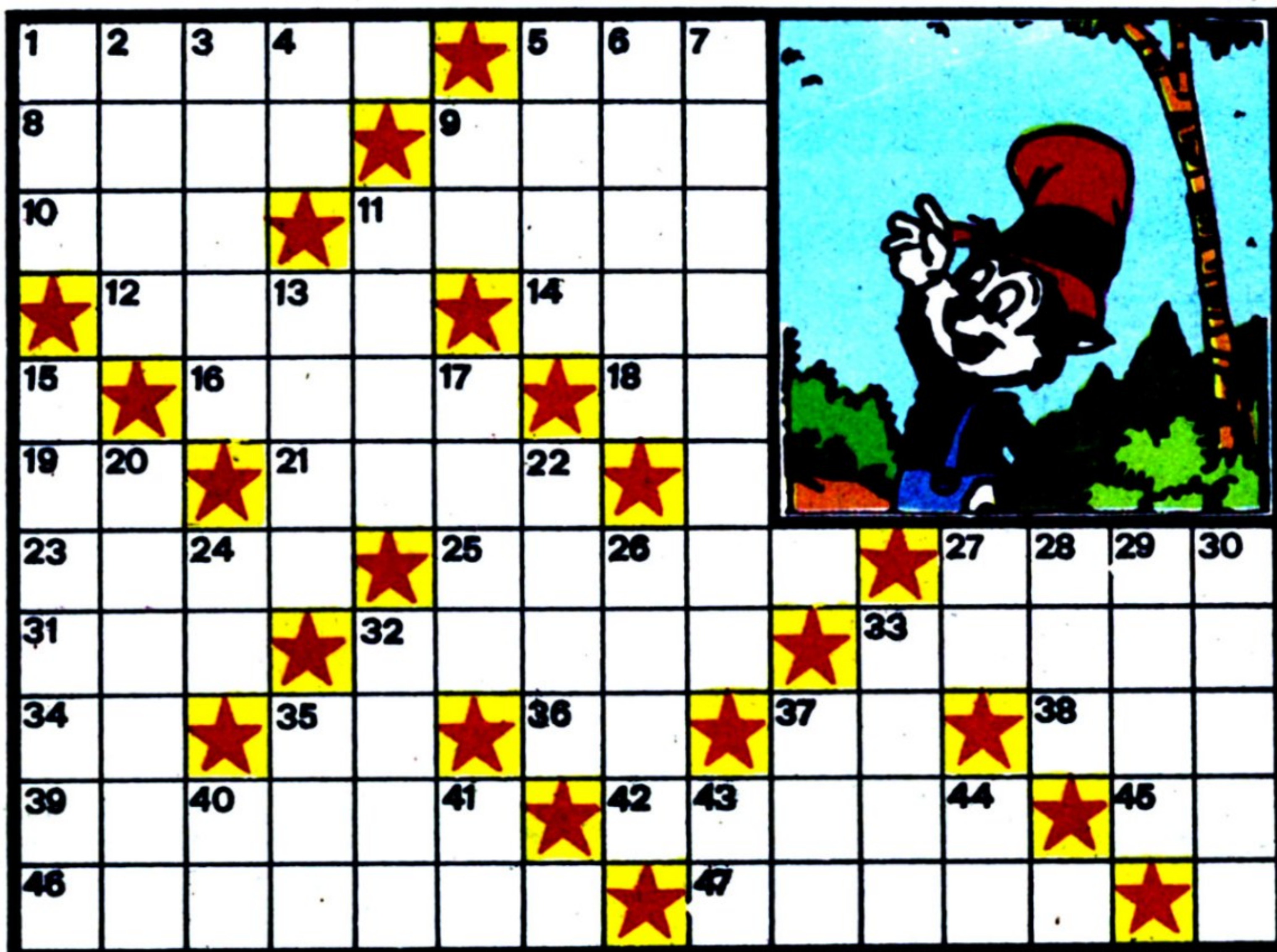

7.VI 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 4 ДИН.

WALT DISNEY

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО: 1) лице из „Микијевог забавника“, син злог Вука (види слику!), 5) зимски спорт, 8) држава у Азији, 9) корачница, 10) плитак суд испод кога се пече хлеб, 11) човек који гони стоку, 12) име певачице Мануле, 14) знај, аждаја, 16) име глумца Дагласа, 18) прво и последње слово ћирилице, 19) знак за рутенијум, 21) река у ЧССР, Пољској и ДР Немачкој, улива се у Балтичко море, 23) река у Србији, 25) чишћење водом, 27) пријатељ, 31) становник Грчке, 32) музички инструмент, 33) школски прибор, 34) музичка нота, 35) ознака на аутомобилима из Куманова, 36) возник, 37) потврдна реч, 38) члан Горњег дома у Енглеској, 39) збирка географских карата (множ.), 42) део школског намештаја, 45) један зачит, 46) гудачки музички инструмент, 47) већа песна.

УСПРАВНО: 1) наше острво, 2) планета Сунчевог система, 3) град у Србији, 4) скраћеница за „кошаркашки клуб“, 5) притока Уне, 6) органи за летење код птица, 7) искакање кости из зглоба,

9) ознака на аутомобилима из Мостара, 11) одбрамбени став у боксу, 13) париски модни креатор (Кристијан), 15) планински масив у Југославији, 17) дроњак, рита, 20) откинути плод с гране, 22) фудбалски клуб у Грчкој, 24) врста першуна, 26) мера за папир, 27) једна Нушићева комедија, 28) завршетак кичме код неких животиња, 29) несрећа, 30) пас црне длаке, 32) духови, 33) покривало за главу (множ.), 35) блато, 37) музички састав од два члана, дует, 40) тринаесто и осамнаесто слово ћирилице, 41) река у Аустрији, притока Дунава, 43) скраћеница за „лонг-плеј“, 44) део запрежног прибора.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА:

ВОДОРАВНО: 1) Мини, 5) грип, 9) Ален, 10) рола, 11) Ра, 12) дуб, 14) Ист, 15) динар, 17) идеја, 19) Еро, 21) Нада, 22) вез, 23) на, 24) Срем, 25) Млакар, г, 31) лакеј, 33) ени, 34) ПУ, 35) Ро, 37) рис, 38) слап, 39) рок, 40) та, 42) Пата, 44) обала, 46) Марк, 47) атом, 4

Издаје НИП „Политика“, као посебно издање „Политикиног забавника“, 11000 Б.
 Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.
 Претплата за нашу земљу: годишње 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00
 странство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тримесечна 88,00 дин. Уплате на
 -601-822. Годишња претплата у иностранству валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.— Сфр. 70.—
 уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292.320
 фак 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна аген-
 ција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу нишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02
 од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

© 1974 Walt Disney Productions.

Македонска 29.

УК
 претплата за ино-
 ачун број 60801-
 Бкр. 92.— Девизне
 00-00054. Поштански

Штампа НИП „Нова Македонија“ — Скопје

МИКИ И МОРСКОЈ ВИЛИ

ТА ВИЛА НА МОРУ ГДЕ СИ НАМ РЕЗЕРВИС' О СОБУ ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ НА ЛЕПОМ МЕСТУ!

АХА! КАЖУ ДА ЈЕ ВИЛА ЛЕП ИЗГЛЕД, УСАМЉЕНА, ХРАНА ОДЛИЧНА А РИБЕ КОМ' КО ВОЛИШ!

ЈЕСУ ЛИ ПОТВРДИЛИ РЕЗЕРВАЦИЈУ?

ПИС' О САМ ПРОШЛЕ НЕДЕЉЕ ДА' НИШТА МИ НИСУ ОДГОВОРИЛИ!

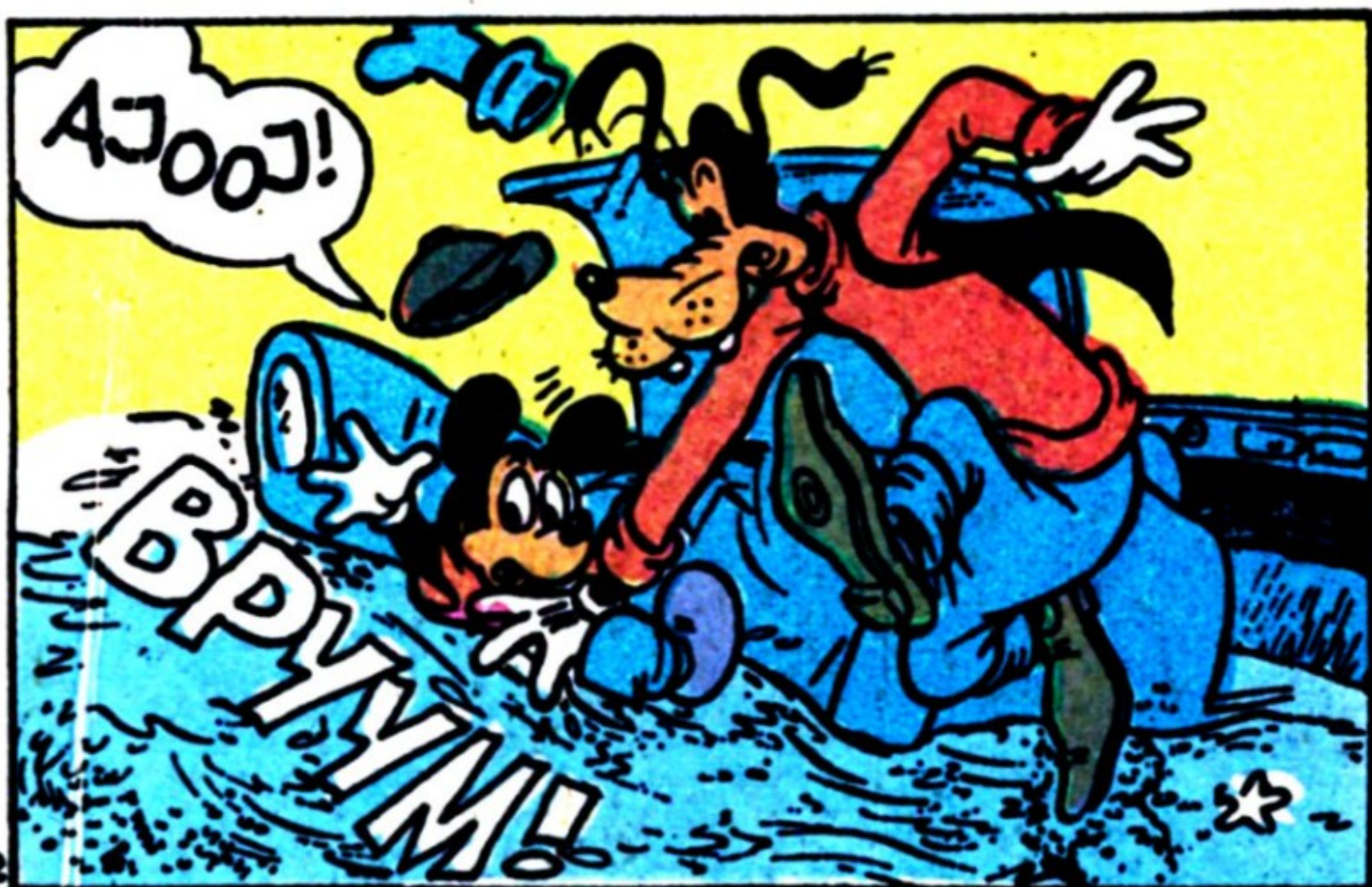
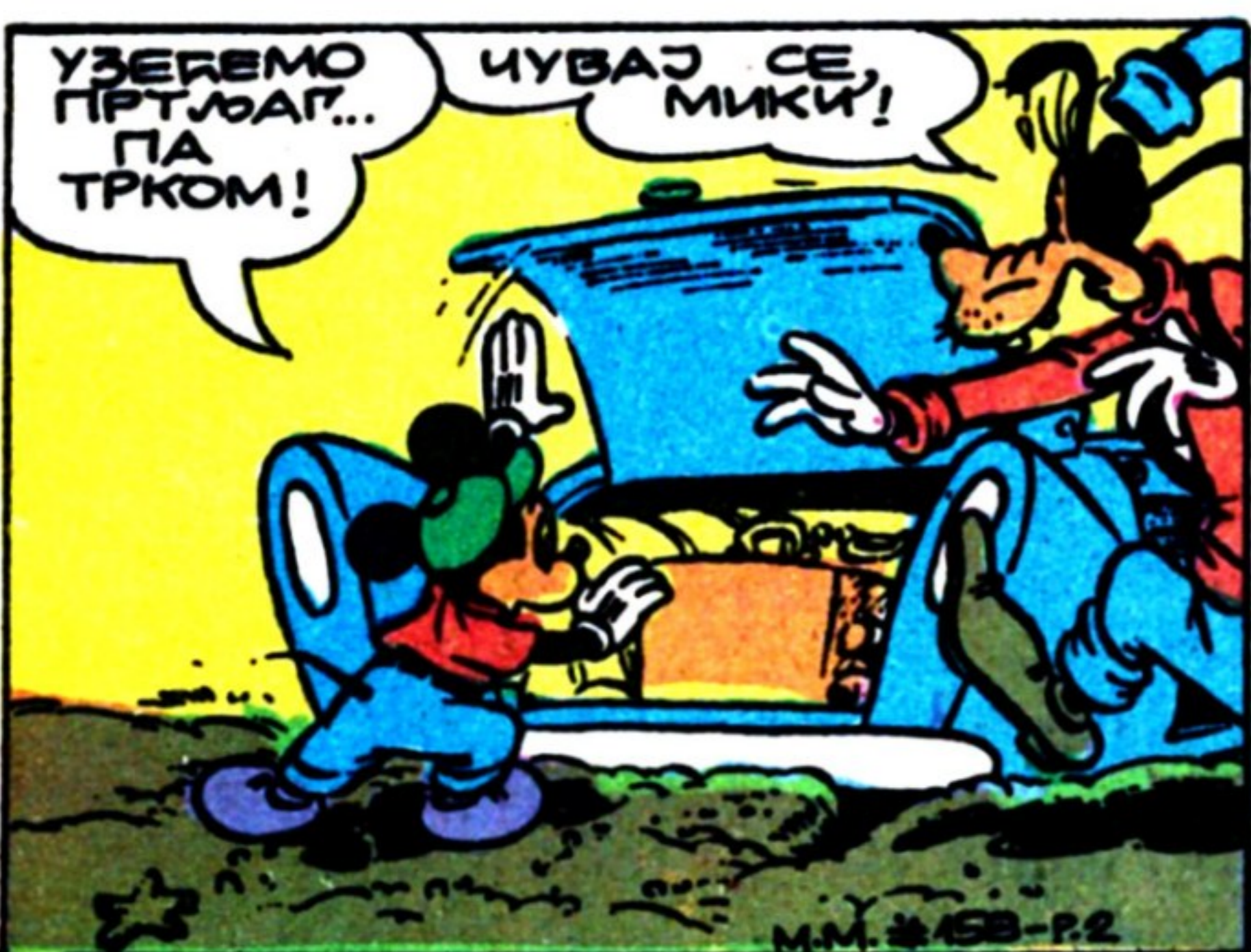
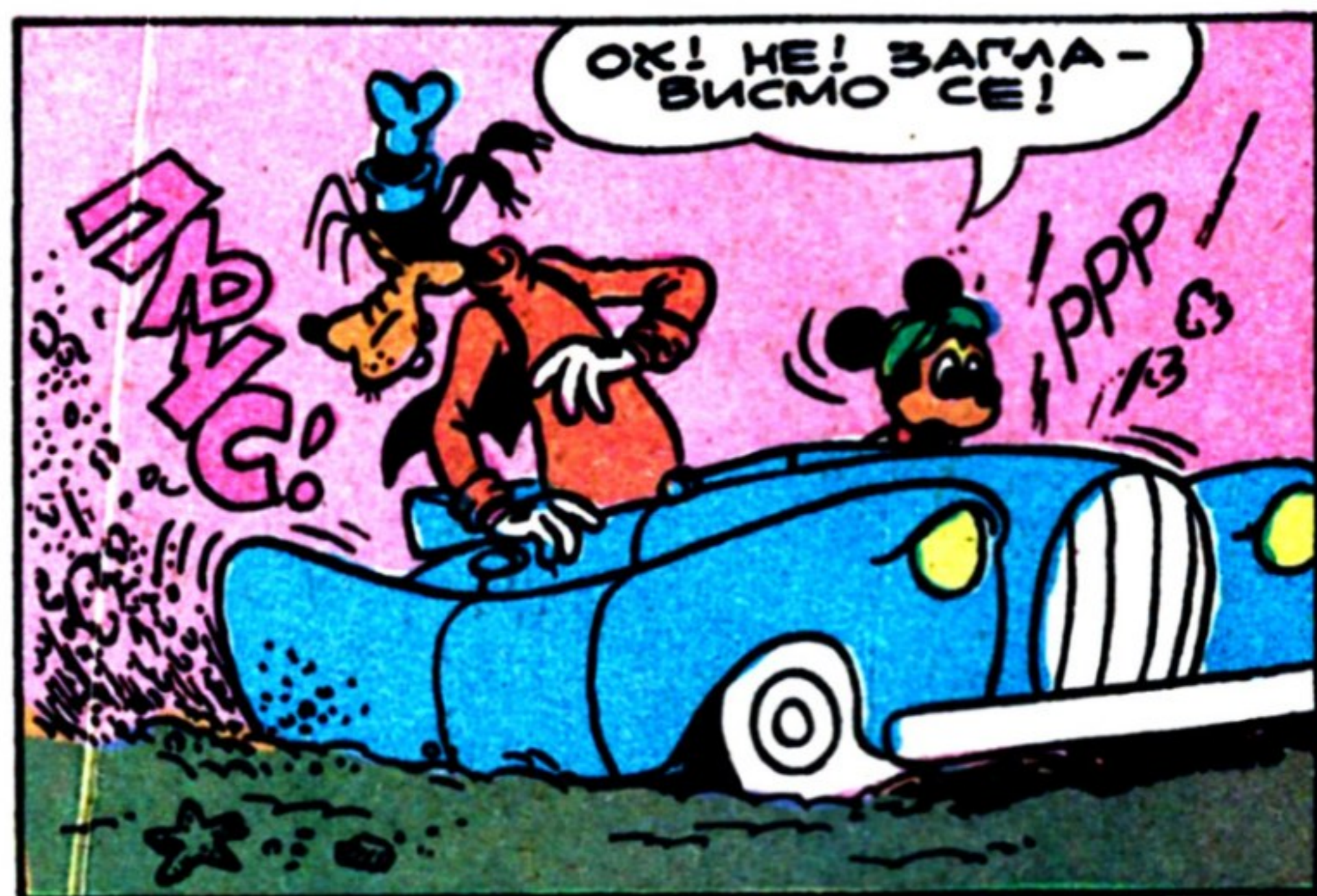
ПОГЛЕДАЈ! КАТАРКЕ ЈЕДРЕЊАКА! ТО МОРА ДА ЈЕ ТАМО!

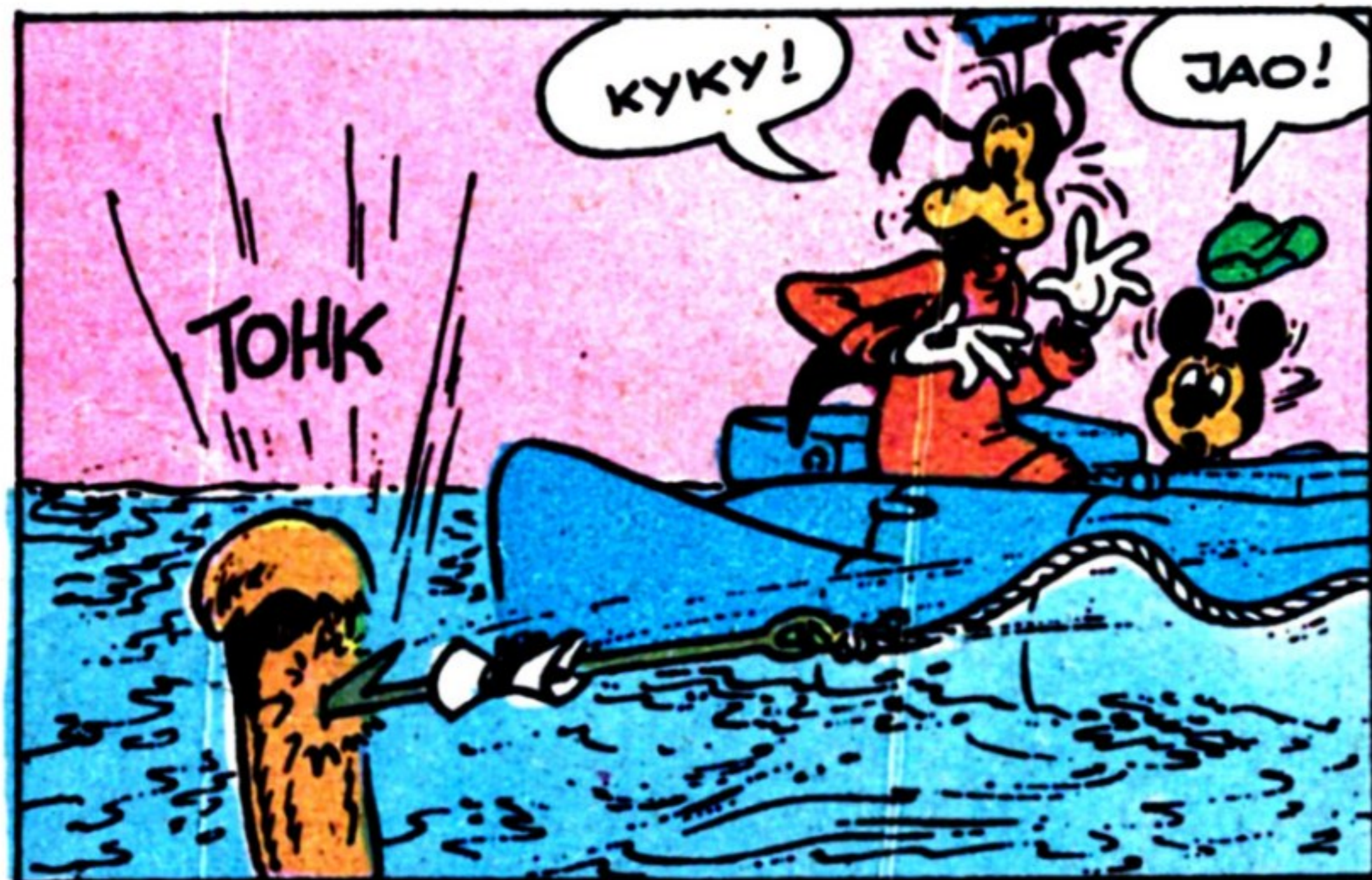
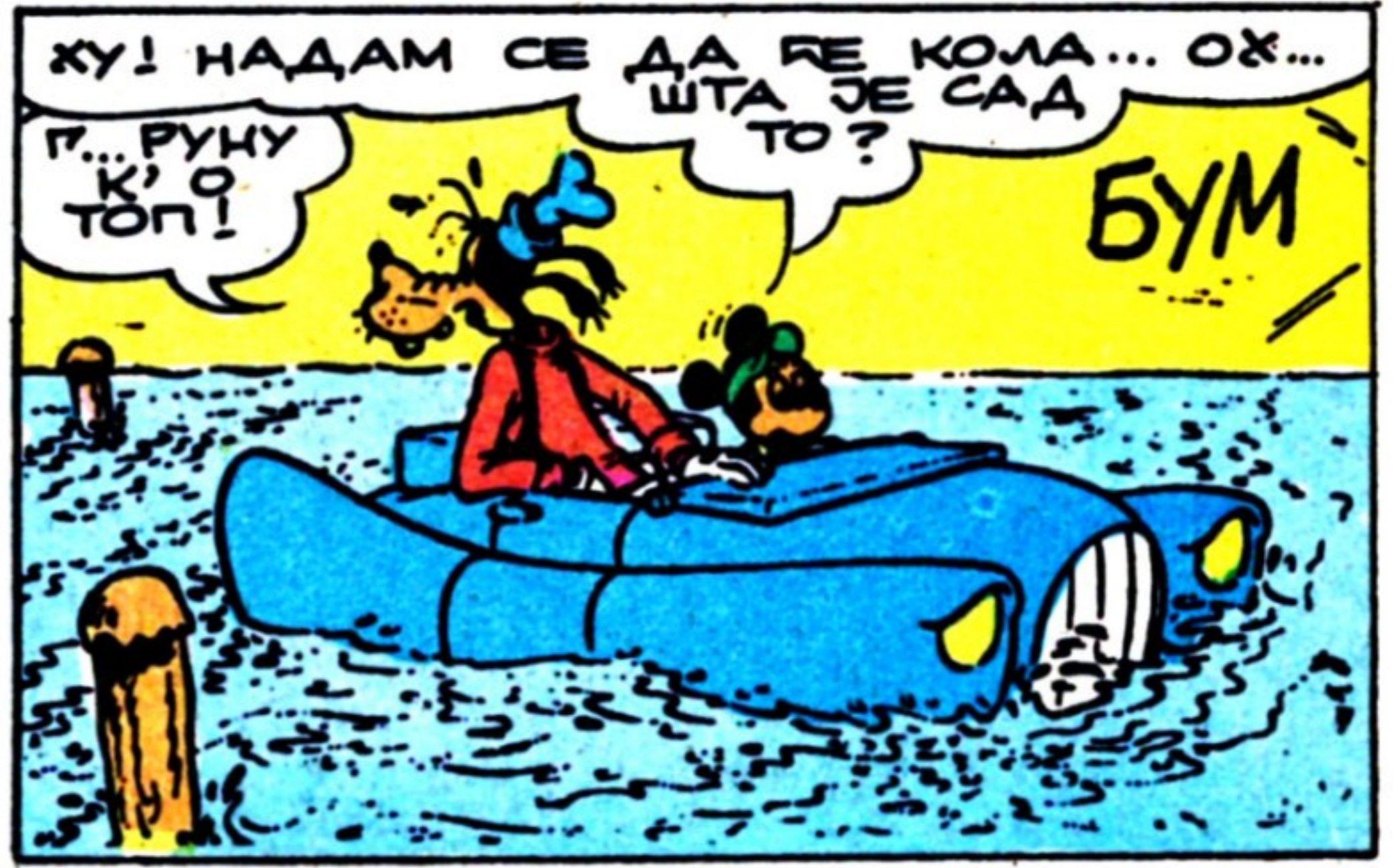
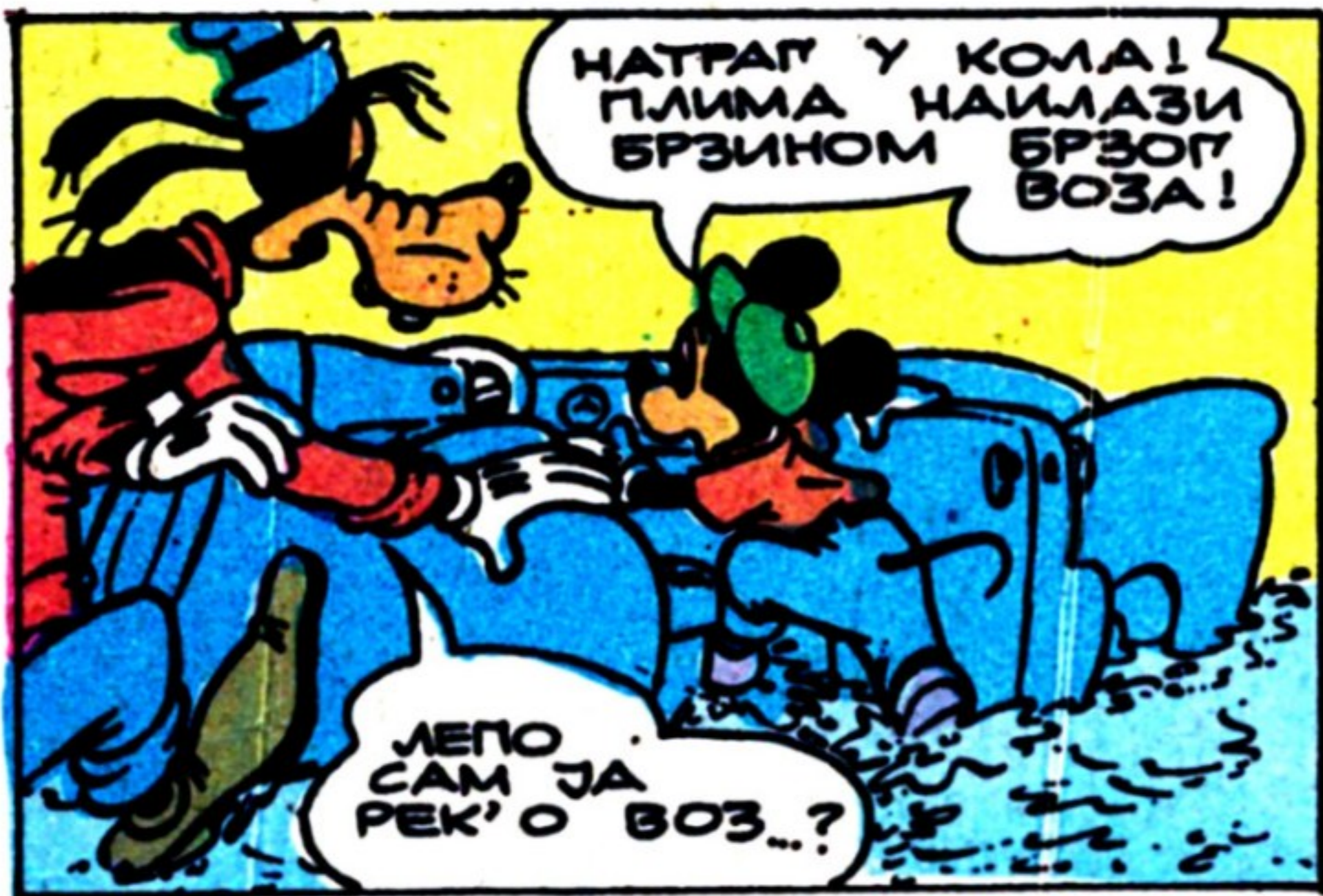

ПРИВИБА ЛИ СЕ ТО МЕНИ ИЛИ ТАЈ ЈЕ ДРЕЊАК СТОЈИ НА СУВОМ?

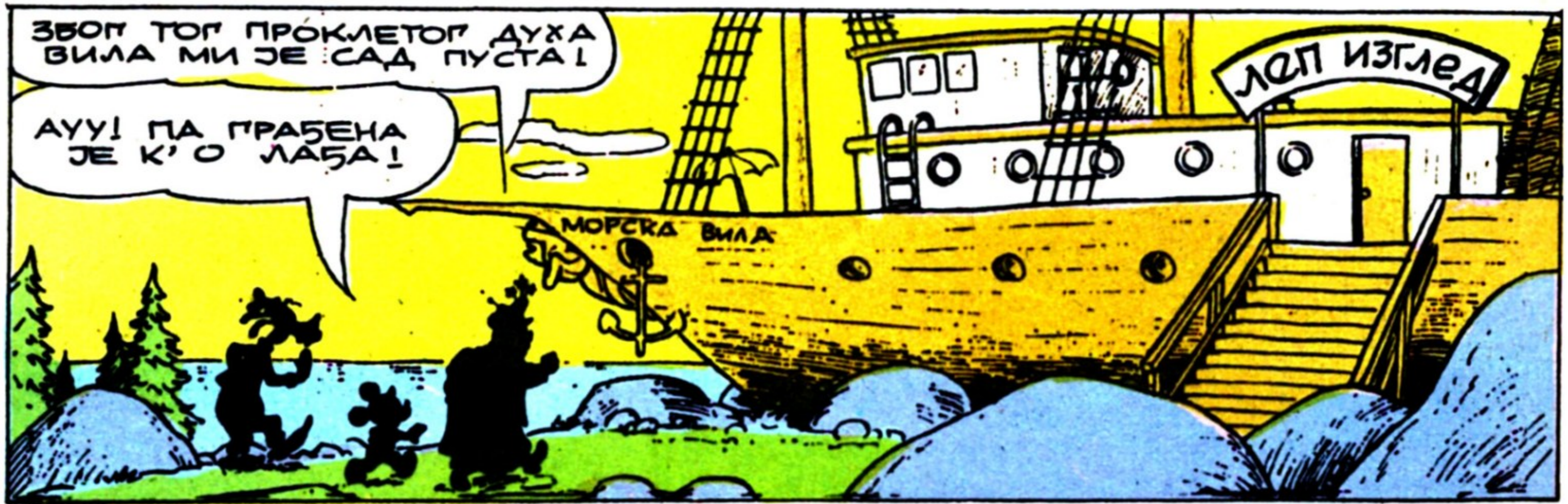
А ШТА ЛИ ПИШЕ НА ОНОЈ ТАБЛИ?

ЗВОП ТОГ ПРОКЛЕТОГ ДУХА
БИЛА МИ ЈЕ САД ПУСТА!

АУУ! ПА ПРАБЕНА
ЈЕ К' О ЛАБА!

МОРСКА ВЛАД

ЛОП ИЗГЛЕД

ТО И ЈЕСТЕ БРОД, СИНКО! ЈЕ-
ДРЕЊАК С ЧЕТ' РИ КАТАРКЕ...
ПРАБЕН ЗА ПЛОВИДБУ ПО ЈУЖ-
НИМ МОРИМА! НАСУК' О СЕ НА
ОСТРВО ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНЕ БУРЕ...
ДАВНО ЈОШ! ЈА САМ
НАИШЛА СВОЈИМ
РИБАРСКИМ БРО-
ДОМ... АИ' НА
ЈЕДРЕЊАКУ НЕ
БЕШЕ НИ
ЖИВЕ ДУШЕ!

БАШ
НИ-
КОГ?

АХА! МОЖДА СУ НАСТРАДАЛИ У
БУРИ КАД СУ
НАПУСТИЛИ БРОД!
И ПОШТО СЕ НИ-
КО НИЈЕ ВИШЕ
ЈАВИО, ЈА САМ
ПО ПОМОРСКИМ
ЗАКОНИМА
ПОСТАЛА
ВЛАС-
НИК!

М.М. 159-116

А КАД САМ НАПУСТИМА МОРЕ,
ИЗВУКЛА САМ ГА НА СУВО И,
ПРЕТВОРИЛА У ВИЛУ
ЗА ИЗДАВАЊЕ! И
СВЕ ЈЕ БИЛО БИНО
ДОК СЕ ПРЕ НЕ-
КОЛИКО МЕСЕЦИ
НИЈЕ ПОЈАВИО
ТАЈ ДУХ!

А ПОШТО НИКО НЕ ЖЕЛИ ДА ГА
НОГУ БУДЕ, ПОСТИ СУ СЕ РАЗБЕ-
ЖАЛИ! А ВИ... 'ОБЕТЕ
ЛИ ИПАК ОСТАТИ?

ДА ПРОБА-
МО, ШИЉО,
А?

ОХ!

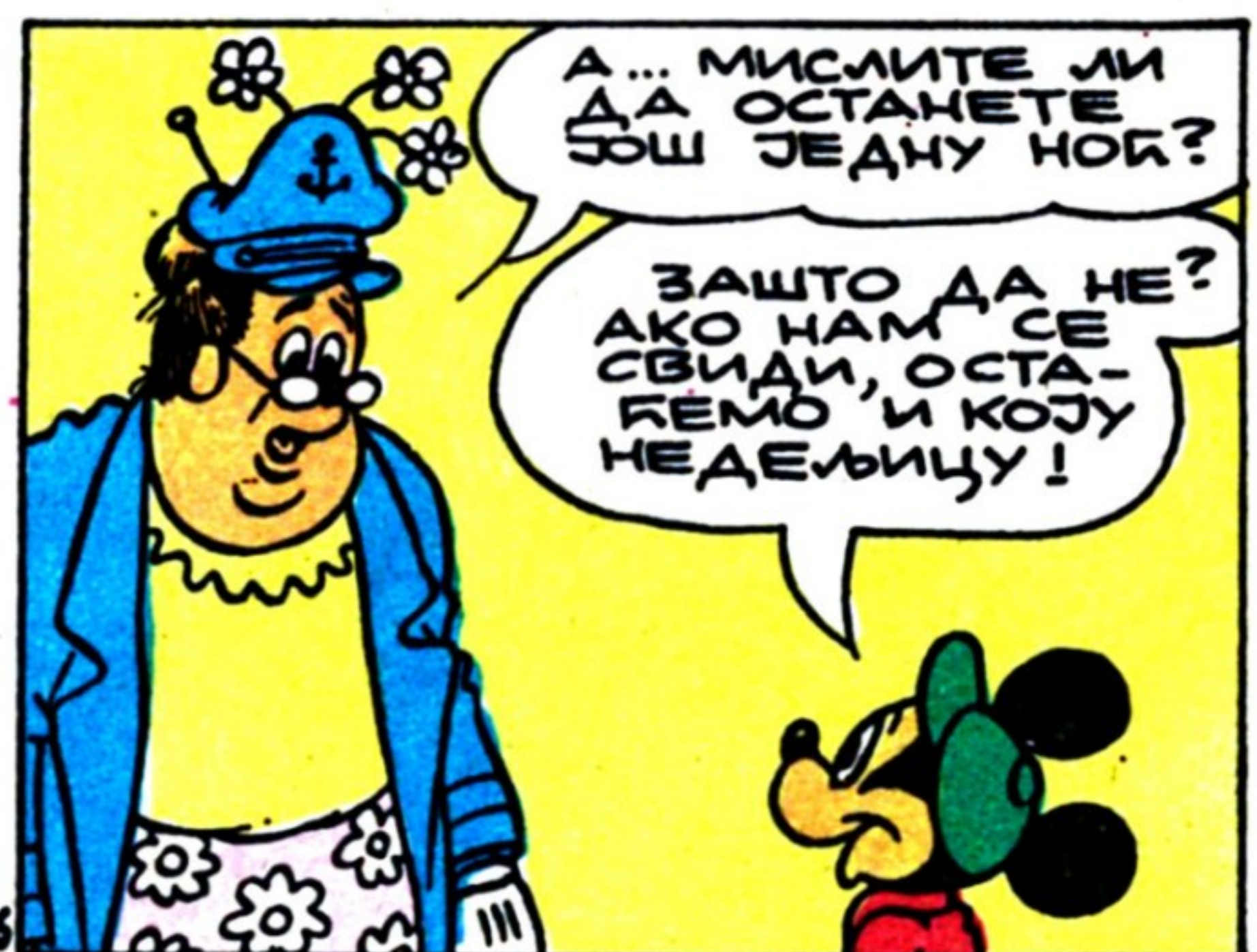
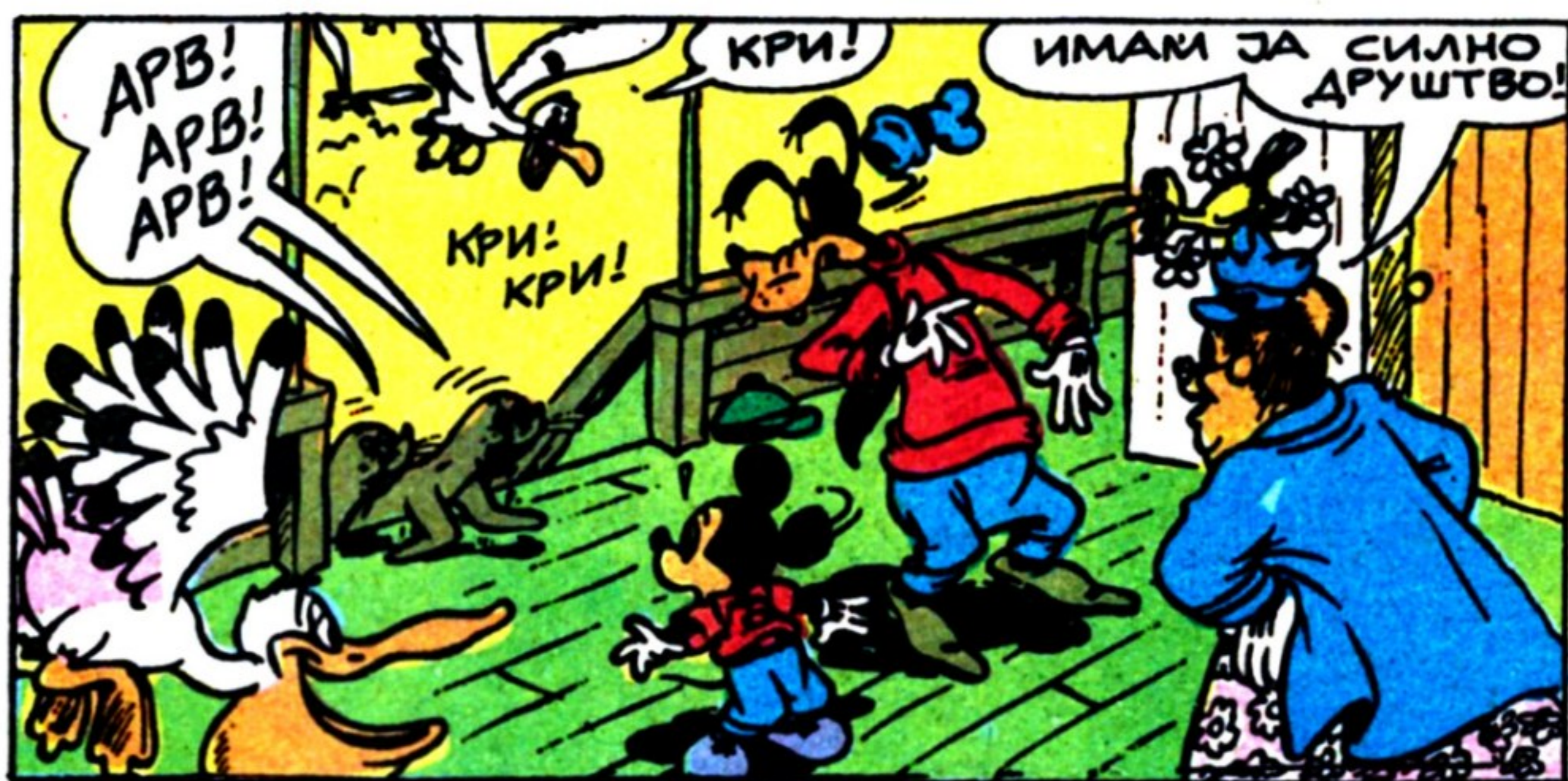
КАСНИЈЕ... ВЕЧЕРА ЈЕ БИЛА ПРСТЕ
ДА ЧОВЕК ПО-
ЛИЖЕ!

ХВАЛА!
И БАШ МИ
ЈЕ МИМО!
ВОЛИМ ДА
КУВАМ ЗА
НЕКОГ...

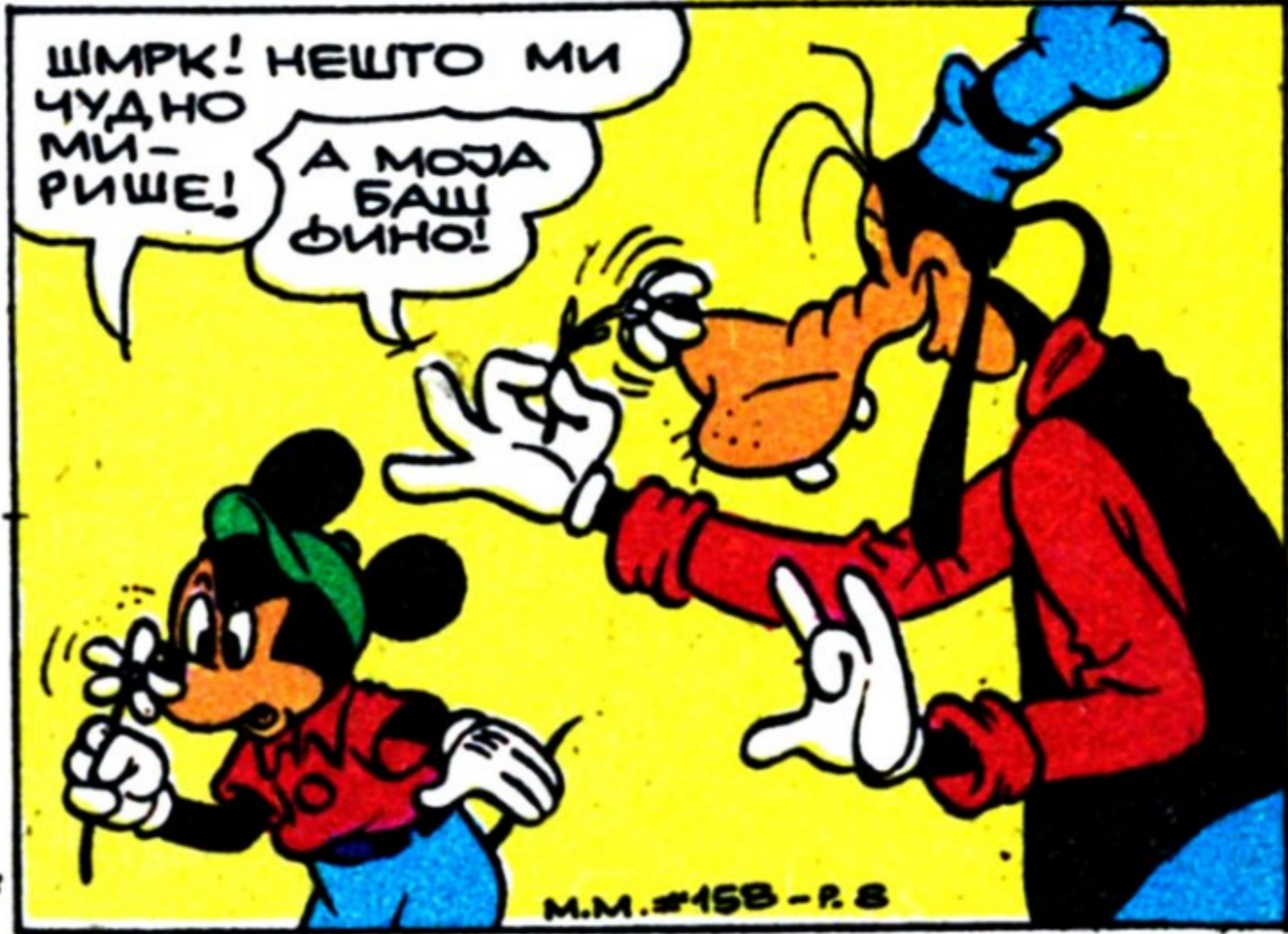

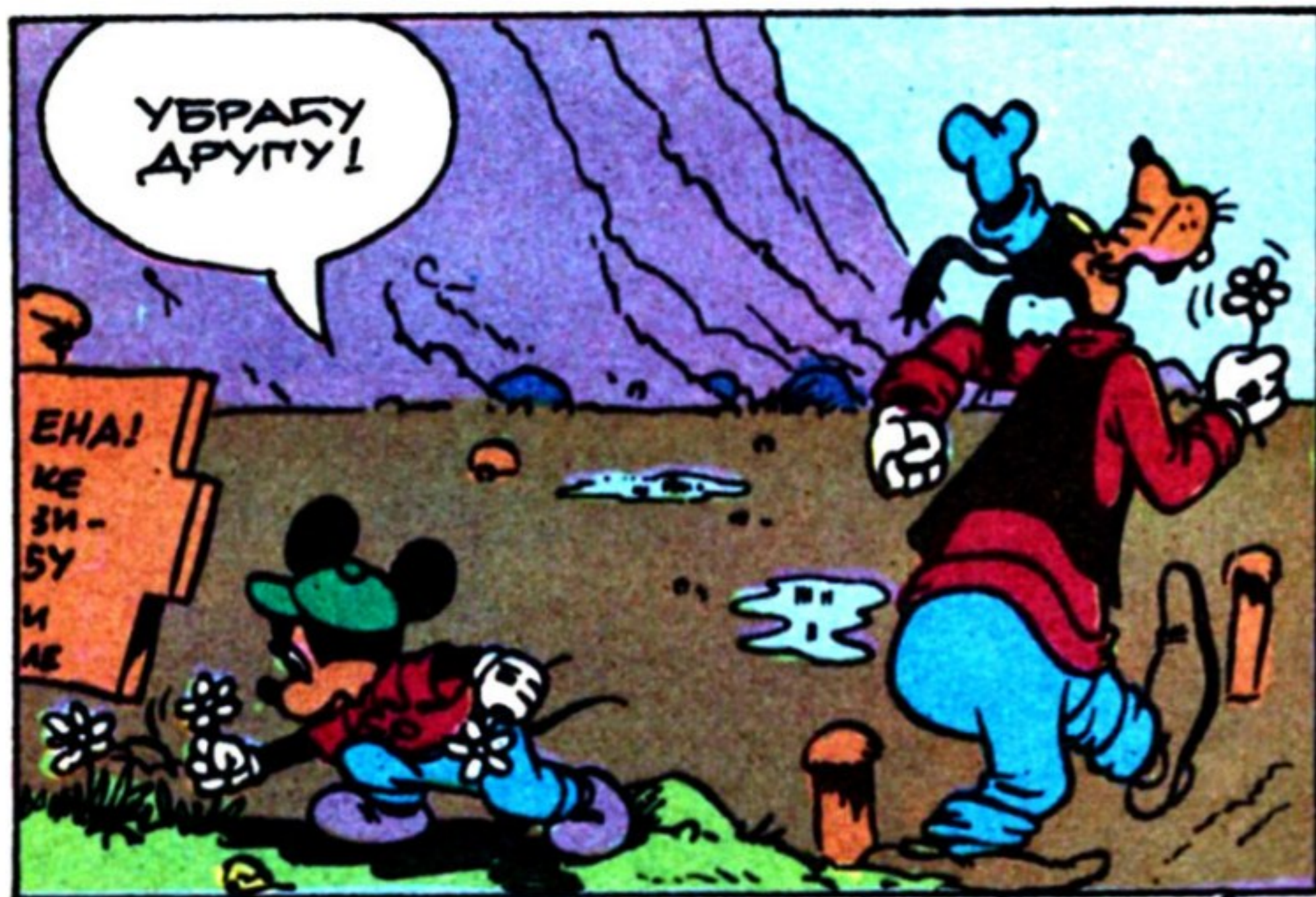
ЗАР СЕ НЕ
ОСЕГАТЕ
УСАМЉЕНИ
КАПЕТАНЕ?

УСАМЉЕНА?
ХАЈ САМО
ГЛЕДАЈТЕ!

М.М. #158-Р7

УБРАГУ ДРУГУ!

ДОБРО... ХРРРР 3333 МММММ!

ОД ХРКА-
ЊА НЕГУ МО-
БИ ДА ЗАС-
ПИМ... А
ТО ЈЕ
ДОБРО!

ТЕ НОГИ...

ЗНАШ, МИКИ! МОЖДА ДУ-
ХА И НЕМА! МОЖДА ЈЕ
КАПЕТАН ПРЕДУПО САМА
ПА ЈОЈ СЕ ПО-
НЕКАД ПРИЧИ-
ЊАВА!

МОЖДА! А
ПОМОРЦИ
СУ И
СУЈЕВЕРНИ!

НОГ СЕ
ВУКЛА...

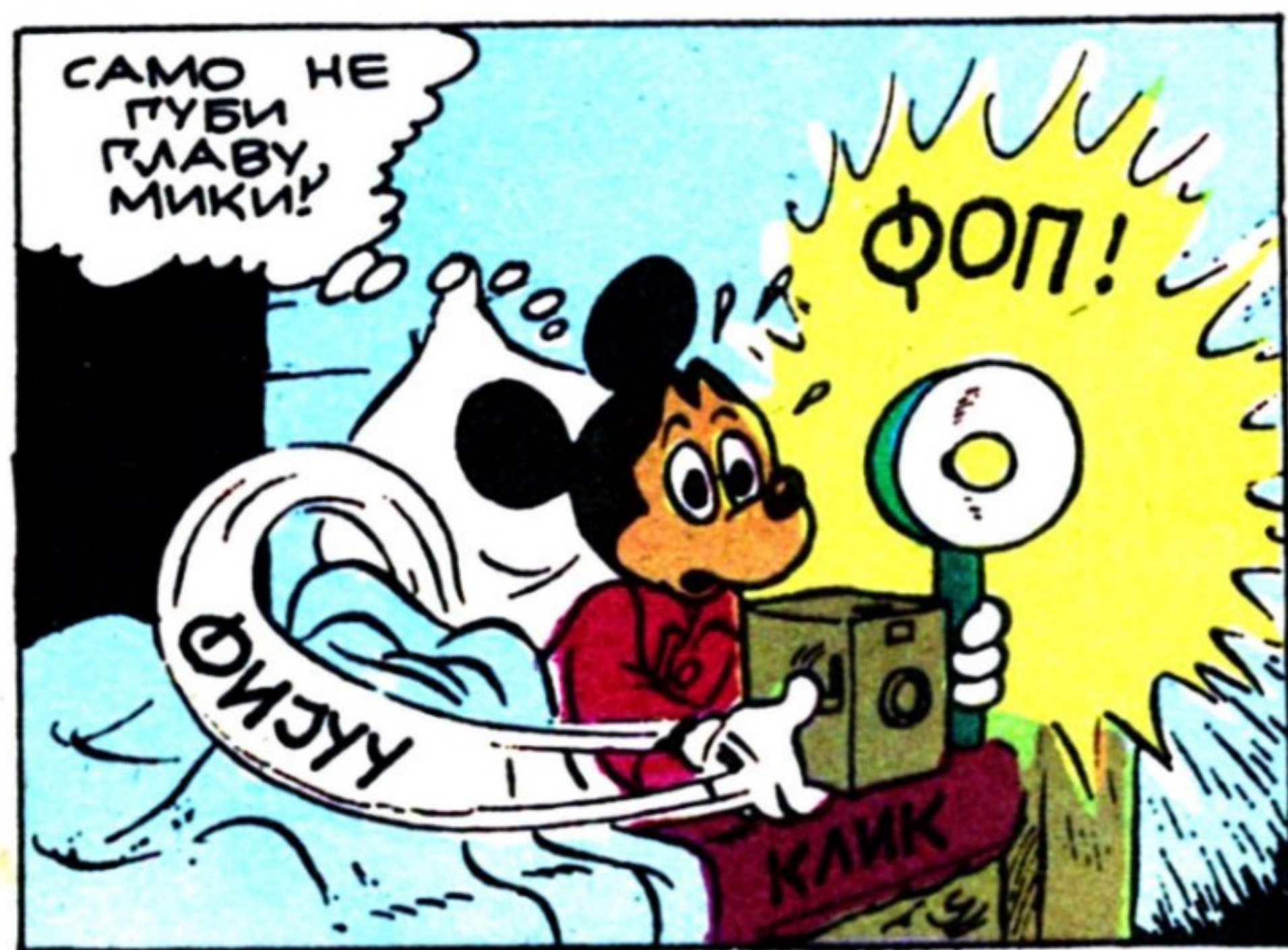
333!

ШТО СЕ ЈЕДНОМ БЕГ
НЕШТО НЕ ДОГОДИ!
ЗАСПАЈУ ИАКО
ШИЉА ХРМЕ...
ОХ! КАКВА
ЈЕ ТО
СВЕТЛОСТ?

ИЈА
ААА
ОО!

ОХ! ШТА
ЈЕ...?

САМО НЕ
ГУБИ
ГЛАВУ,
МИКИ!

ФОП!

ФИЈУУ

КЛИК

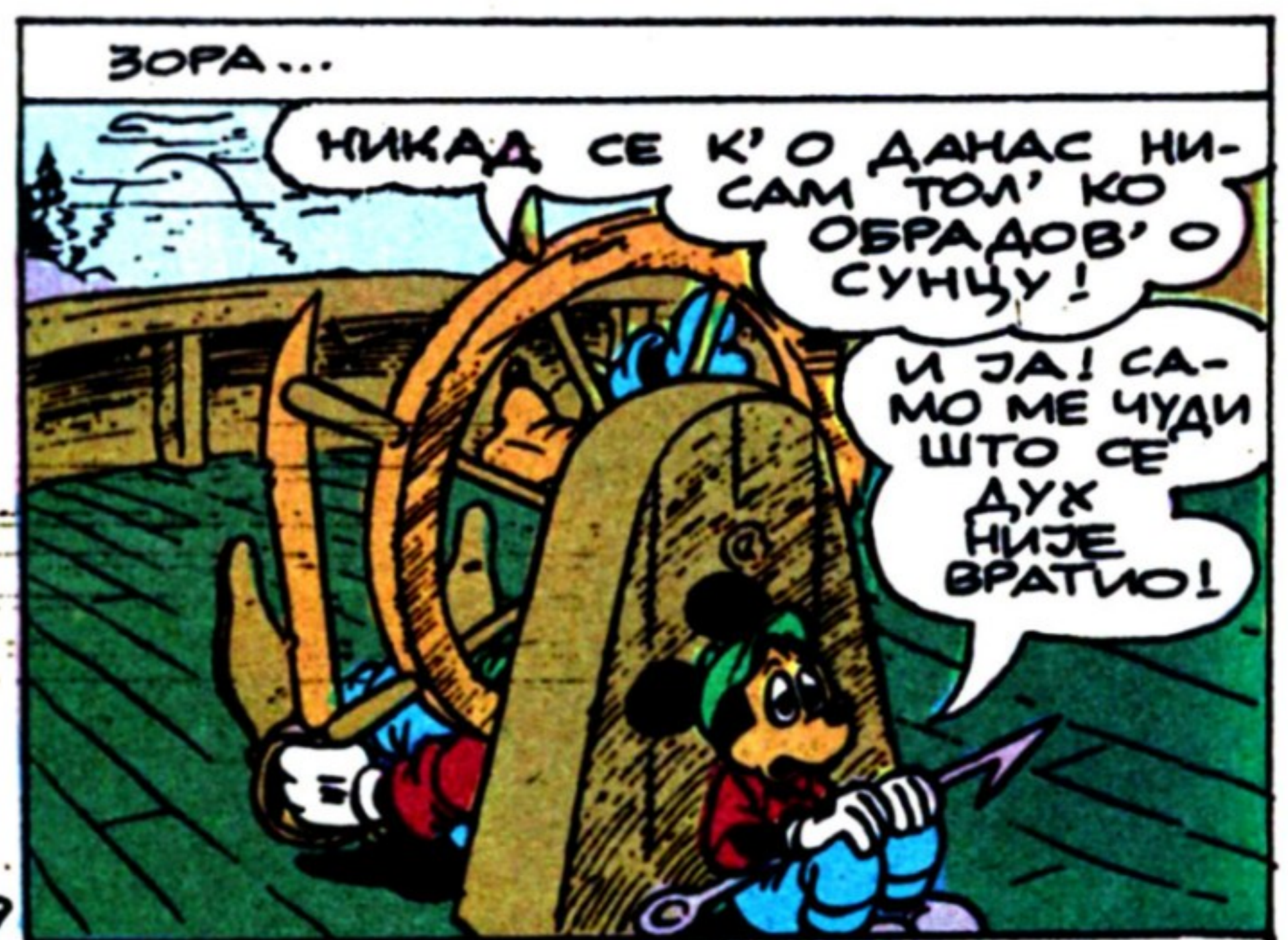

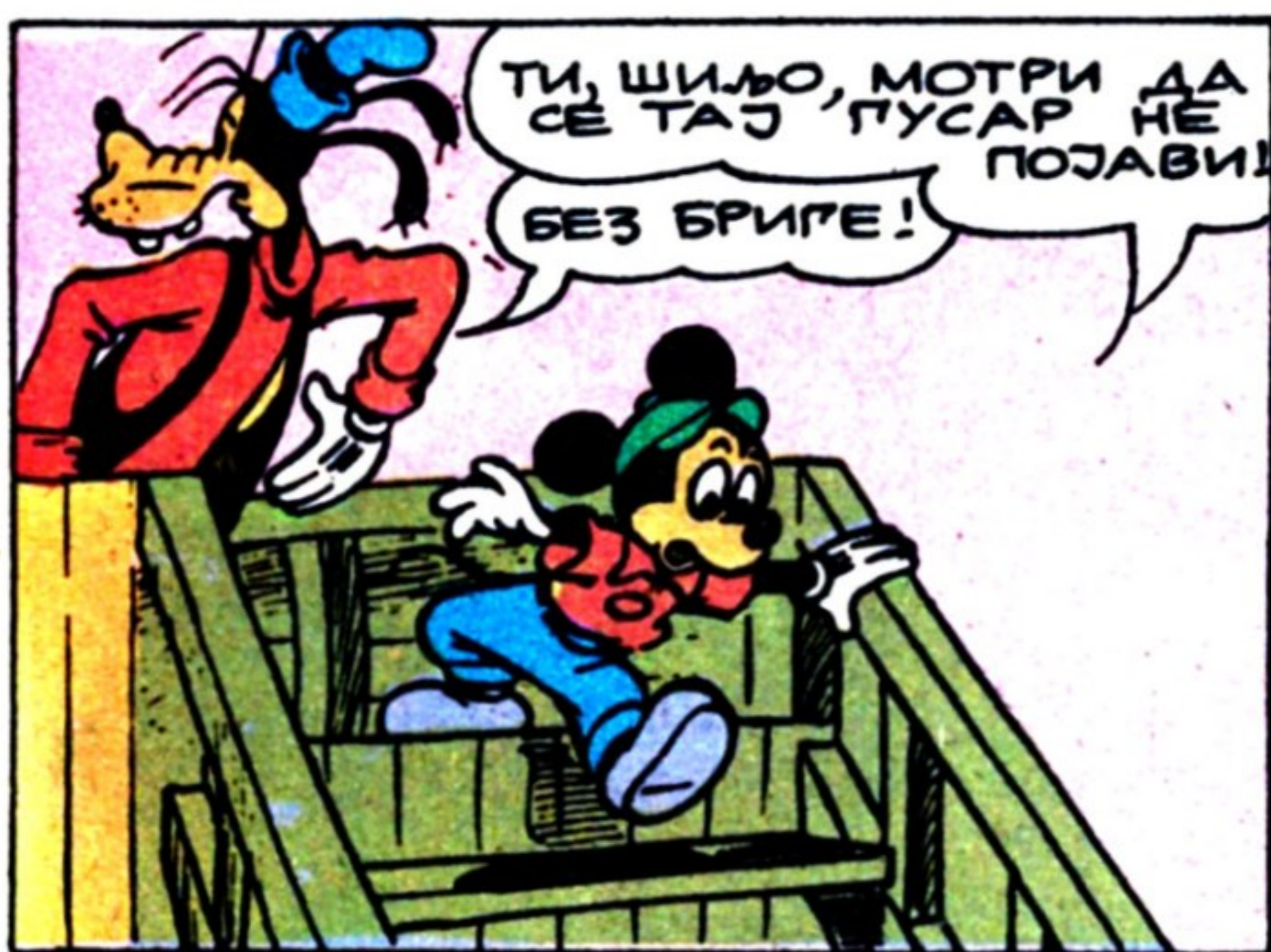
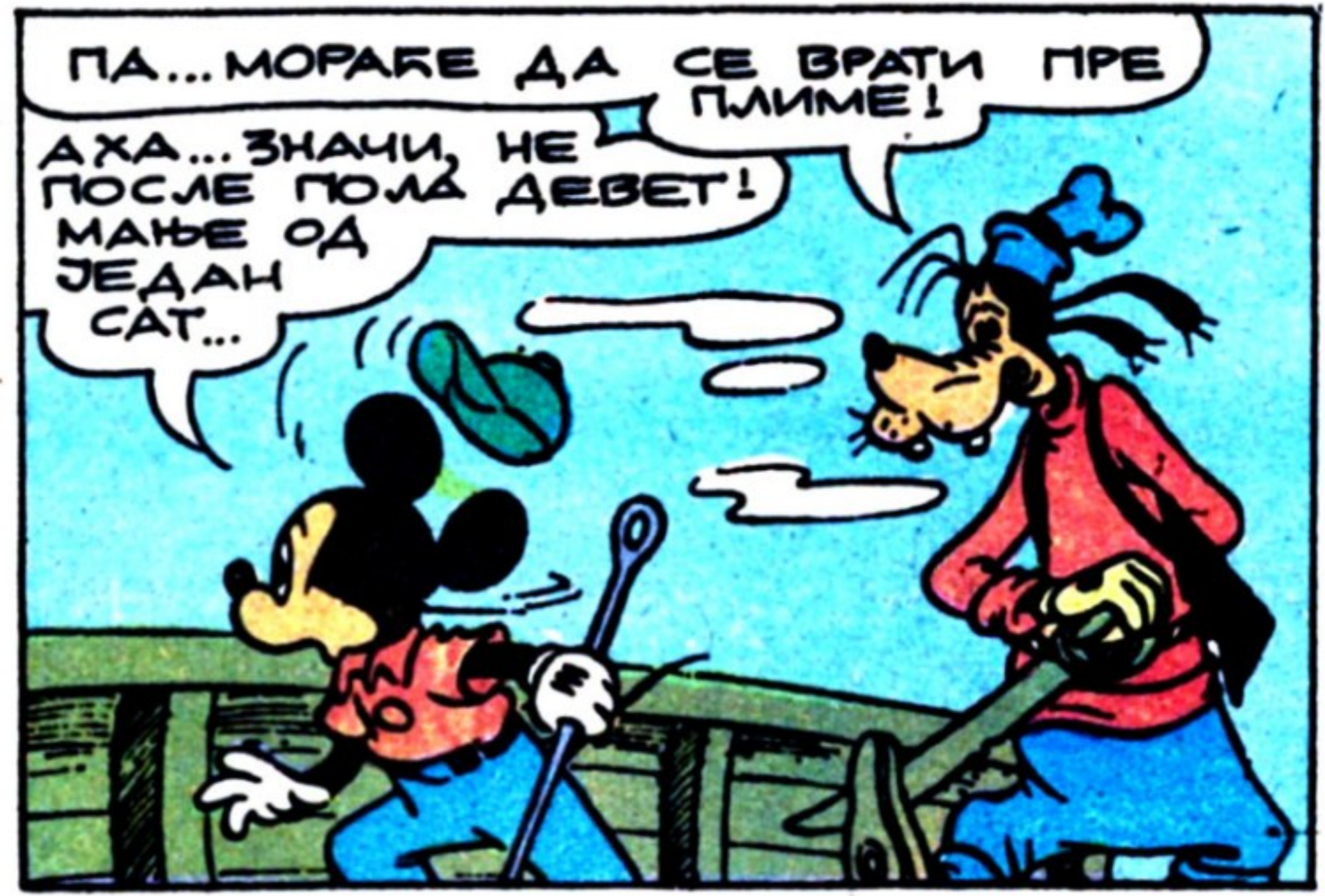
КЛАДИМ СЕ ДА
ОВАЈ ДУХ НИКАД
ДОСАД НИЈЕ ФО-
ТОГРАФИСАН!

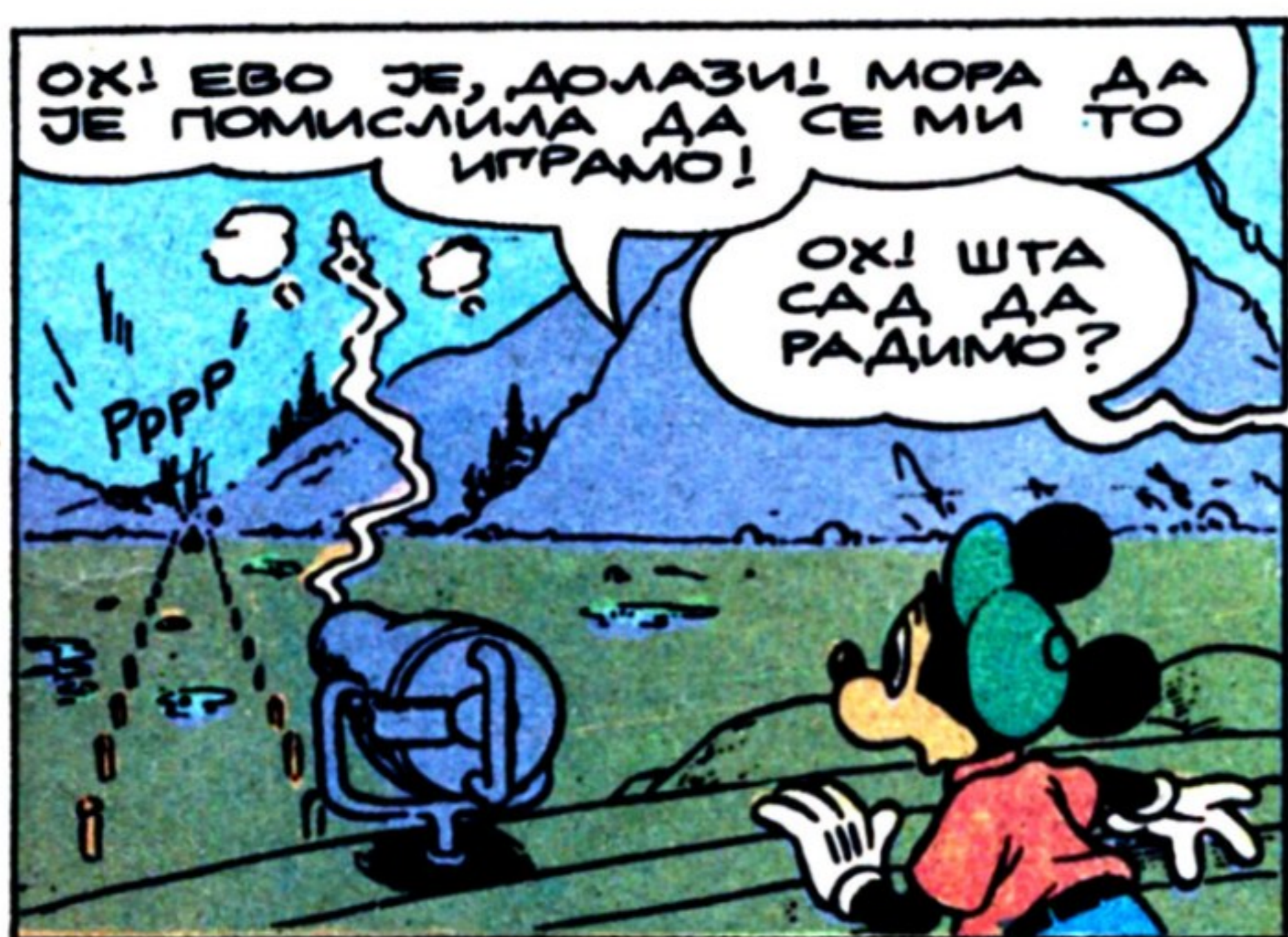
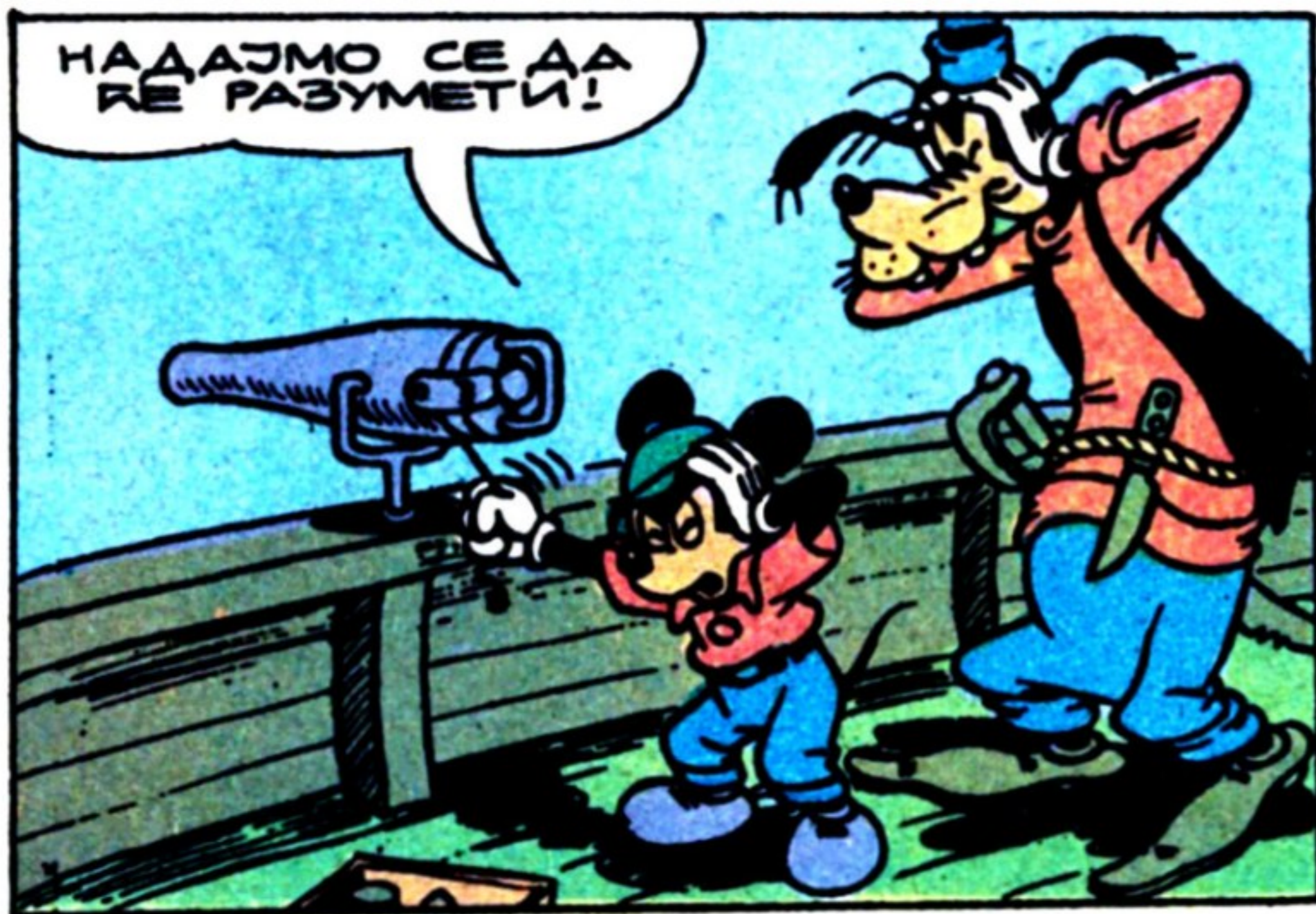
ДУМ!

БЕНГ!
ТРАС!
ДУМ!

В.М.М. #158-Р9

ДА СЕ НИСТЕ МРДНУЛИ! ДУХ ЈЕ МОЖДА ЛАЖАН... АЛ' ОВАЈ МАЧ НИЈЕ!

ОК!

ЧУЈ, ШТА ТИ ТРЕБА ТО СА ДУХОМ? И КО СИ ТИ, УОСТАЛОМ?

МНОГО СИ МИ НЕШТО РАДОЗНАО!

ПОШТО СЕ ВИ, МОМЦИ, НЕ ДАТЕ ЛАКО УГЛАШИТИ, ЈА САМ ИЗМИСЛИО ОНАЈ КОСТИМ... ПА ЈОШ МАЛО СВЕТЛЕКЕ ФАРБЕ! А КАКО ТО ДА СТЕ ПОСУМЊАЛИ?

ЗБОГ ОНЕ ПРЕПРАВЉЕНЕ ТАБЛЕ! НИКАД НИСАМ ВИД' О БЕЛУ РАДУ ПОПРСКАНУ ЦРНОМ И БЕЛОМ ФАРБОМ!

КАПНУЛО МИ МАЛО ФАРБЕ, А? БАШ САМ НЕПАЖЉИВ!

СВЕ МИ ЈЕ ЈАСНО! ВИДЕЛИ СТЕ НАШЕ ПИСМО С РЕЗЕРВАЦИЈОМ И ЗНАЛИ СТЕ ДА ДОЛАЗИМО! ПРЕПРАВИЛИ СТЕ ВРЕМЕ НА ТАБЛИ НАДАЈУКИ СЕ ДА БЕ НАС ГИМА ОДНЕТИ И...

М.М. #158-Р.14

ДОСТА ПРИЧЕ! ПОЛАЗИТЕ!

ХИ! ХИ! ТО МЕ ПОЛИЦА!

И ШТА НА МЕРАВАТЕ С НАМА?

ПОШТО СТЕ ВЕК ТУ, ПОМОГИ БЕТЕ МИ ДА СКИНЕМ ФИГУРУ С ПРАМЦА! НЕ МОЖЕ ТО ЈЕДАН ЧОВЕК...

И ЦЕЛА ОВА ПУЖВА ЗБОГ ФИГУРЕ С ПРАМЦА? МОРА ОНДА ДА МНОГО ВРЕДИ!

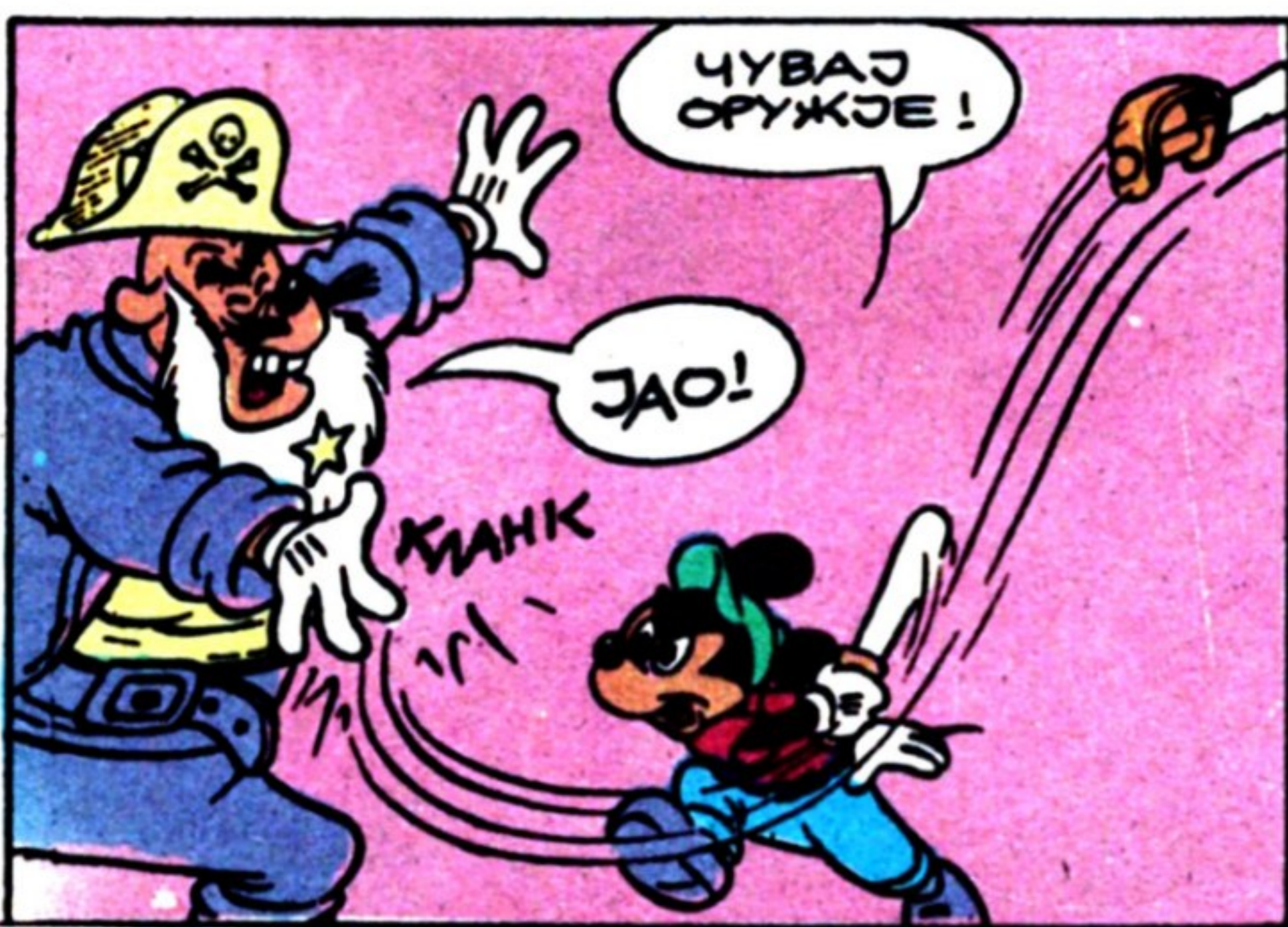
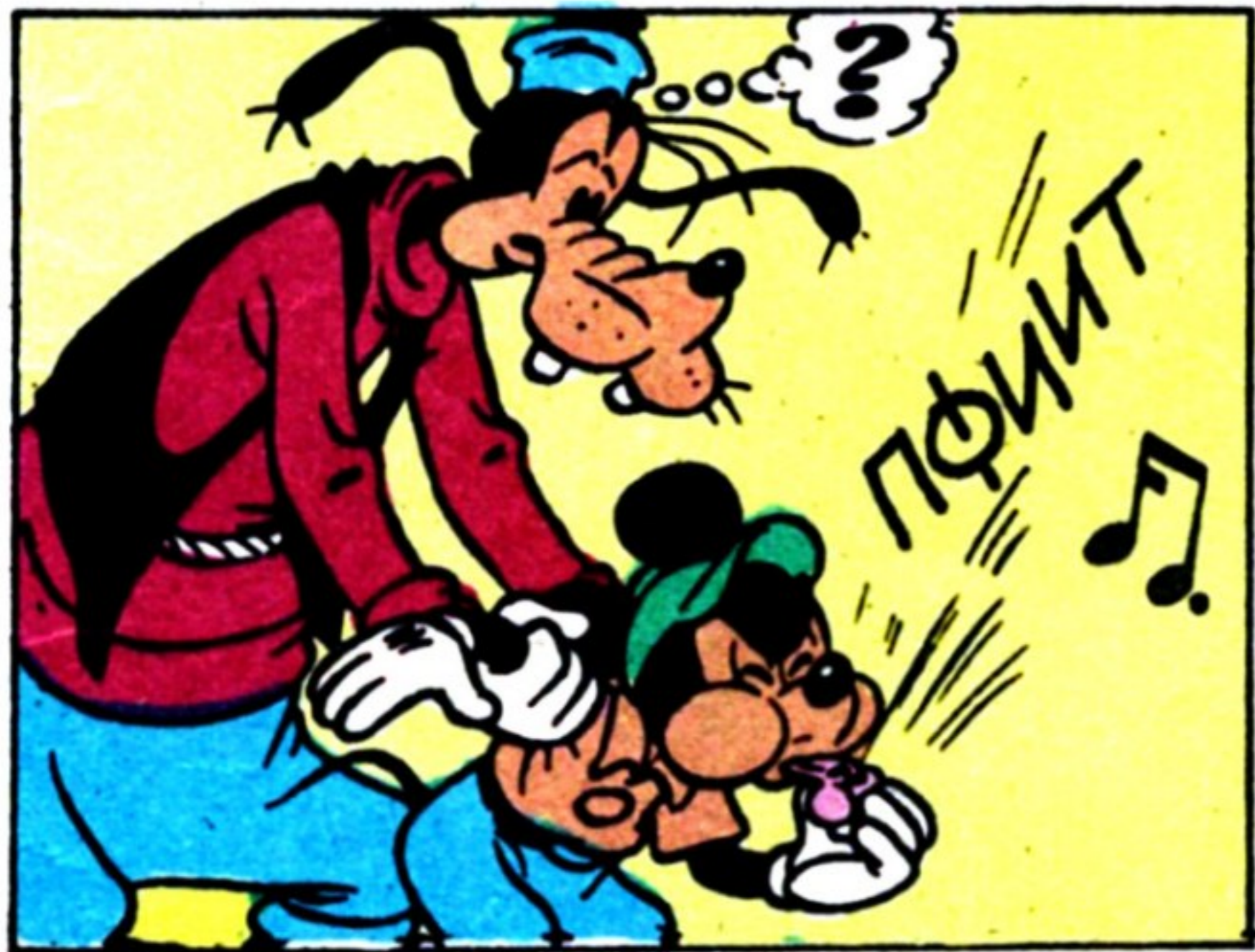
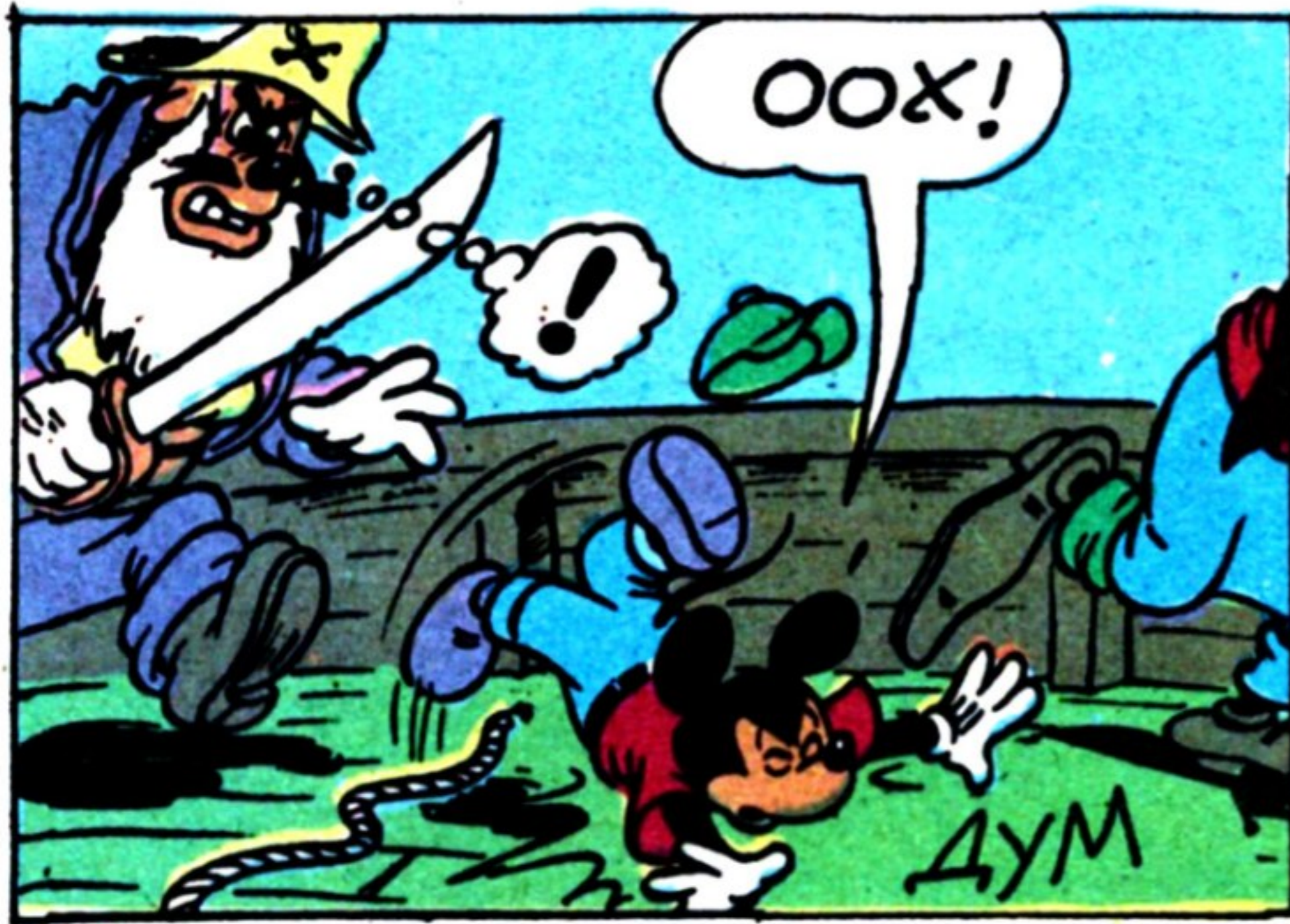

НЕГО, СИНКО! АЛ' ТИ ВЕК СУВИШЕ ЗНАШ! НАПРЕД!

ХММ... ОВИ ГАЛЕБОВИ ДАДОШЕ МИ ИДЕЈУ! МОЖДА НЕБЕ УПАЛИТИ, А ИПАК...

КОД МЕНЕ ЈЕ КАПЕТАНОВА ЗВИЖДАЉКА! КАД БИХ САМО МОГ' О ДА ЈЕ УПОТРЕБИМ А ДА НЕ ИЗАЗОВЕМ СУМЊУ...

БРЗО, ШИЉО! НАТАКНИ МУ ОНО БУРЕ НА ГЛАВУ ДОК ЈЕ ЈОШ ОША-МУБЕН!

АААЈ!

ТАКО! НЕК' САД ПОКУША ДА СЕ РАЗМЕБЕ!

ХЕЈ! ЧУЈЕМ МОТОР! МОЖДА СЕ КАПЕТАН БРАГА!

НЕ ВИДИМ ЈЕ!

ХЕЈ, ВИ ТАМО ДОЛЕ! РУКЕ УВИС И НАПУСТИТЕ БРОД!

А?

ШТА?

М.М. #158-Р. 18

ХАЈДЕ! ШТА ЧЕКАТЕ?

ХЕЛИКОПТЕР! ОТКУД?

УСКРО...

У' ВАТИЛИ СТЕ ИХ, А? СРЕГА ШТО НА УСПУТНОЈ ФАРМИ ИМАЈУ ТЕЛЕФОН!

ПРИМИЛИ СМО ВАШ ПОЗИВ!

ХЕЈ! КО ЈЕ ОВАЈ У БУРЕТУ?

ОНИ КАЖУ ДА ЈЕ ТО ЛАЖНИ ДУХ... ЧЕКАЛИ СМО ВАС... ДА ПРИСУСТВУЈЕТЕ ВЕЛИКОМ ОТКРИВАЊУ...

ОХ! ОТПАДЕ МУ БРАДА!

ХО-РУК!

ОХ! ПА ЈА ГА ПОЗНАЈЕМ! ОН МИ ЈЕ БИО ПОСЛЕДЊИ ГОСТ...

НИЈЕ ОН НИ ОДЛАЗИО! ОСТАО ЈЕ И КРИО СЕ! РАСТЕР' О ЈЕ СВЕ ГОСТЕ ДА БИ МОГ' О ДА УКРАДЕ ФИГУРУ С ПРАМЦА КОЈА ЈЕ ОД ЧИСТОГ ЗЛАТА!

ОД ЗЛАТА?! А ЈА МИСЛИЛА ДА ЈЕ ОД ДРВЕТА ПА САМО ОФАРБАНА ЗЛАТНОМ БОЈОМ! АМ' ЗАШТО БИ ЈЕ НЕКО ПРАВИО ОД ЗЛАТА?

КРИЈУМ-ЧАРИ, ГОСПО!

ТАЈ КО ЈЕ ТО УРАДИО ЗНАО ЈЕ ДА ЧАК АКО ВЛАСТИ И ПРЕТРЕСУ СВАКИ КУТАК У БРОДУ... ФИГУРУ НЕГЕ ДИРАТИ... ИЗ СУЈЕВЕРЈА!

ПАЗИ... ПАЗИ!

ОВАЈ ТИП БИО ЈЕ КРМАНОШ НА ЈЕДРЕЊАКУ И САМО ЈЕ ОН ПРЕЖИВЕО НЕСРЕЋУ! А ОНДА СТЕ ВИ НАШЛИ ЈЕДРЕЊАК И ПРЕТВОРИЛИ ПА У ВИЛУ ЗА ОДМОР!

КАСНИЈЕ... МИКИ, ПОГЛЕДАЈ! СВА МЕСТА СУ РАСПРОДАТА... ЗА ДВЕ ГОДИНЕ УНАПРЕД!

СЈАЈНО, КАПЕТАНЕ!

ЈАСНО! ВАС ДВОЈИЦА МОЖЕТЕ ОСТАТИ КОЛИКО ЖЕЛИТЕ... КАО МОЈИ ГОСТИ! ИМАЈЕТЕ НАЈБОЉУ КАВИНУ!

ХВАЛА ВАМ! ОСТАЋЕМО И ХРАНИТИ СЕ НА БРОДУ АМ' БЕМО СПАВАТИ НАПОЉУ, ПОД ШАТОРОМ!

ПОД ШАТОРОМ? ЗАШТО? НИЈЕ, ВАЉДА, ЗБОГ ДУКА?

НЕ... НЕГО ЗБОГ ВАШИХ..

...ГОСТИЈУ!

КРАЈ

УСКОРО...

ВОЗИ ПРАВО И СТАНИ ИСПРЕД ОНЕ БАНКЕ НА РОШКУ!

КАКО КАЖЕТЕ!

РОШНА КУ

ПОШТО ЈЕ ПЕТАК... НАДАЈМО СЕ ДА ЈЕ САД ДИРЕКТОР НА РОШКУ! КЕ! КЕ!

ЕНО ГА... БАШ ОДМА-ЗИ!

ТАЧНО НА ВРЕМЕ...

ЗАСАД ЈЕ СВЕ У РЕДУ!

БАНКА

ЈЕСИ Л' ЗАПАМТИО ШТА ТРЕБА ДА РАДИШ?

ОД РЕЧИ ДО РЕЧИ!

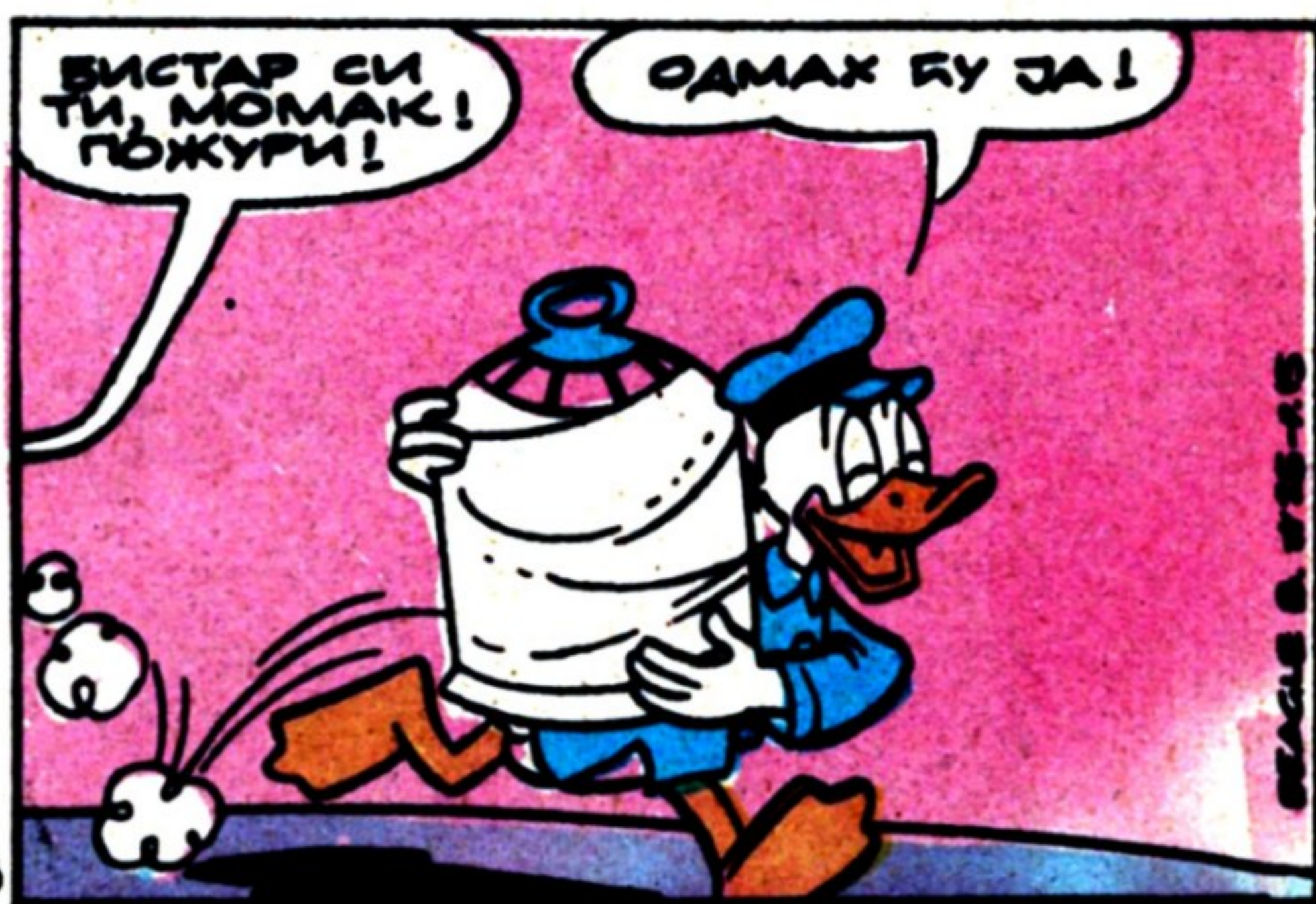

ОВА РЕТКА ПТИЦА У КАБЕЗУ ТРЕБА ДА БУДЕ ИЗНЕНАЂЕЊЕ ЗА НАШЕГ ДРАГОГ ПРИЈАТЕЉА, ДИРЕКТОРА БАНКЕ! ИЗНЕНАЂЕЊЕ...

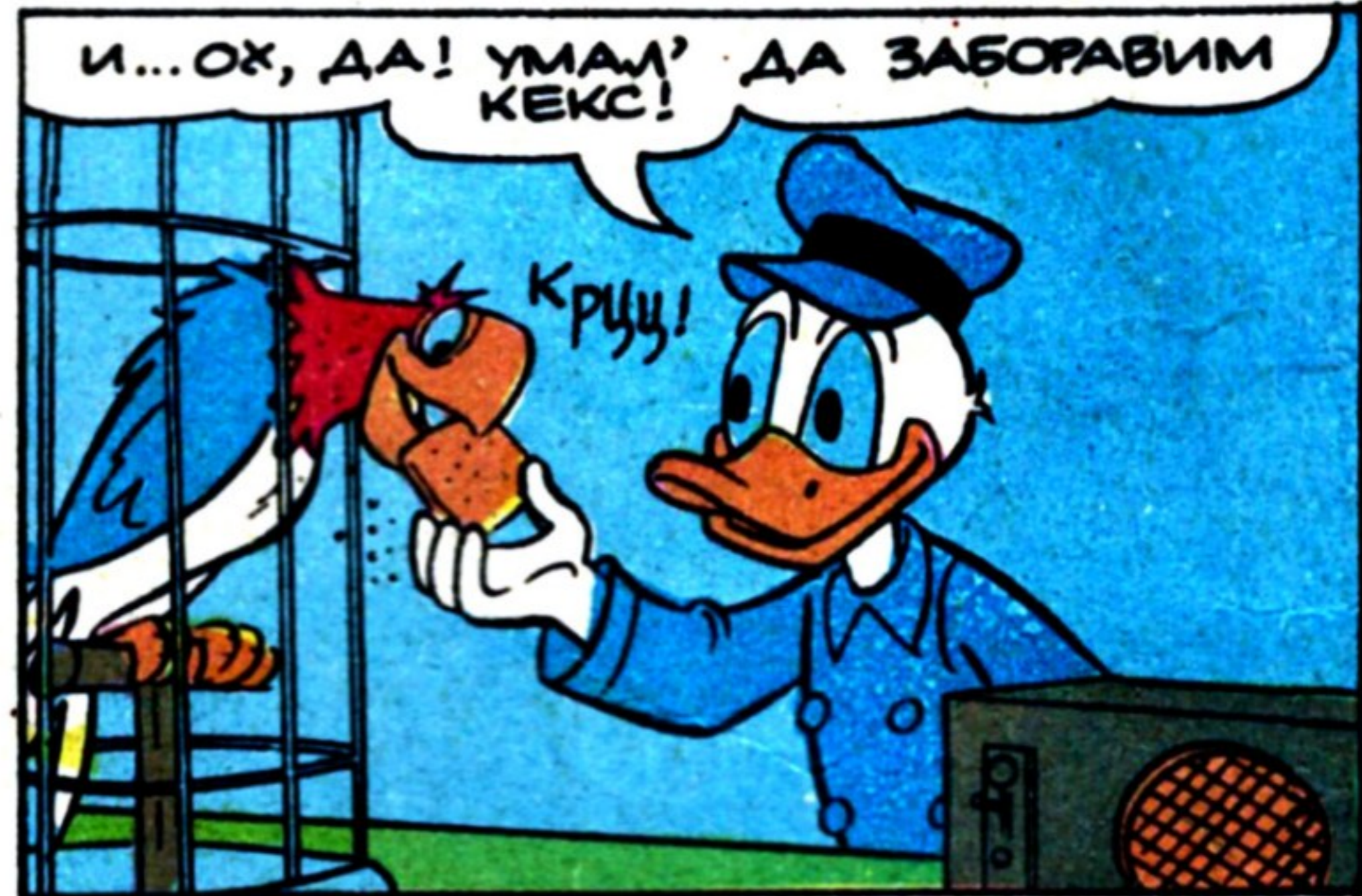
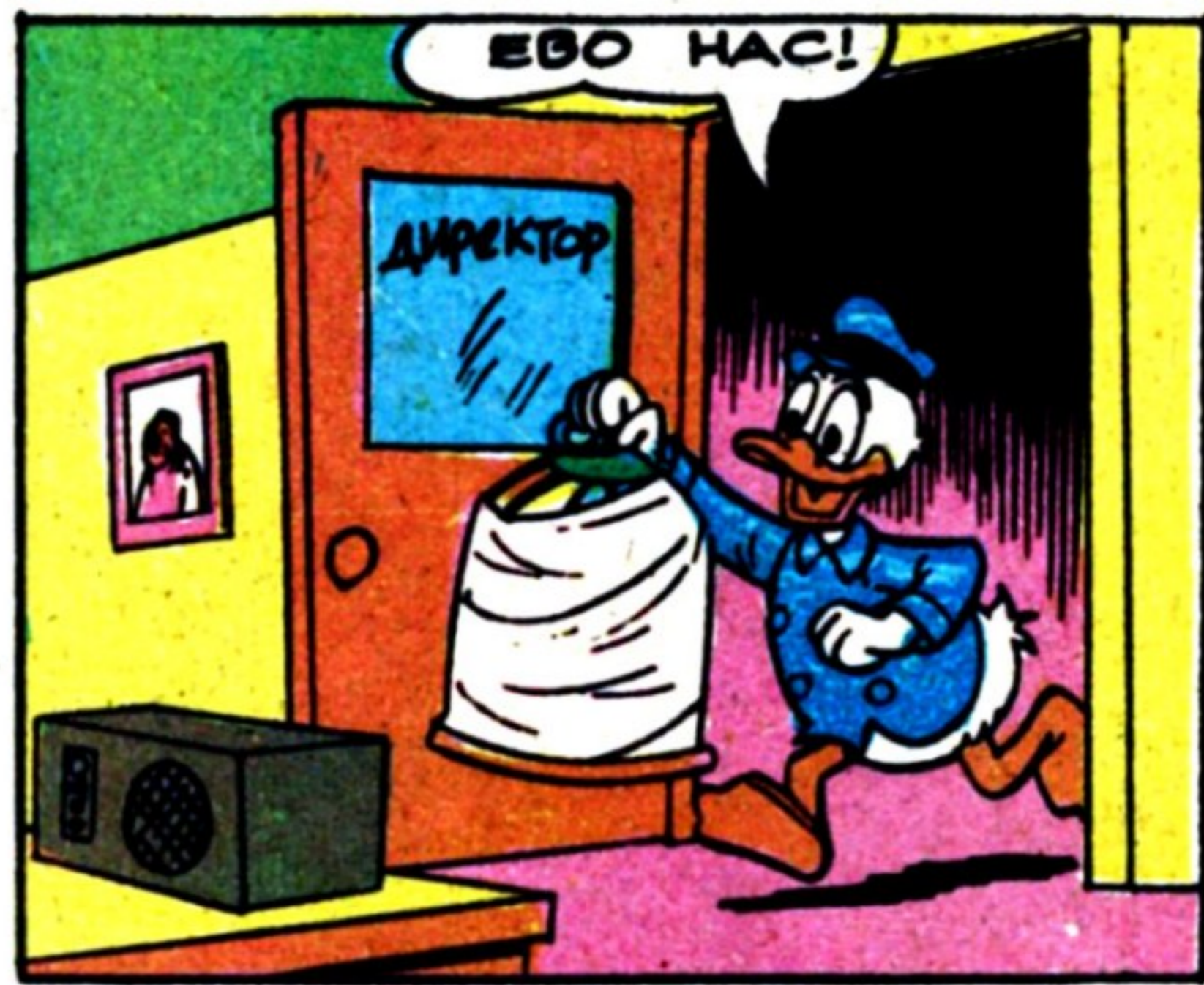
ТРЕБА ДА БУДЕМ СИГУРАН ДА НИКОГ НЕМА У КАНЦЕЛАРИЈИ КАД ОСТАВИМ КАБЕЗ!

ТАЧНО!

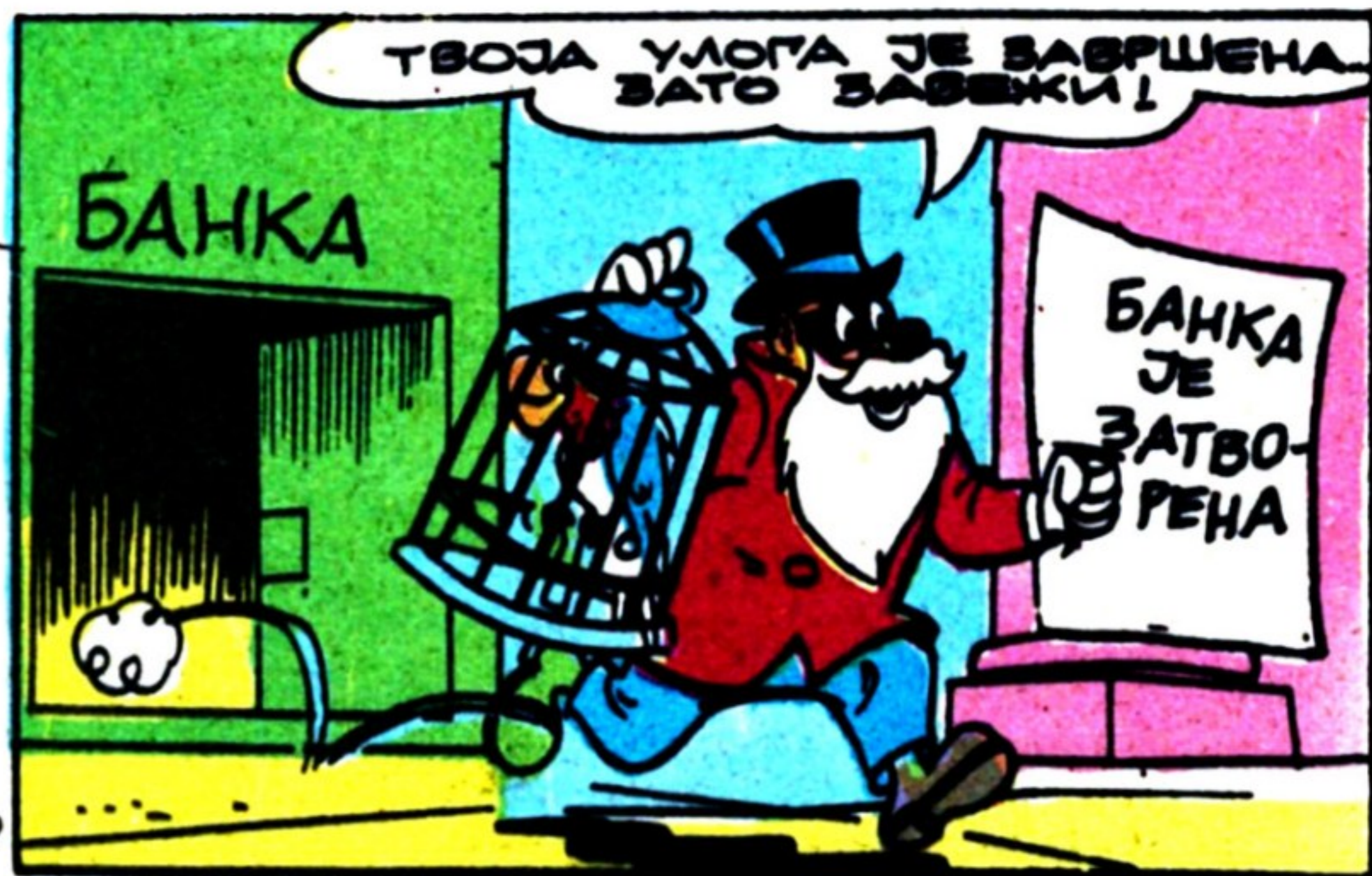

БИСТАР СИ ТИ, МОМАК! ПОЖУРИ!

ОДМАХ БУ ЈА!

WALT
DISNEY

У ЗНАКУ ЗОРОА

НЕУСПЕХ

ШЕСТА ЕПИЗОДА

Сутрадан ујутро, Монастарио је бесно скочио из кревета. Мрзео је самог себе због пораза који је по други пут доживео у двобоју са Зороом. Читав град ће му се због тога подсмевати. За своје копљанике он више неће бити онај неустрашиви и непобедиви заповедник! И што је још горе, ранчери га се више неће бојати. Биће му све теже да им одузима земљу наметањем огромних такси које они не могу да плате.

Монастарио је нервозно шеткао по соби. Изненада је дошао на идеју! Његови копљаници су приликом бекства из Фелипеове цркве ухватили једног Индијанца. Монастарио је одмах позвао наредника Гарсију.

— Онај Индијанац кога смо ноћас ухватили, Гарсија...

— Зове се Иносенте. Он је...

— Не интересује ме његово име, глупане, и не прекидај ме док говорим! — викао је заповедник. — Натераћемо тог Индијанца да нешто призна. Рећи ће да су сви његови људи, огрочени што сам их јуче натерао да раде, одлучили да нападну цркву.

— Зар су заиста то наумили? — упита Гарсија.

— Ма, нису, будало. Везаћеш Индијанца за стуб на тргу. Нека с тобом пође и каплар Ортега.

— Извините, заповедниче, што се мешам али, Иносенте неће ништа признати. Сигуран сам. Тврдоглав народ су ти Индијанци.

— Понећеш бич са собом и, ако будеш морао, употреби га. Тако ћемо га испрепадати да се неће усудити да нам противречи када га касније будемо одвели код оца Фелипеа. Да ли не разумеш?

Гарсија се глупо насмејао.

— Не. Ништа ми није јасно.

— Није ми важно. Уради само оно што сам ти наредио.

За то време на ранчу де ла Вега, Дијего је покушавао да научи свог слугу Бернарда да свира на гитари.

— Као што видиш, Бернардо, за Зороа ће бити пуно посла. Мораћу често да напу-

штам кућу, а ти ћеш за то време остајати у мојој соби и свирати, тако да отац помисли да сам ту.

Бернардо климну главом и сунђичаво погледа у гитару. Покушао је да одсвира неколико најпростојих акорда али је то страшно зазвучало.

— Понови још једанпут — рече му Дијего.

Два сата су тако вежбали и онда је Дијего рекао Бернарду да се одмори.

— Мораћу одмах да кренем код оца Фелипеа. Бојим се да се Монастарио није вратио по Дон Нача.

По наговору оца Фелипеа, Дон Начо још није кренуо за Монтереј. Седели су у башти када су зачули топот коња.

— Зар опет? — бесно процеди кроз зубе Фелипе. — Хоће ли нас икад оставити на миру? Врати се у цркву, Торесе!

Копљаници су улетели у двориште. На челу је јахао Монастарио, а иза њега су Грасија и Ортега водили везаног Индијанца.

— Иносенте, шта су ти урадили? — Фелипе је полетео ка Индијанцу.

— Пустите га, Фелипе, он је затвореник! — викну заповедник.

— Какав сте то прљави план сад смислили Монастарио?

Заповедник се насмеја:

— Не, оче. Дошао сам да заштитим цркву и твој живот. Индијанци ће те напасти.

— Шта то говорите?

— Овај Индијанац је признао да су његови људи одлучили да запале цркву.

— То није истина! Зар не, Иносенте?

Фелипе је волео Индијанце. Понагао им је у свему а они су, да би му се одужили за све што чини за њих, долазили и радили на његовом имању. Стари свештеник је знао да је и ово један од прљавих трикова којима се служио Монастарио да би постигао свој циљ.

— Иносенте, говорим ли истину? — упита заповедник Индијанца.

Индијанац, коме је Ортега држао бодож прислоњен уз леђа морао да слаже, из страха да га не убију.

— Лукави сте, Монастарио.

— Ја само вршим своју дужност, Фелипе! Морам да заштитим цркву.

У том тренутку појавио се Дијего. Зауствовали су га стражари на капији али им је Гарсија наредио да га пусте јер Дијего за њих није представљао никакву опасност.

— Али он не сме ништа да учини Дон Начу док је у цркви — рече Дијего Фелипеу када се мало касније с њим нашао.

— Монастарио га неће ни дирнути — одговори му Фелипе горко. — Само је забранио да му се доноси вода и храна.

— Страшно! — рече Дијего беспомоћно. — Сада разумете зашто више волим књигу и музику од оружја и двобоја.

Напустивши цркву Дијего је покушао да узјаше коња али му то никако није успевало што је изазвало буран смех стражара.

Отац Фелипе га је посматрао док се удаљавао. Свиђао му се тај младић и поред тога што је био толико преплашен и неспретан. А онда се окренуо према цркви размишљајући како да протури храну и воду Дон Начу. Знао је да то неће бити једноставно. Постојао је, додуше, један тајни пролаз на гробљу иза цркве који је водио у малу одају иза олтара. Тим путем је Фелипе покушао те ноћи да однесе корпу с храном и воду Дон Начу.

Монастариових копљаника је било свуда око цркве и Фелипе је морао да буде веома опрезан да не би скренуо пажњу на себе. Успео је да се непримећен увуче у цркву. Позвао је Тореса, али у том тренутку неко му је истргао корпу из руке. Чуо је леден глас:

— Хвала, оче, умирао сам од глади

Био је то Монастарио.

— Ви нисте човек! — викао је Фелипе. — Дозволите бар да му однесем воде.

— Ништа му ти нећеш однети! — рече заповедник и поче халапљиво да једе.

Фелипе је подигао руку у жељи да га удари, али се предомислио и полако је спустио. Знао је да тиме не би ништа постигао, само би изазвао још већи бес код Монастарија.

За то време у дворишту се појавио Зоро. Успео је да прескочи зид с оне стране која је била заклоњена високим дрвећем и густим шибљем. Носио је храну и воду за Дон Начу.

Гарсија је дремао на главној капији. Зоро је почео да пузи према цркви када је из ње

изишао Монастарио и одмах почео да виче:

— Гарсија, па ти спаваш на стражи!

— Не, заповедниче.

Наредник је трљао очи. Монастарио је бесно полетео према Гарсији. — Научиће он њега памети и више никада неће спавати на стражи!

Зоро је искористио тај тренутак и потрчао према оним тајним вратаницама која су водила у собицу иза олтара. Каплар Ортега је приметио неку црну прилику како је промакла на неколико метара поред њега. То се догодило тако брзо да није био сигуран да ли је то заиста био неко или му се само причинило. Одлучио је да за сваки случај обавести Гарсију о овоме.

Зоро је угледао Тореса вако склупчан лежи на поду.

— Дон Начо! — прошапута Зоро.

Стари ранчер се придигао. Зоро му је дао знак да ћути и пружио му храну и воду.

— Хвала, Зоро, али није требало да се због мене излажете опасности.

У том тренутку зачули су бат корака. Долазио је Монастарио са још двојцом. Сви су имали исукане мачеве Зоро је полетео ка тајним вратаницама, али и тамо су га дочекали наоружани копљаници.

— Драги мој Зоро, — рече задовољно заповедник — пао си ми шака. Ухватите га живог! — наредио је својим људима.

Војници су полетели према Зороу, али је он већ успео да стигне до степеништа које је водило ка звонику.

— Упао си у клопку. Одатле немаш куд! За њим! — викну Монастарио.

Ниједан војник се није усуђивао да крене узаним степеништем јер су се бојали да ће их на врху звоника сачекати Зороов мач. Заповедник је ипак натерао једног да пође с њим.

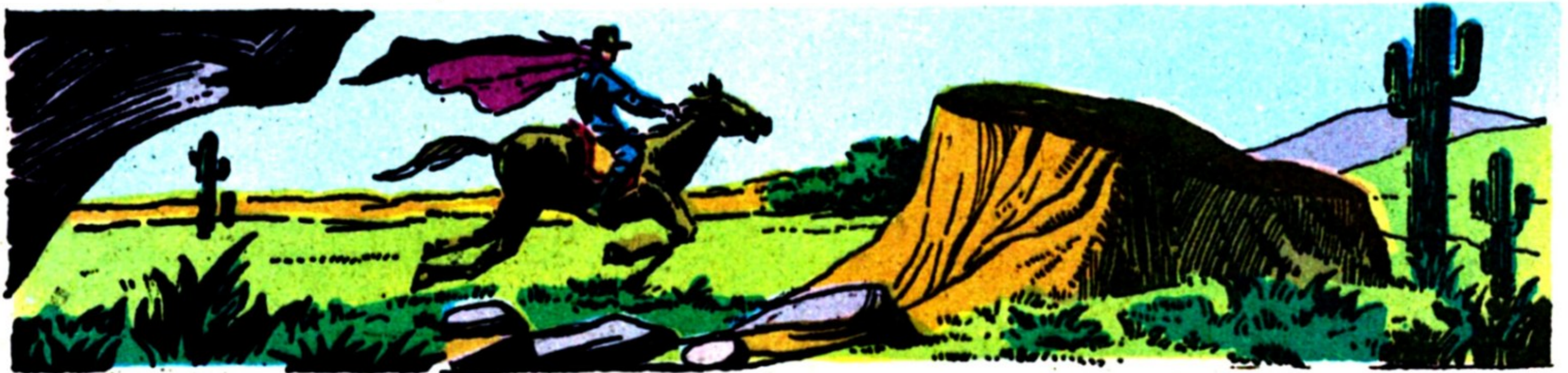
Али, када су се нашли на звонику, Зороа нигде није било.

Монастарио је запањено зуррио.

— Немогуће! Није могао тек тако да нестане!

Тада је угледао уже како се њише. Монастарио није могао да дође к себи од беса. Зар му је тај лисац и овог пута умакао?

СЛЕДЕЋА ЕПИЗОДА: ДУХ

ПРИЧА ЈЕДНОГ ПСА

КОНКУРС...

Сапун „Бубул”, специјалан шампон за псе! Кад сметењаци организују конкурс, добитник треба да очекује само непријатна изненађења! Која? Сазнаћете ускоро. Али почнимо од почетка.

Те вечери у кући је било тихо. Бобан, руку и лица умрљаног бојама, фарбао је истовремено летећи тањир и ћошак стола за којим је седео. Његов тата читао је новине, а мама пажљиво ређала свој омиљени порцулан у креденац. А ја, ја после добре вечере мирно сам дремао у својој корпи од прућа.

Изгледало је да ништа неће моћи да поремети мир вечери, кад изненада...

— Ох! — узвикну гласно Бобанов тата дижући се из фотеље.

Од његовог узвика, тако наглог и неочекиваног, сви поскочисмо: Бобан преврну два лончића бојица на нови тепих; његова мама испусти гомилу најлепших тањира које је тог тренутка држала у рукама, а ја почех да лајем.

Угледавши на поду разбијени порцулан Бобанова мама доби праву нервну кризу. Да би је умирио, Бобанов тата обећа да ће јој купити стотине, хиљаде тањира, само да се смири. А онда јој подметну под нос новине које је држао у рукама:

— Смири се! Види шта овде пише: Фирма „Бубул” расписује конкурс за најфотогеничнијег пса...

На те речи све очи уперише се у мене. Бобан, нашаран као Индијанац, зграби ме у руке и поче да урла:

— Чујеш? — викао је он као да сам потпуно глуп. — Постаћеш филмска звезда! Филмска звезда!

— И то не само филмска, већ сигурно и телевизијска — одушевљавао се Бобанов тата.

... Они булазне, часна моја реч! И поред све моје скромности, морам да кажем да сам изузетан пас. Уосталом, то је свима познато. Али, ипак...

— А какви су услови конкурса? — сети се најзад да упита Бобанова мама.

— Једноставни! — одговори Бобанов тата. — Биће довољно да га снимам целог дана, да изаберам најбоље фотографије и да их пре краја месеца пошаљем пропагандном одељењу фабрике „Бубул”.

* * *

Сутрадан ујутру, Бобанов тата, с апаратом преко рамена, крену за мном низ улицу. На првом ћошку сретосмо поштара и Бобанов тата га замоли да га слика са мном. Не морате ми веровати ако нећете, али поштар није пристао! Назвао ме је „малом, бесном кугом”. Ја сам се толико наљутио да сам га, беско лајући јурио до краја улице. Најзад

сам га стигао и ујео за чланак од ноге. Бобан је јурио за мном, а за нама је трчао Бобанов тата стално снимајући целу сцену. По моме мишљењу, најуспелија сцена била је тренутак кад сам поштару цепао десну ногавицу.

Ах! Тај поштар заиста нема смисла за шалу! Сви пролазници су се грохотом смејали. А он, не само да се није смејао, већ је, да би ми се осветио, дошао сутрадан код Бобановог тате са захтевом да му плати одштету за панталоне и претрпљени страх. Пошто Бобанов тата на то није пристао, поштар је као луд излетео из наше куће и, не гледајући куда иде, налетео на момка који је носио у рукама боце с млеком за нашу сусетку и њену љупку мачку. Наравно, ви погађајте, боце су пале, разбиле се, а млеко се разлило по земљи.

Сусеткина мачкица, која је вероватно била много жедна, дотрчала је одмах, да полиже своје млекце. Кад сам видео да пије са земље, уплашио сам се да заједно с млеком не прогута и различите клице и да бих је одвратио почео сам да лајем. Али она ништа није схватала. Све мачке су идиоти!... и ако би постојала медаља за глупост, сусеткина мачкица би је свакако прва заслужила!

Тада сам појурио. То је требало да видите! Права трка! Како сам био у форми јурио сам као без душе за мачкицом, за мном је јурила сусетка, за њом Бобан а иза свих нас

Бобанов тата који је у трку стално шкљоцао апаратом. Претрчали смо тако једно десетак улица, а онда је мачкици досадило. Заждила је уз прво дрво и успела се на највишу грану.

Е, ту је грдно погрешила. Није требало да се пење тако високо. Више није умела да сиђе и њена сирота газдарица морала је да позове ватрогасце.

Кад су ови, пола часа касније, стигли са својим лепим црвеним аутомобилом који је свирао „тру-тру!“, сусетка је поигравала у месту, као Индијанац који моли богове да падне киша. Непрекидно је пожуривала ватрогасце, али њихов шеф, симпатичан тип који ми је дао коцку шећера одговорио јој је:

— У реду, госпођо! Нигде не гори!

На то је Бобанов тата, који није престајао да снима, додао:

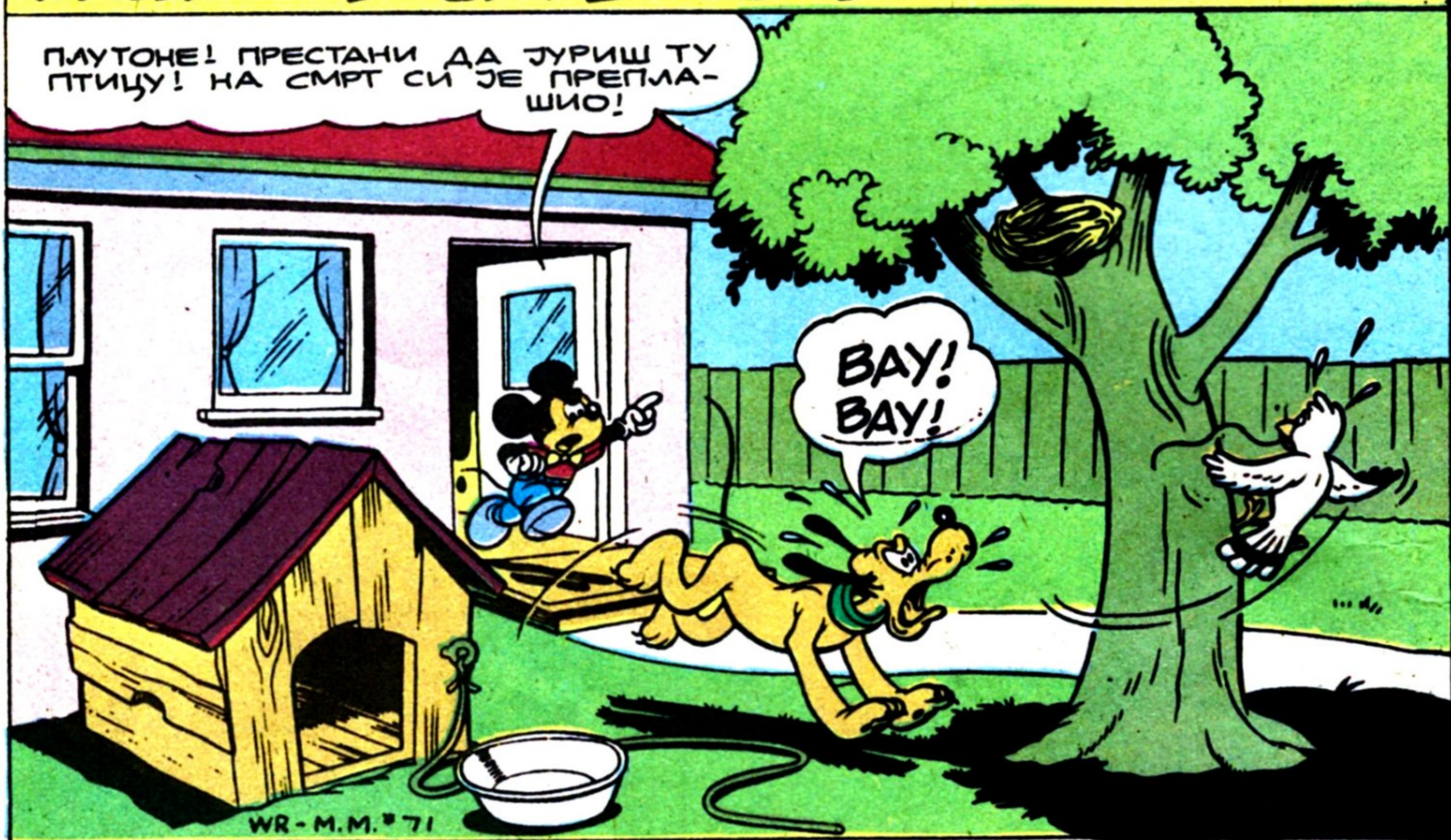
— Уосталом, госпођо, ако буде дуже остала на дрвету, биће зрелија...

* * *

Бобанов тата, веома задовољан снимцима које је начинио, развио их је истог дана. Тада се цела пордица окупила око њега да би изабрала најлепше. Одабране су затим ставили у коверат и Бобан их је однео на пошту.

Преостало нам је само да се наоружамо стрпљењем и чекамо, чекамо, чекамо...

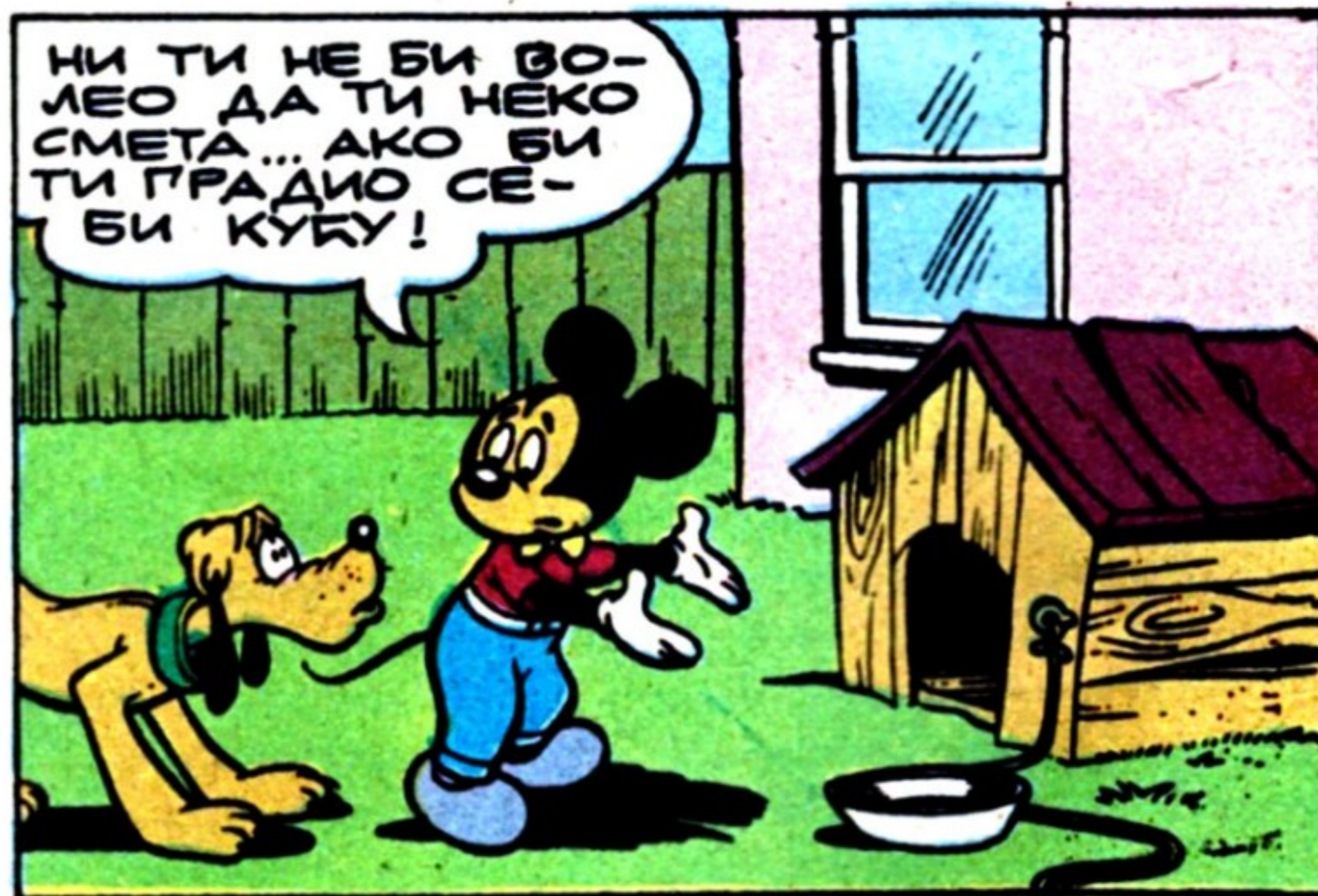
ПЛУТОНЕ! ПРЕСТАНИ ДА ЈУРИШ ТУ ПТИЦУ! НА СМРТ СИ ЈЕ ПРЕПЛАШИО!

ЗАР НЕ ВИДИШ? ПТИЦИЦЕ СКУПЉАЈУ СЛАМИЦЕ И КАНАПЦИКЕ ДА БИ САГРАДИЛЕ СЕБИ ГНЕЗДО!

НИ ТИ НЕ БИ ВОЛЕО ДА ТИ НЕКО СМЕТА... АКО БИ ТИ ГРАДИО СЕБИ КУКУ!

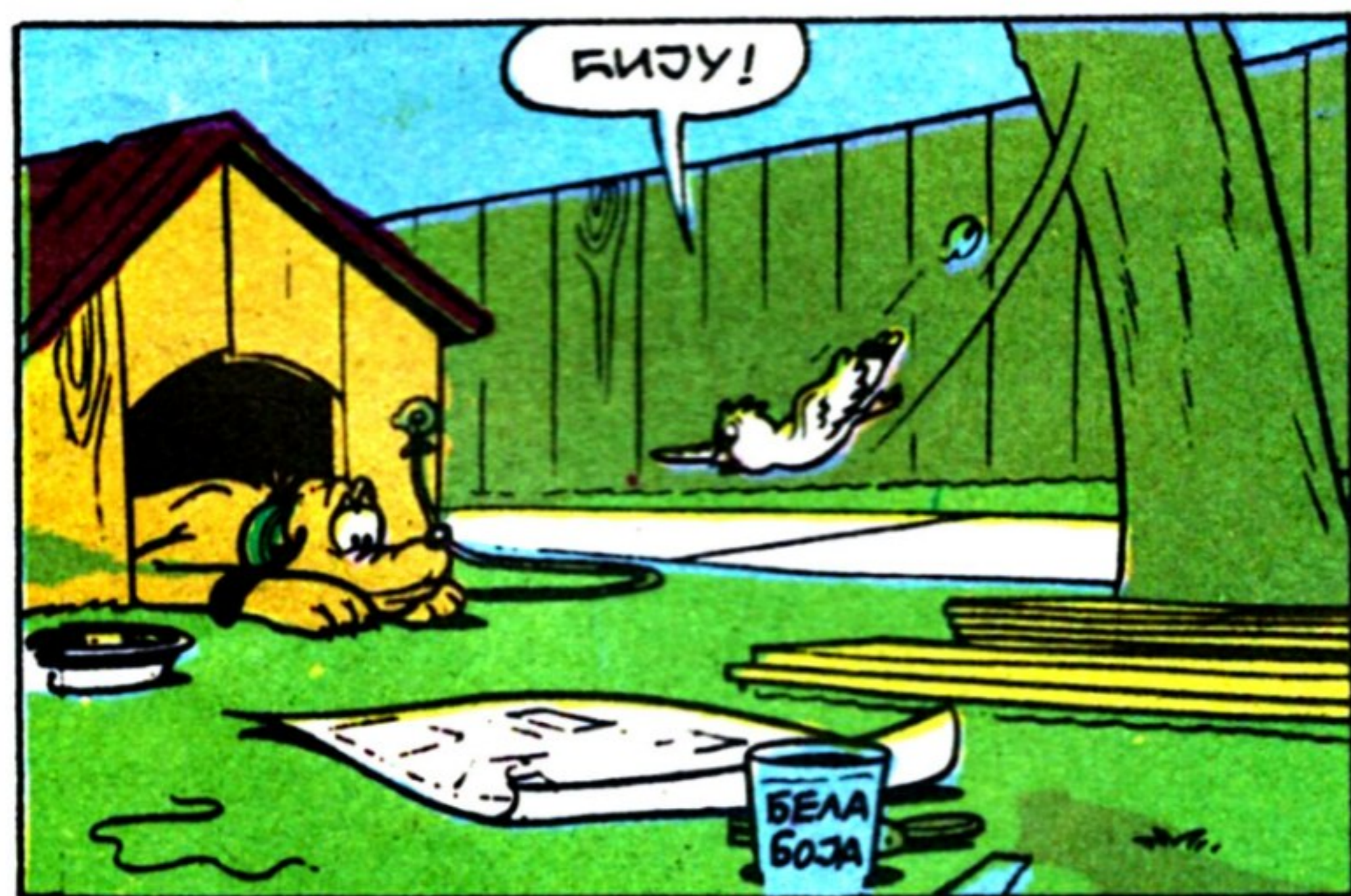
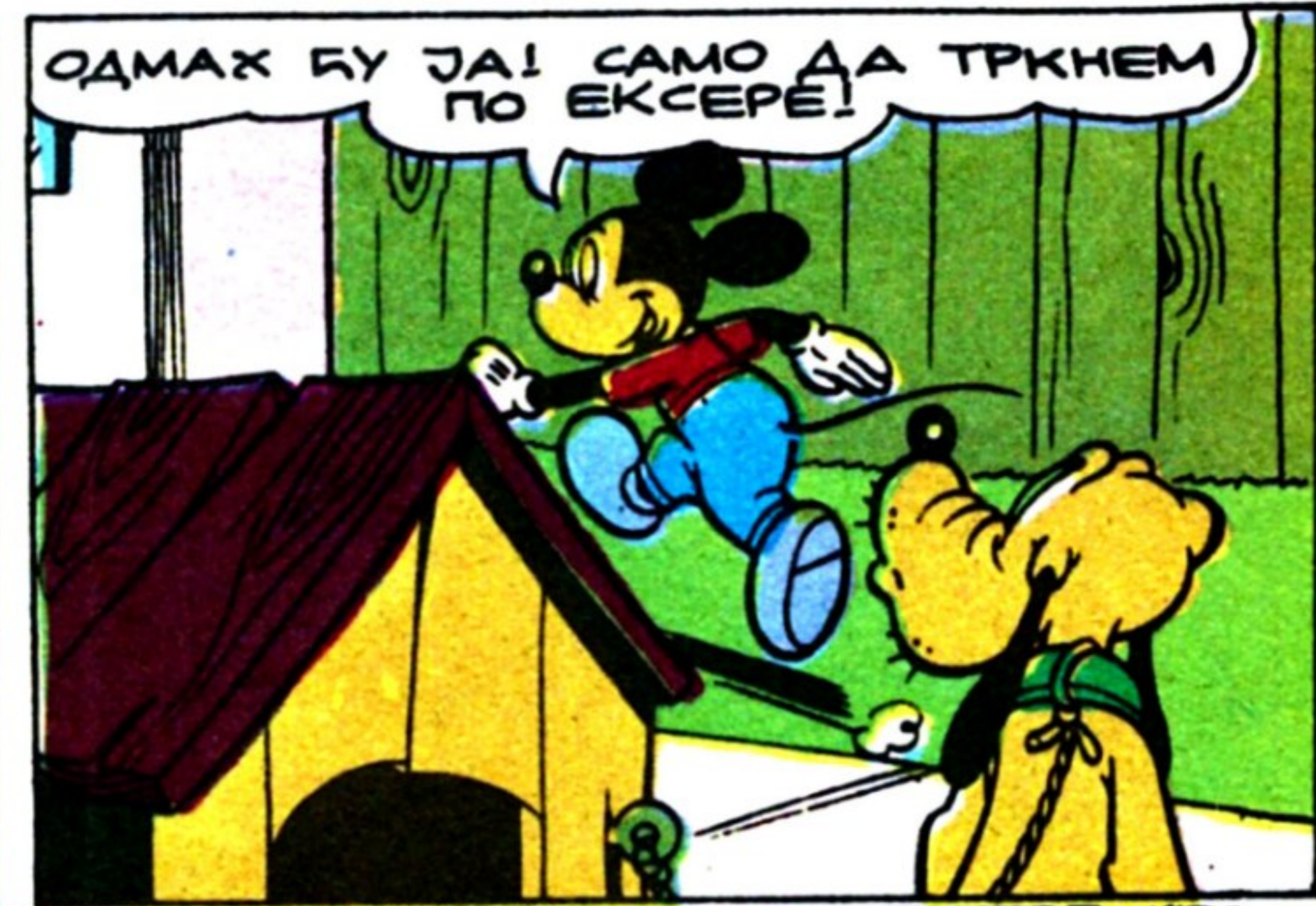
ХММ... КАД ВЕГ ПОВОРИМО О КУГАМА... НИ ТЕБИ НОВА НЕ БИ БИЛА НАОДМЕТ!

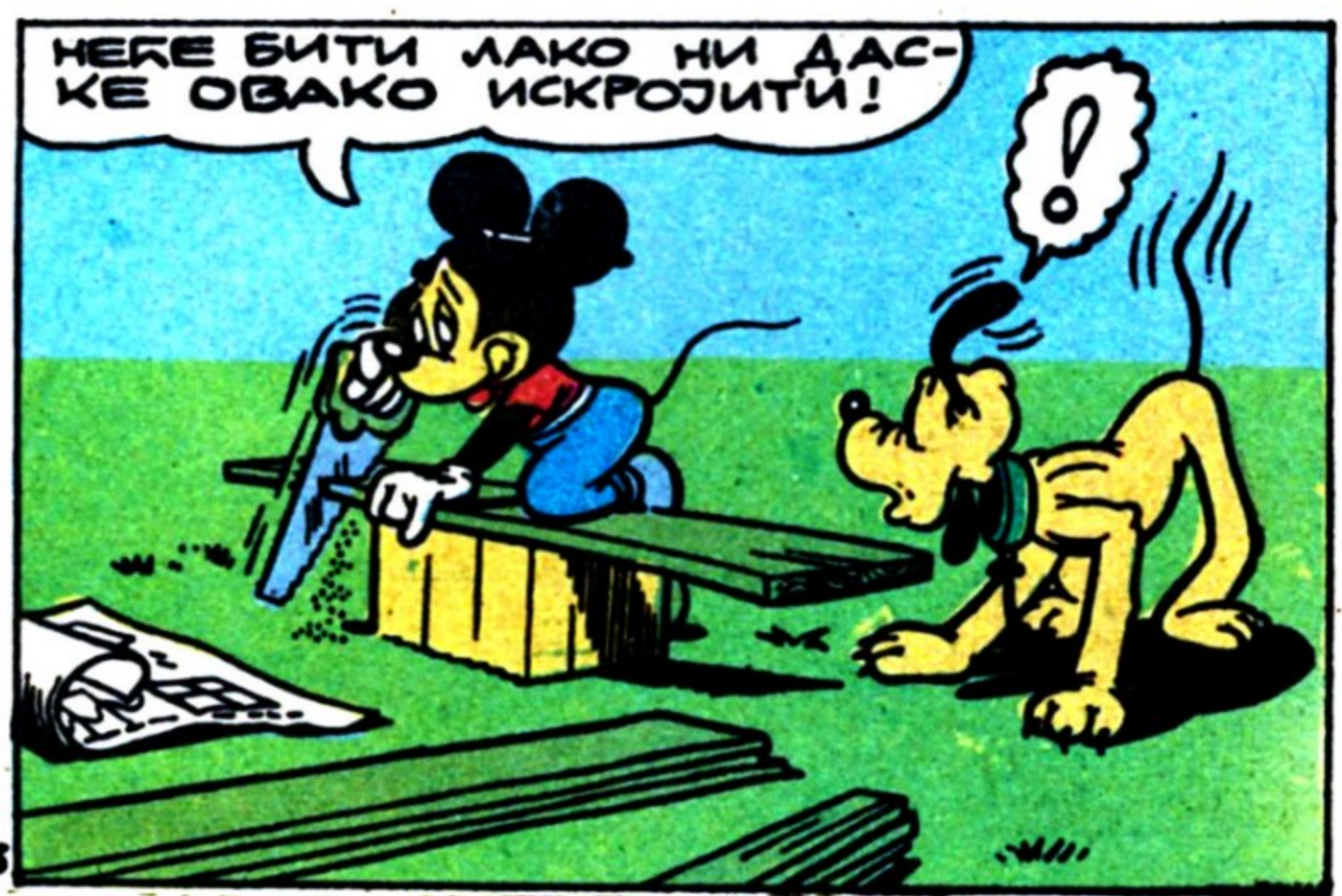
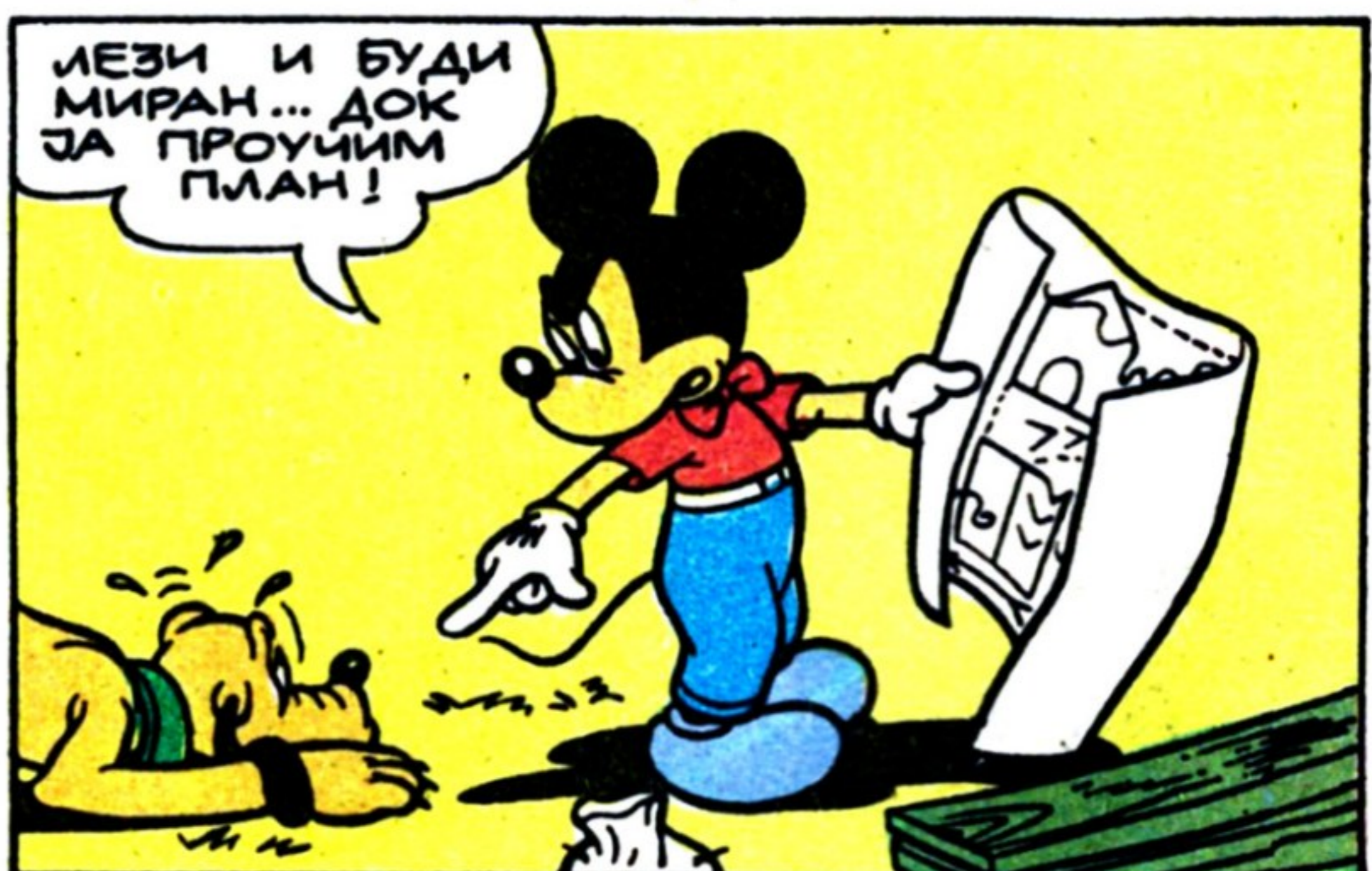
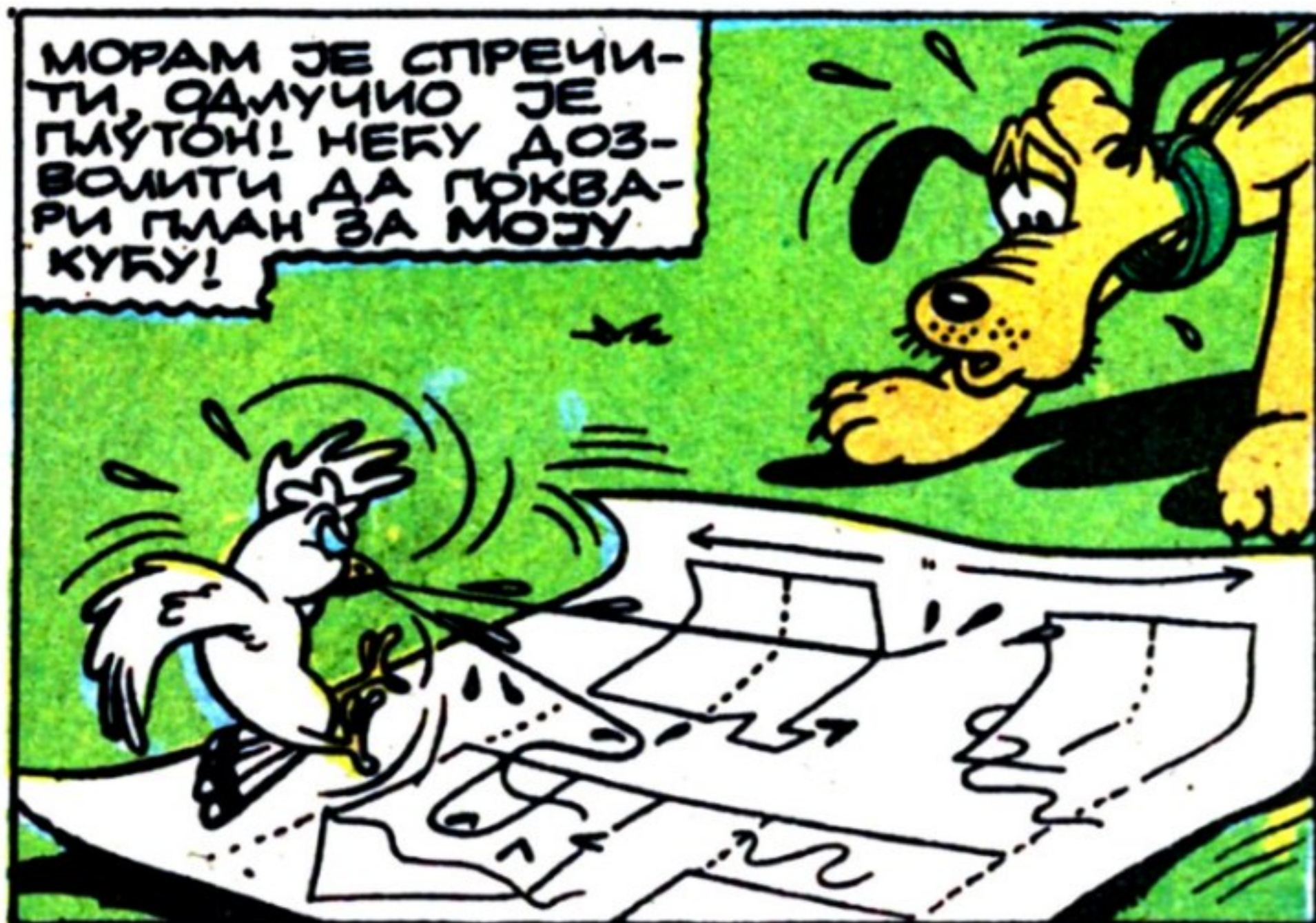
АВ!
АВ!

ТО БУ И ДА УРАДИМ... НАПРАВИЉУ ТИ НОВУ!

ШТА? ПЛУТОНЕ! ВРАТИ ТАЈ ПЛАН!

ШТА ТЕ ЈЕ ДАНАС СПОПАЛО? НИКАД ТАКАВ НИСИ БИО!

АВ! АВ!
Е... САД МИ ТЕ ЈЕ ДОСТА!

ОСТАВЕШ У МАЛОМ ДВОРИШТУ СВЕ ДОК ЈА НЕ БУДЕМ ГОТОВ!

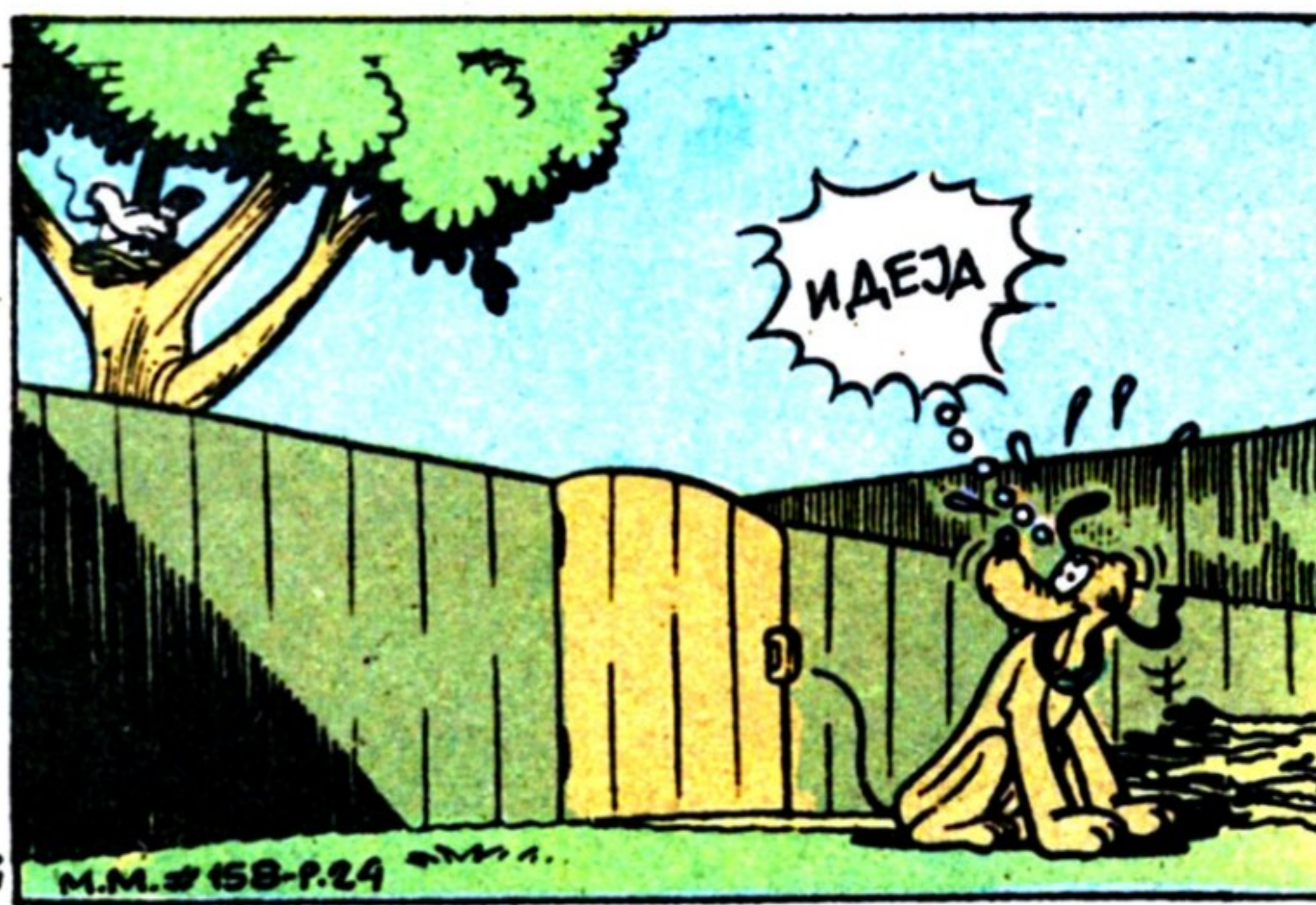
НЕШТО КАСНИЈЕ...
ТАКО МИ СВЕГА... ОВО БАШ ЧУДНО ИЗМЕДА!

ВАЉДА СЕ НЕ РАЗУМЕМ У ОВАЈ ПЛАН!
КАО ДА ЈЕ СВЕ НАОПАЧКЕ!

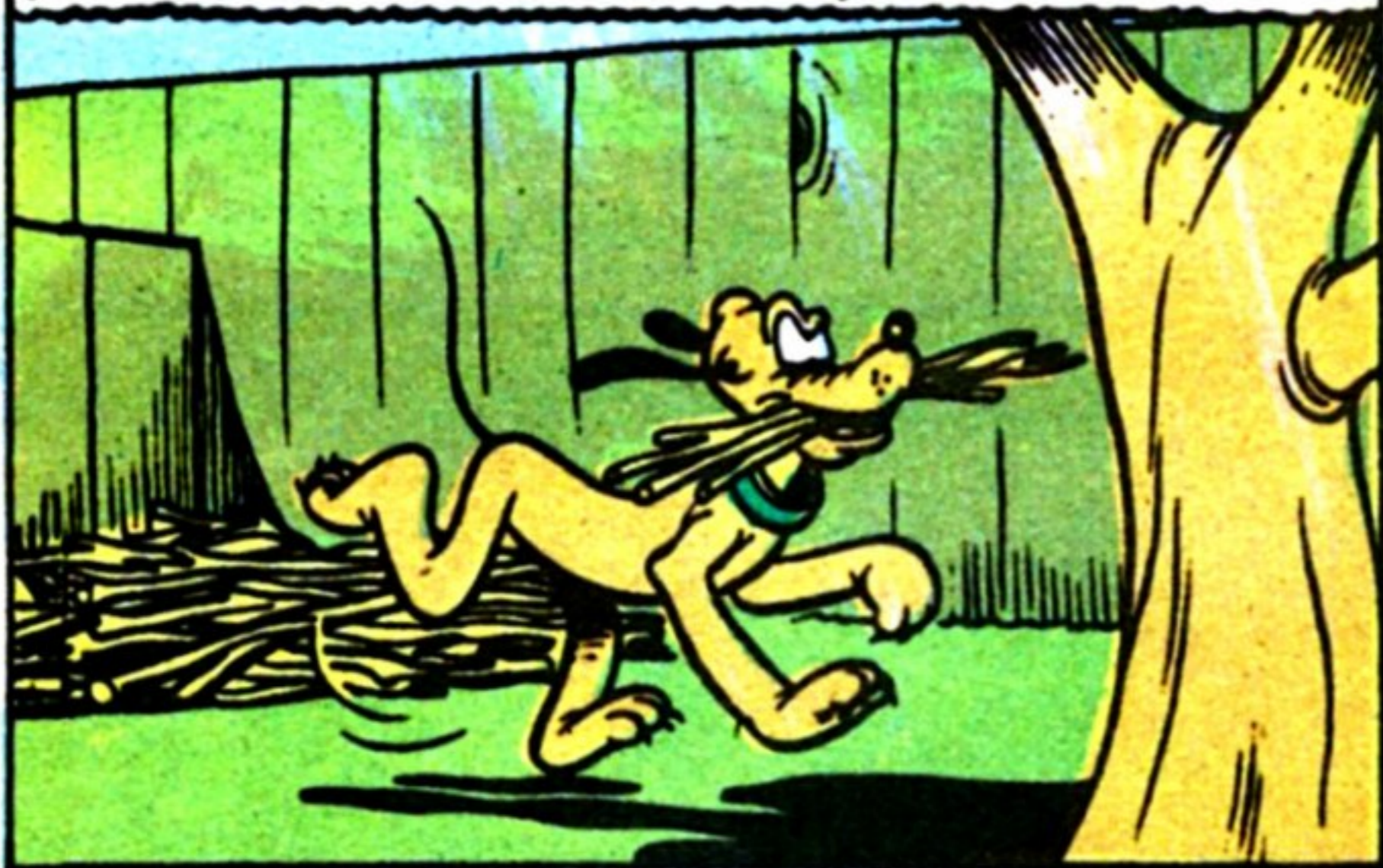
АКО НЕ УСПЕМ... ПЛУТОН НОГАС НЕГЕ ИМАТИ ГДЕ ДА СПАВА!

ИДЕЈА

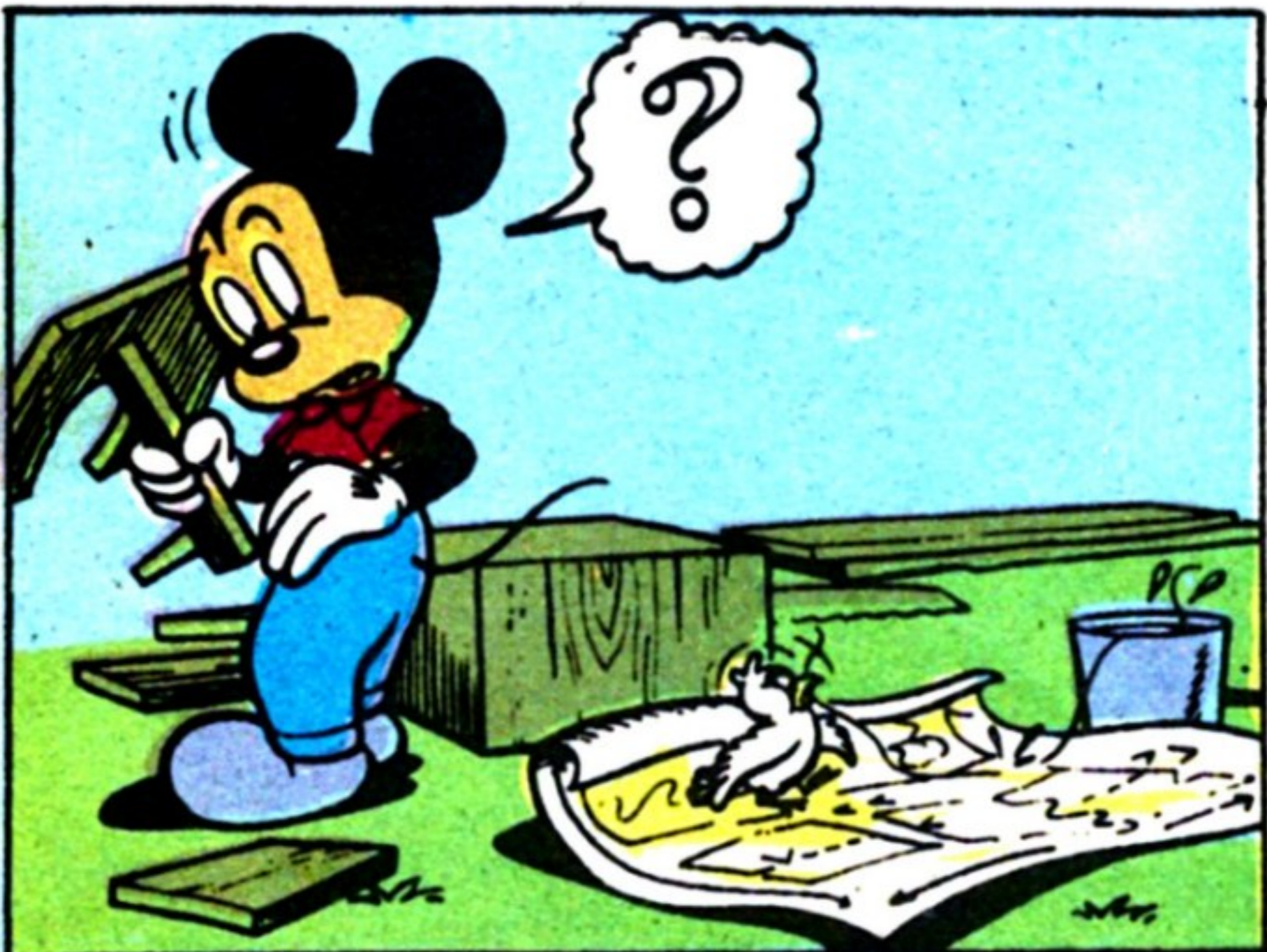
М.М. 158-Р.24

ПОНЕКАД НЕКУ СТВАР ПАС МОРА
ДА УЗМЕ У СВОЈЕ РУКЕ, МИСЛИ ПЛУТОН.

И ТАКО...

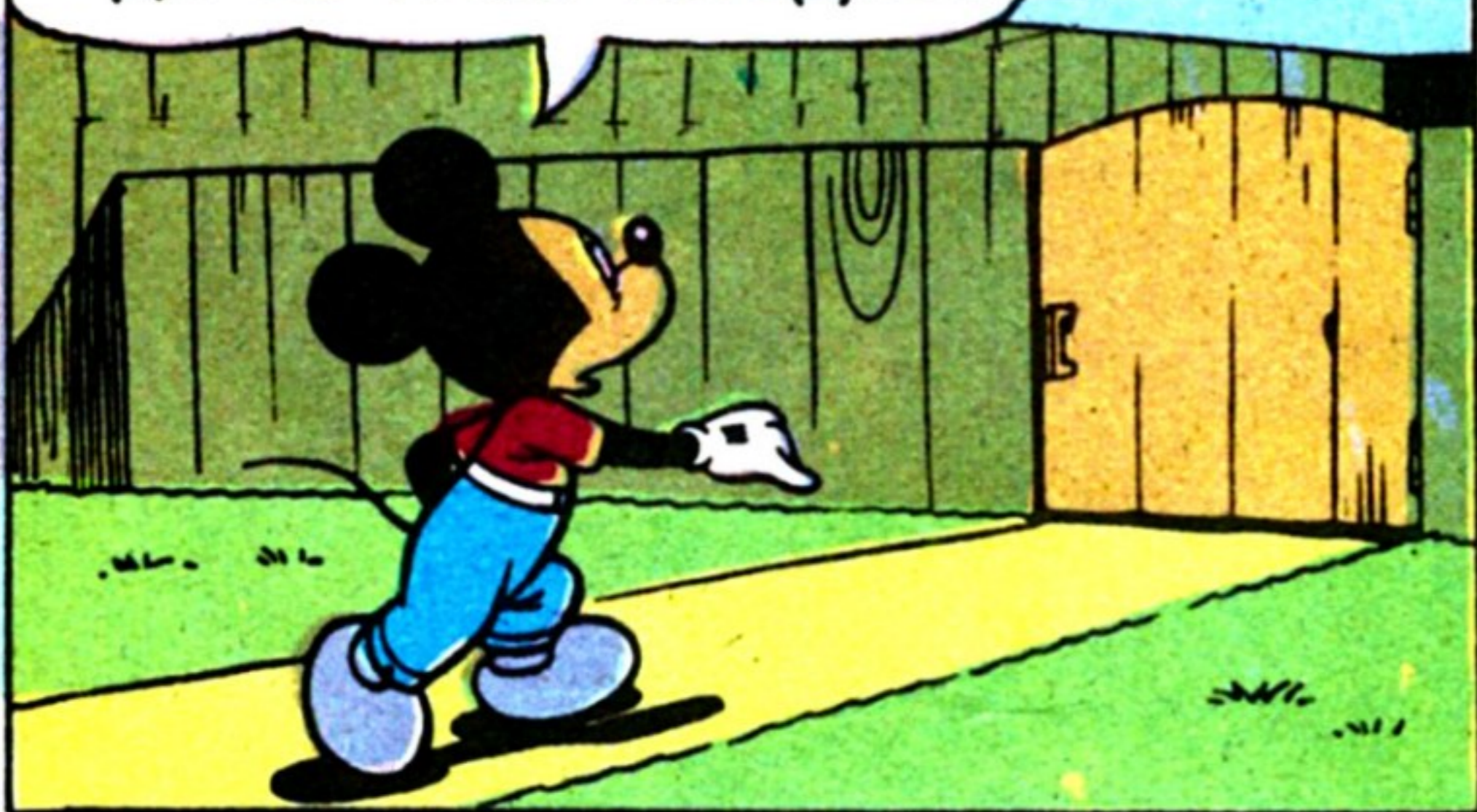
И ОВО ПАРЧЕ МИ НЕ
ПАСУЈЕ!

ХМ... НИЈЕ НИ ЧУДО! НЕКО-
ЛИКО СИТНИХ ИЗМЕНА...
И ЕТО ЗБРКЕ!

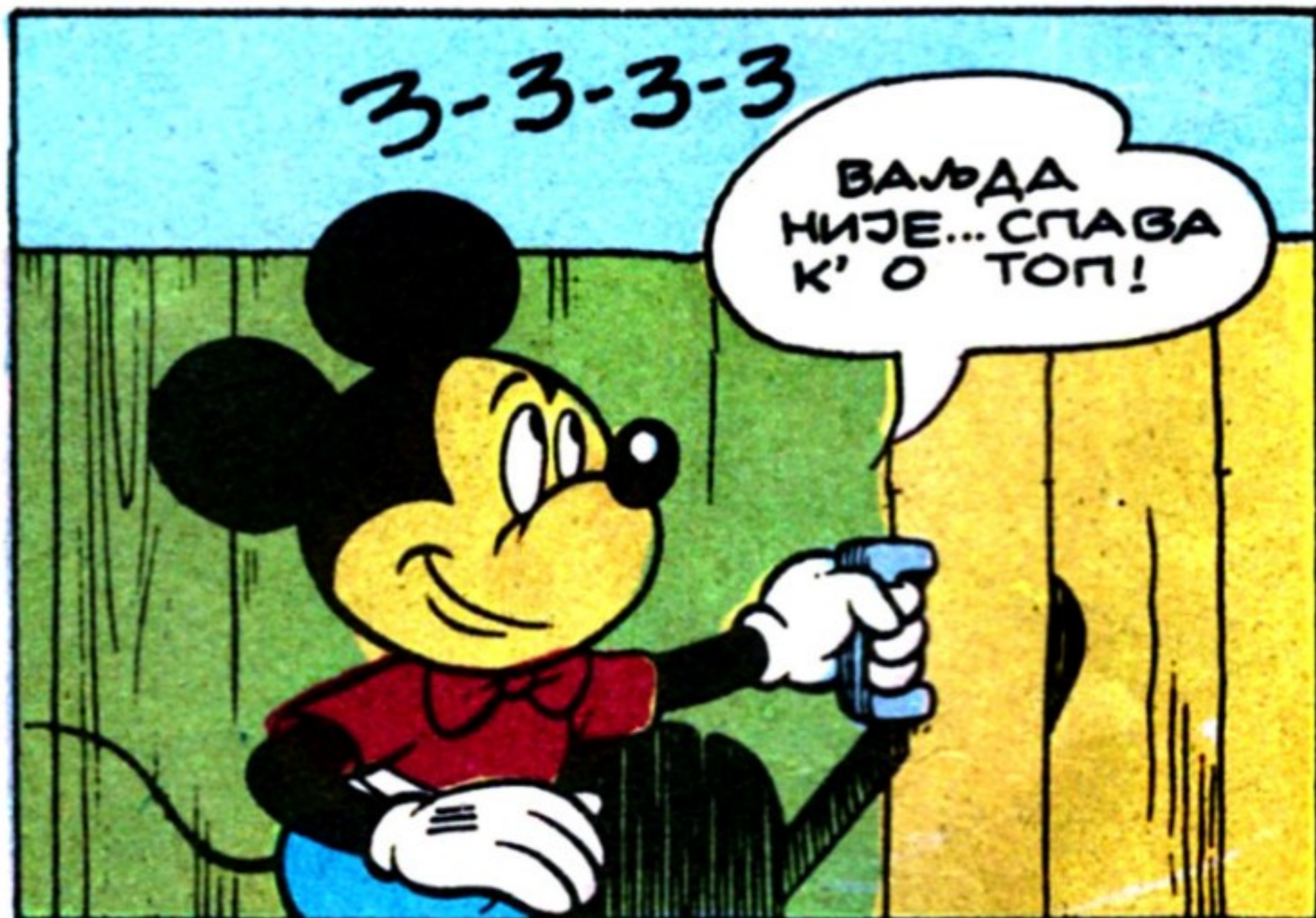

ТО ЈЕ, ЗНАЧИ, ПЛУТОН ПОКУШАВАО
ДА МИ КАЖЕ! НАДАМ СЕ
ДА СЕ НИЈЕ УВРЕДИО!

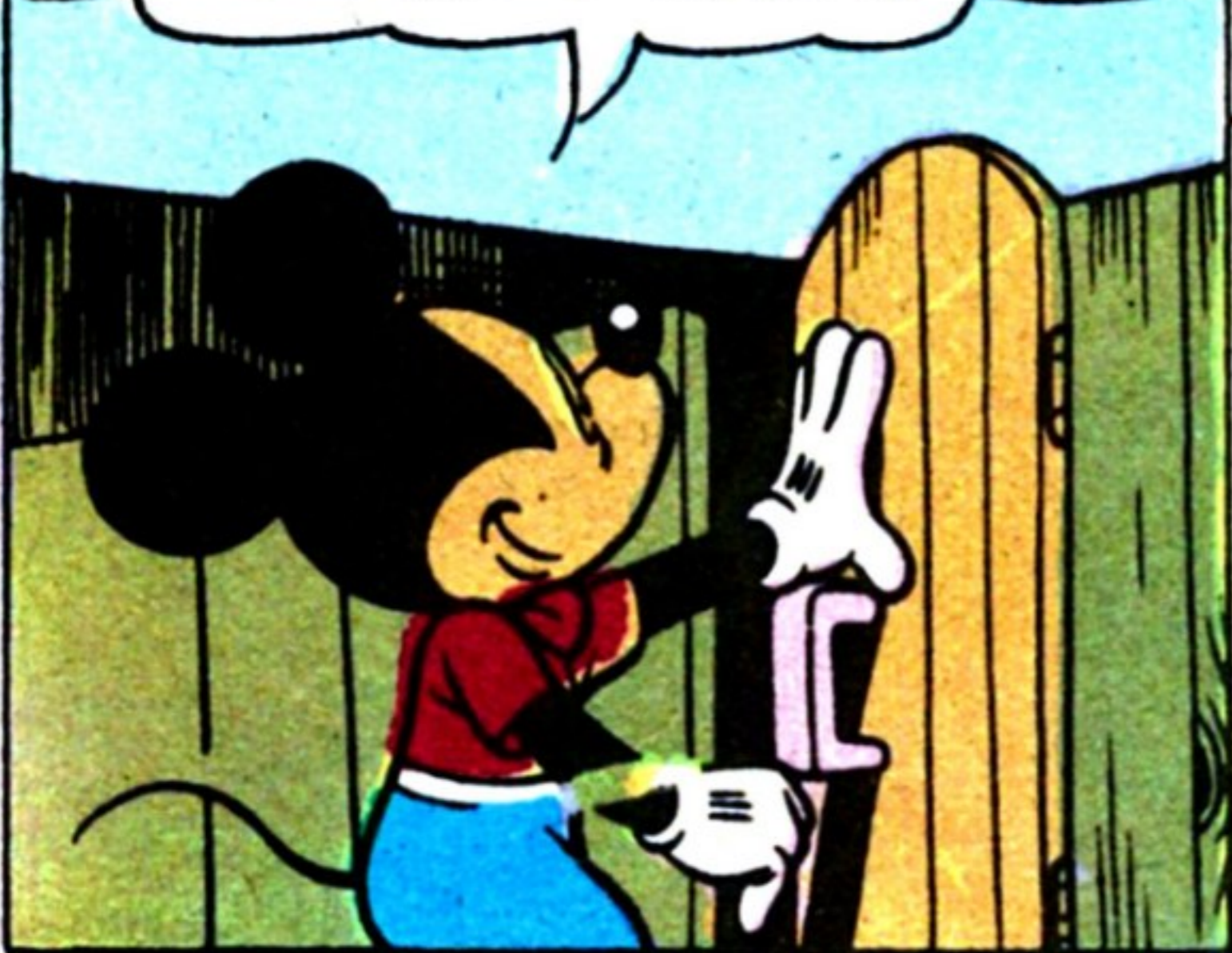

3-3-3-3

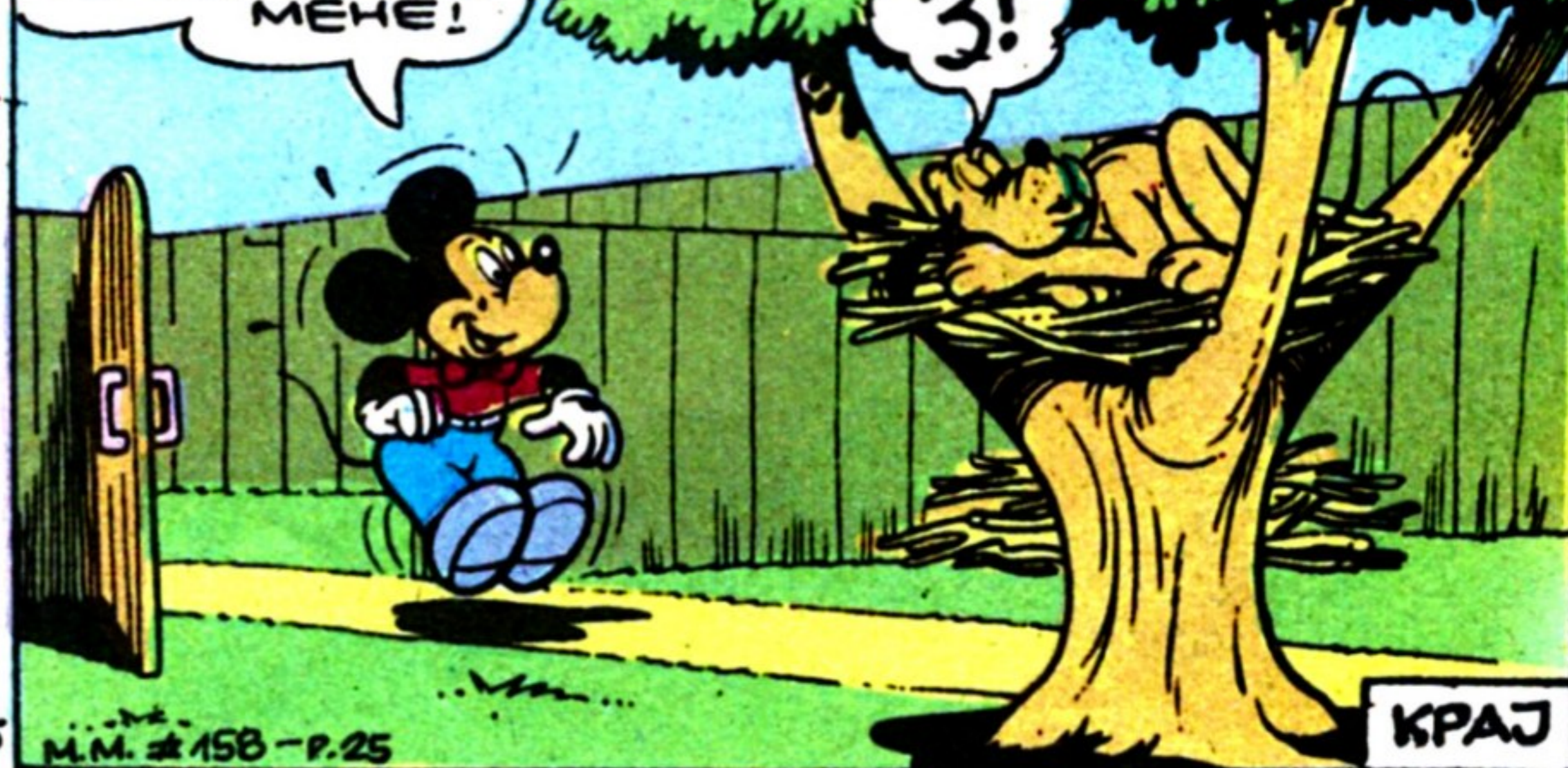
ВАЉДА
НИЈЕ... СПАВА
К' О ТОП!

ДОЗВОЛИЉУ МУ ДА НОГАС
СПАВА У КУЉИ!

ХА! ХА! ШАШ' О
СЕ ОН И БЕЗ
МЕНЕ!

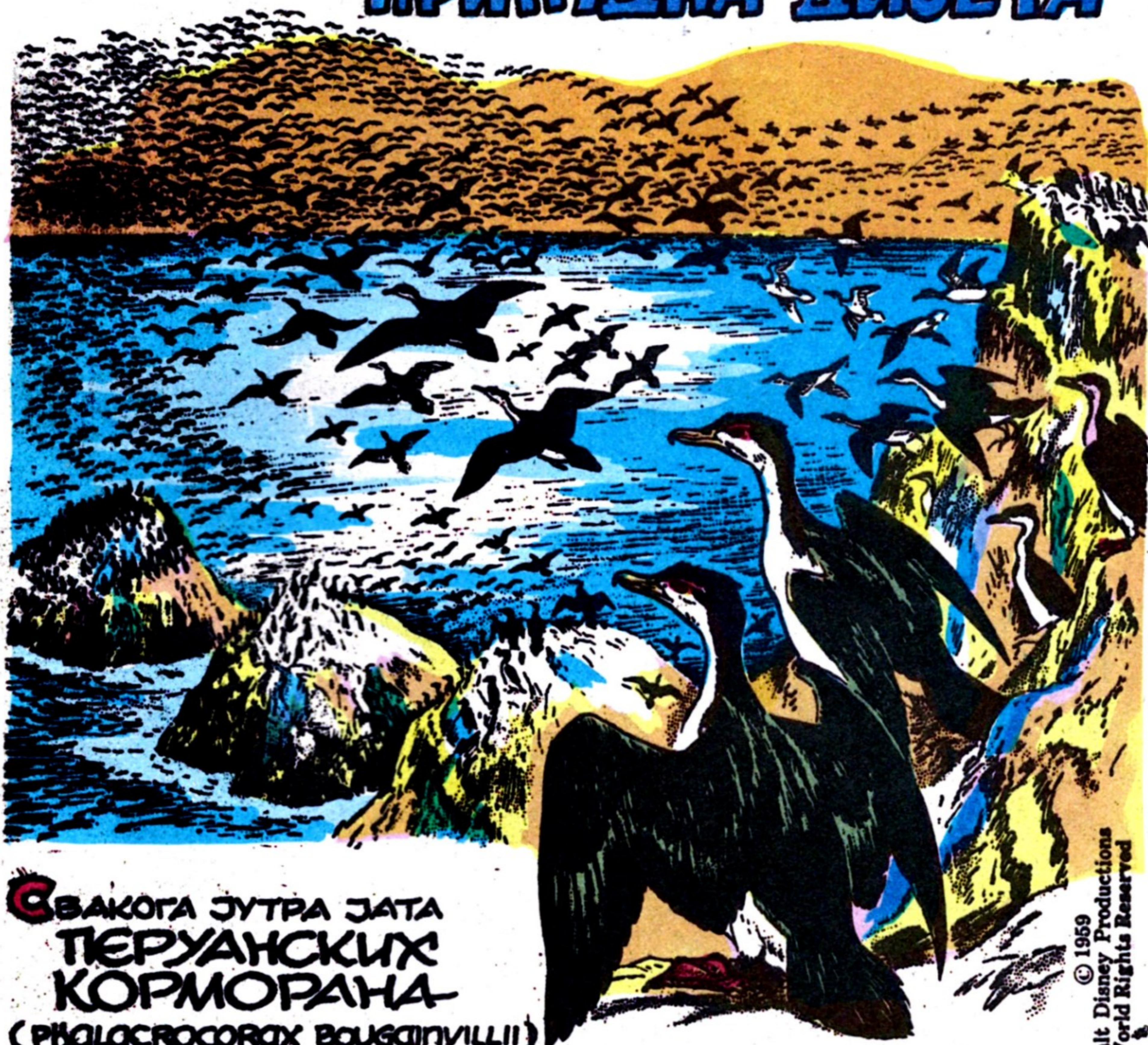
М.М. 158-Р.25

КРАЈ

WALT DISNEY

ЧУДА ПРИРОДЕ

ПРИНУДАНА ДИЈЕТА

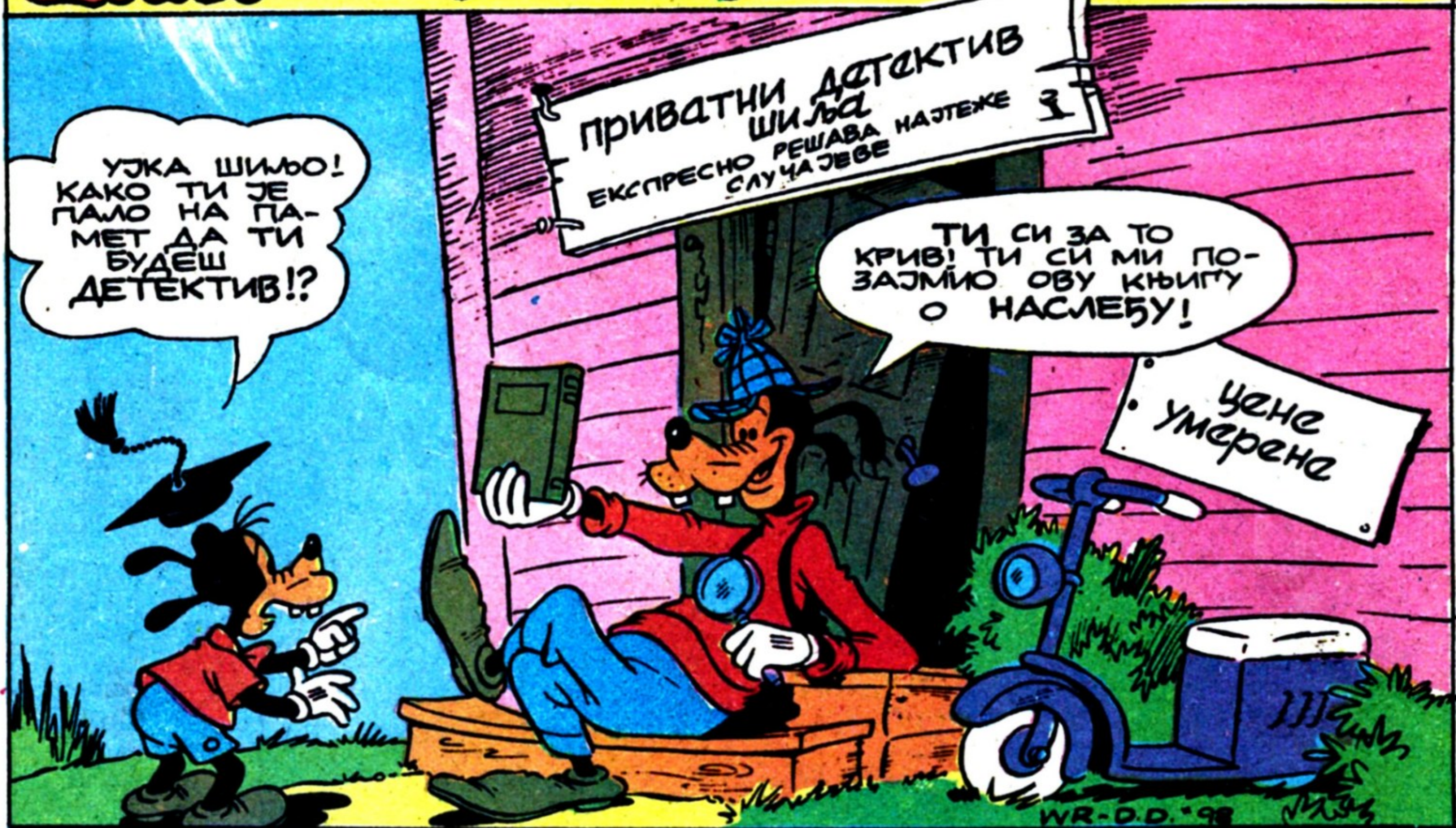

СВАКОГА ЈУТРА ЈАТА ПЕРУАНСКИХ КОРМОРАНА

(PHALACROCORAX BOUGAINVILLEI)

ОДЛЕГУ ДАЛЕКО НА ПУЧИНУ ГДЕ У ХЛАДНИМ ВОДАМА ХУМБОЛТОВЕ СТРУЈЕ ЖИВИ ЈЕДНА ВРСТА ВЕОМА СИТНИХ САРАДИНА, ЈЕДИНА ХРАНА КОЈУ ОНИ МОГУ ДА УЗИМАЈУ. МЕЂУТИМ, ПОНЕКАД СТРУЈА СКРЕНЕ И ТАДА МИЛИОНИ КОРМОРАНА, КОЈИ НЕ МОГУ ДА ЈЕДУ ДРУГУ ХРАНУ, УМИРУ ОД ГЛАДИ.

© 1959
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

А У КУКИ ЛЕДИ БУЦИК...

ОХ! ТО К' О ДА ТРУБИ ПРЕД ВРАТИМА!

ИЈУФ! ЗАР ВИ НЕМАТЕ КОЧНИЦЕ?

НЕМАМ, ГОСПО!

ШТА ЂЕ МИ КОЧНИЦЕ КАД ИМАМ ДОБРУ ТРУБУ КОЈА РАСТЕРУЈЕ НАРОД С ПУТА?

А САД, ДА РЕШИМ ТАЈ СЛУЧАЈ! ШТА ЈЕ НЕСТАЛО?

КРУНА С ДИЈАМАНТИМА... ИЗ МОЈЕ ЗБИРКЕ КРАЉЕВСКОГ НАКИТА!

АМ' ПОЛИЦИЈА ЈЕ БЕЗ БИЛА! НИЈЕ МИ ПОТРЕБНА ВАША ПОМОК!

БЕЗ БРИГЕ! ЈА САМ ЈЕДТИН!

ОВАЈ... МОЖДА БИ БИЛО ЈЕДНОСТАВНИЈЕ ДА ПОЗОВЕТЕ ПОСЛУГУ... ДА ИХ СВЕ ИСПИТАМ!

ХУУУ... ПА ДОБРО!

ТАКО...

ЗВАЛИ СТЕ, ЛЕДИ?

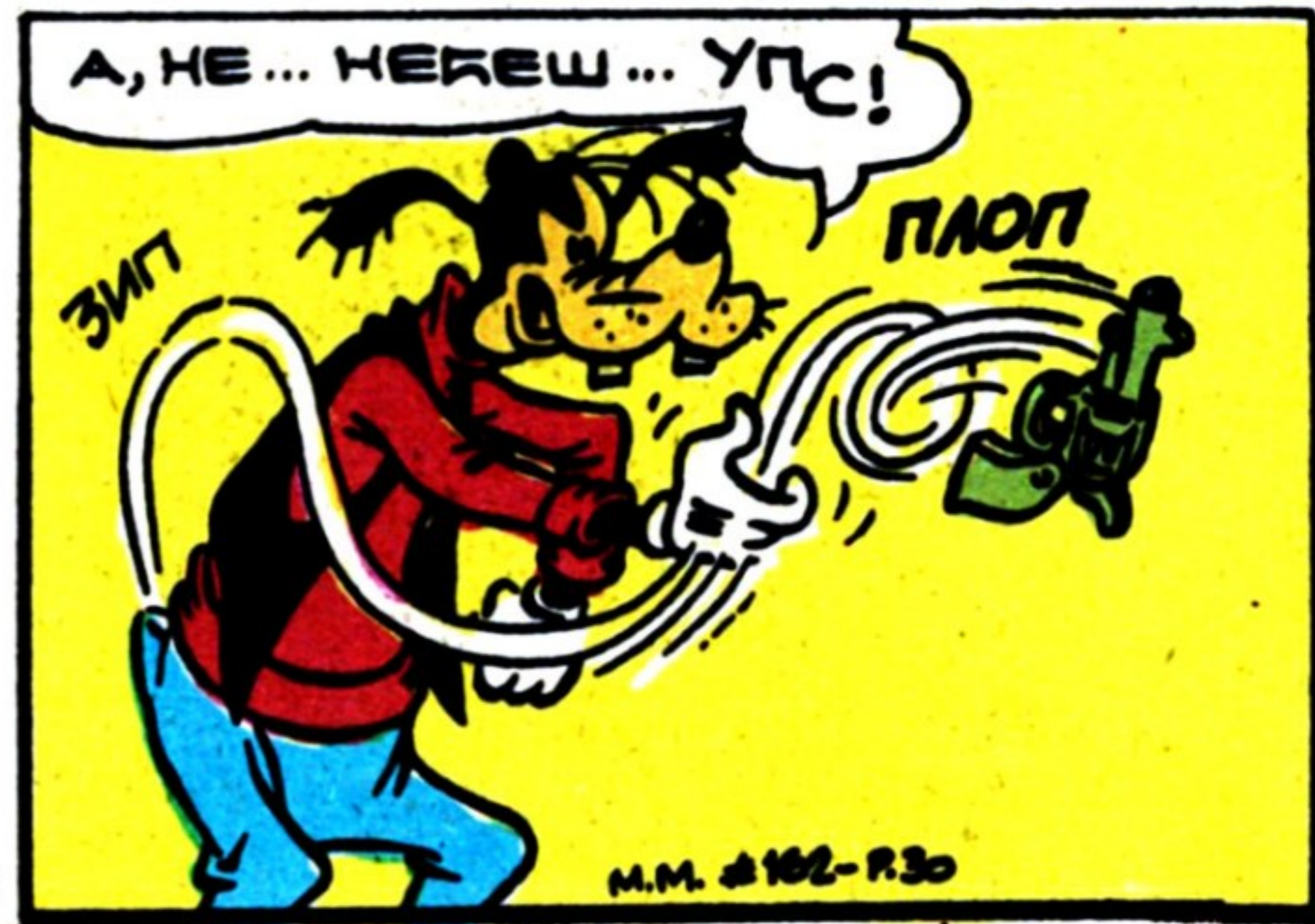
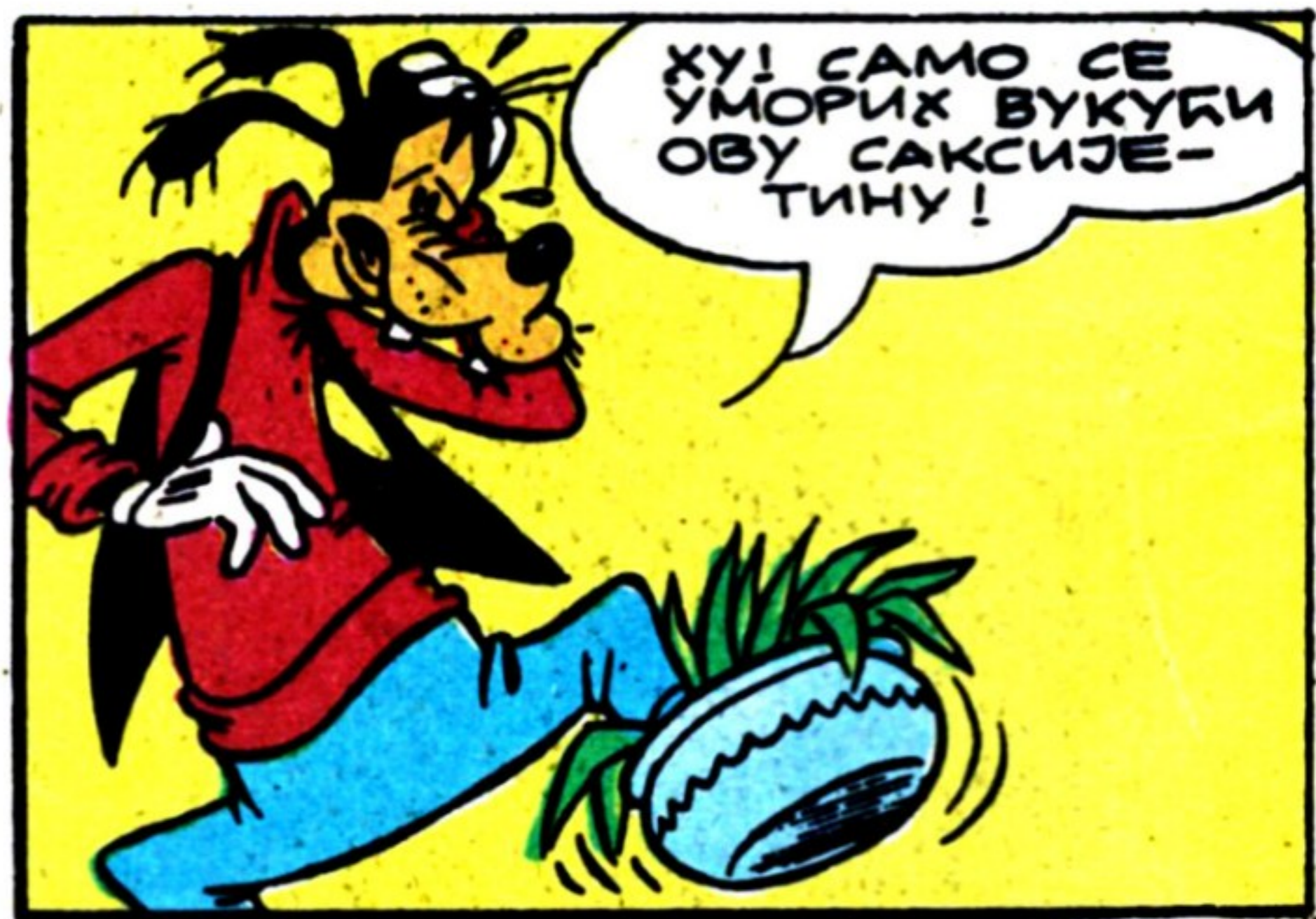
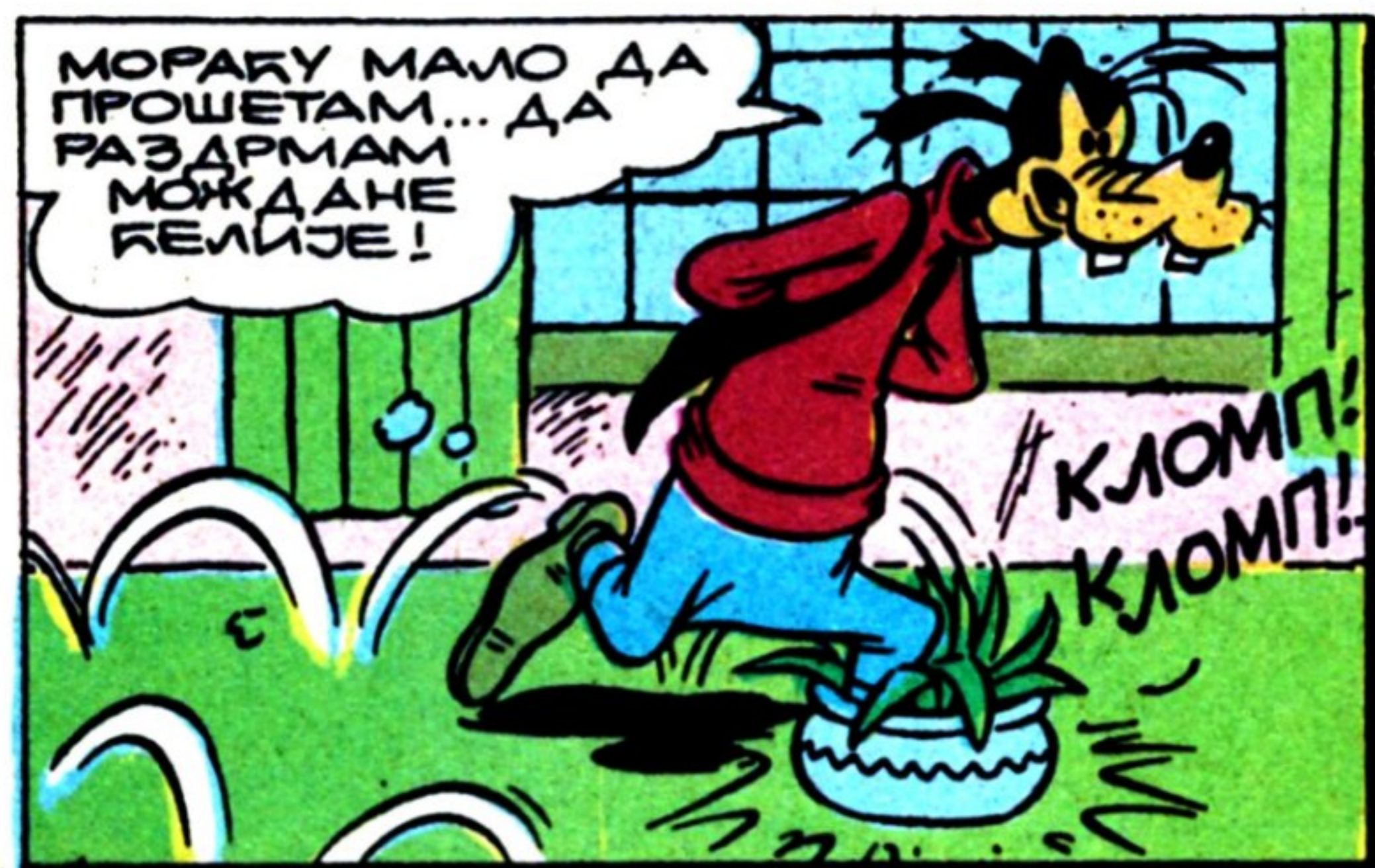
ДА! ОВАЈ ДЕТЕКТИВ ЖЕЛИ ДА ВАС ИСПИТА!

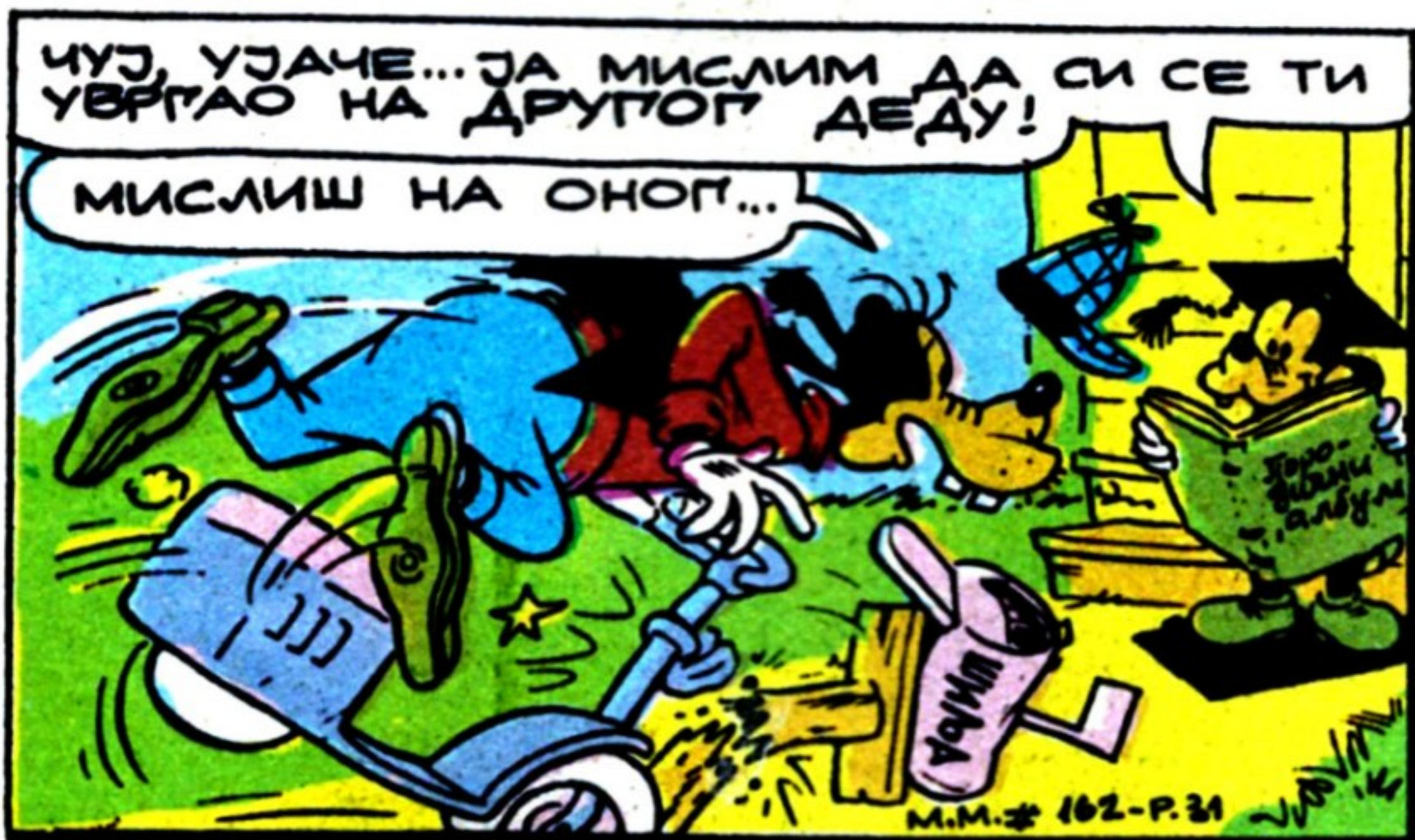
ДА! ДА!

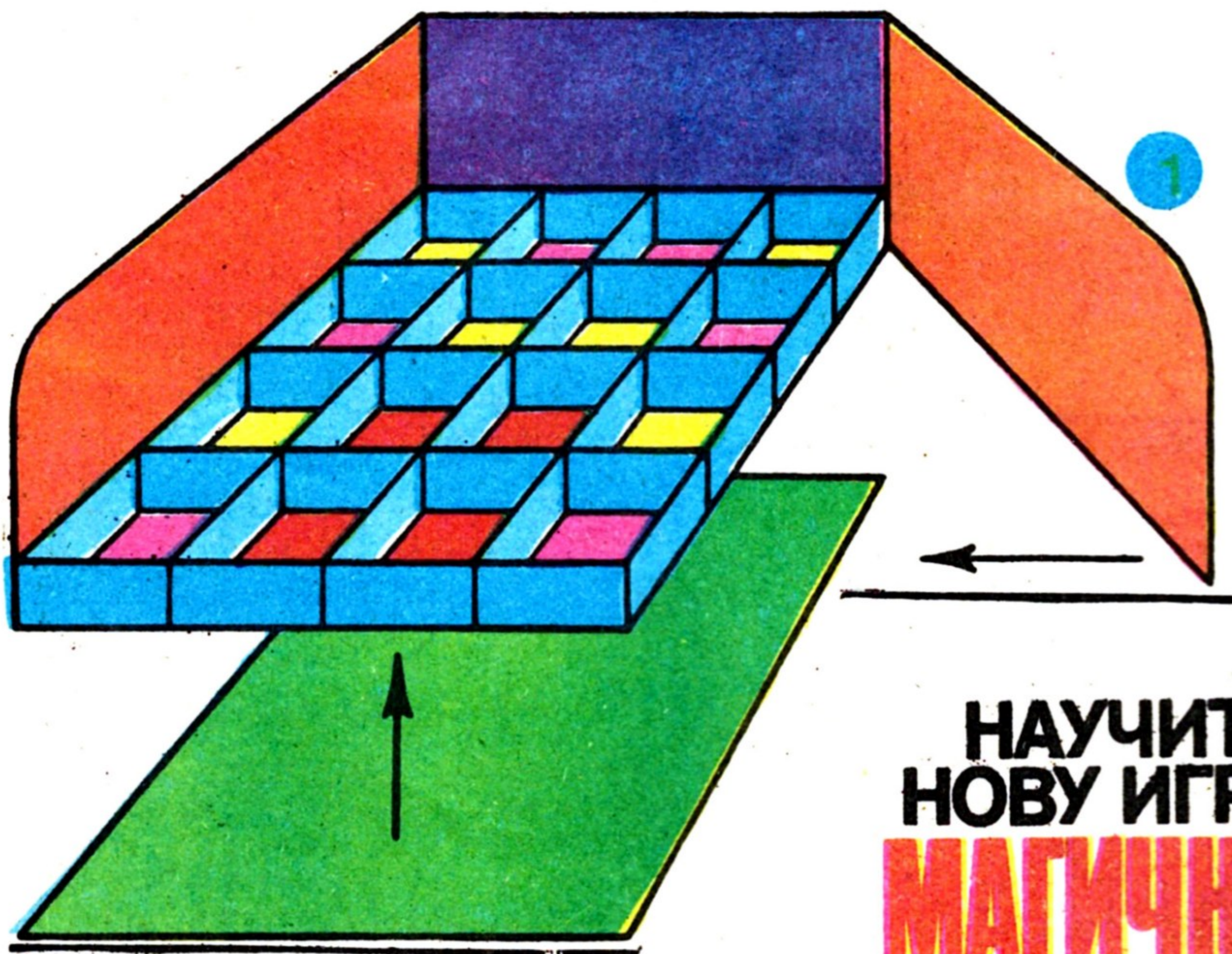

ГДЕ ВАМ ЈЕ ВАСПИТАЊЕ? ШЕШИР СЕ СКИДА ПРЕД ЈЕДНОМ ДАМОМ!

АМ' ОВО ЈЕ КУВАРСКА КАПА... ТО ЈЕ НЕШТО ДРУГО!

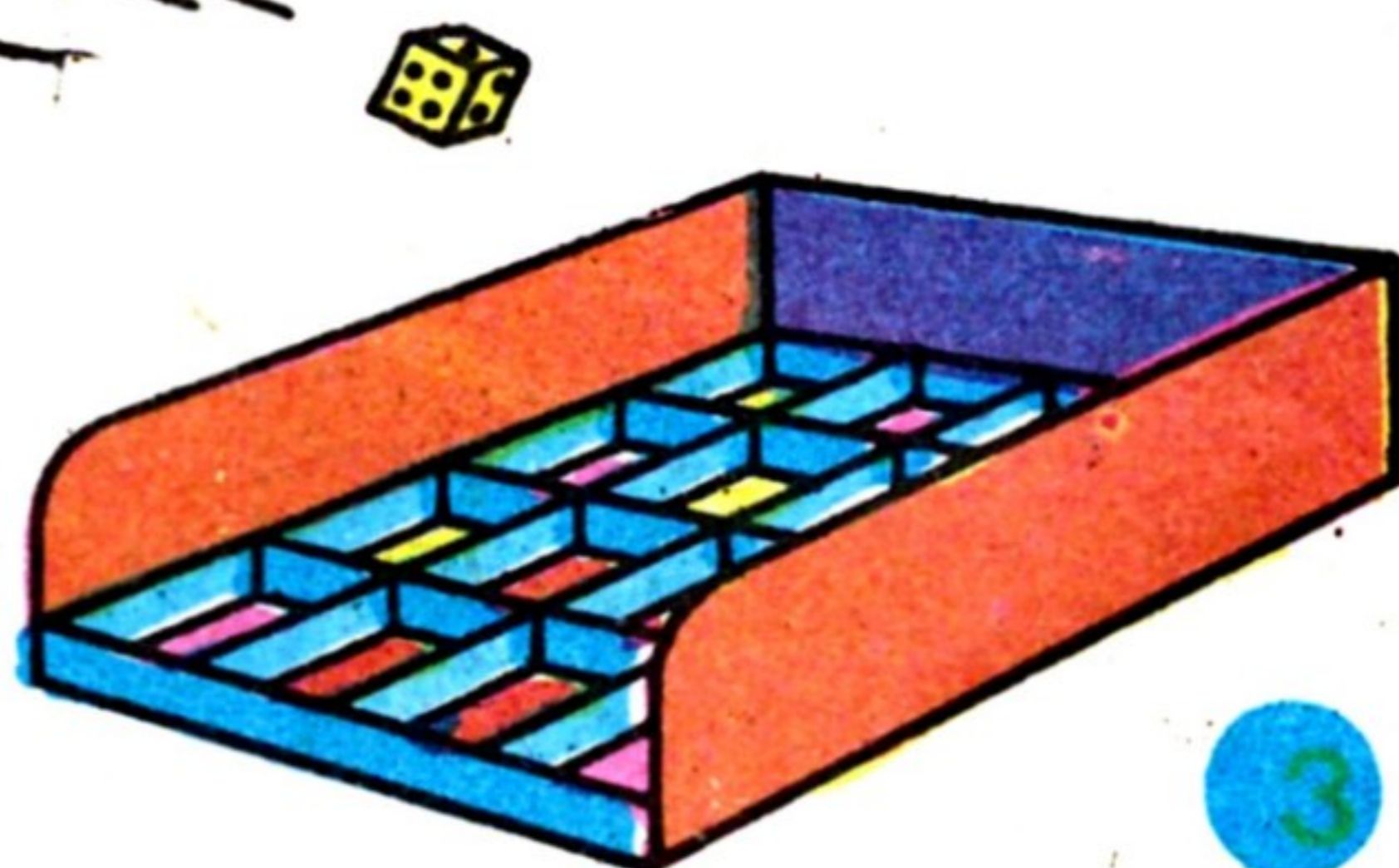

НАУЧИТЕ НОВУ ИГРУ МАГИЧНА КУТИЈА

-	+	+	-
+	-	-	+
-	x	x	-
+	x	x	+

2

Скупите 16 празних кутија од шибица, без поклопца, и поставите их као што видите на цртежу број 1. Дно сваке кутије од шибице залепите на картон, а кад се лепак осуши направите око целе „грађевине“ ивицу од картона високу око десетак сантиметара (црт. 1). Обе предње ивице заокружите као што видите на цртежу 3. На крају, на предњу страну кутије ставите лепљиву траку којом ћете заштитити прве четири кутије (црт. 3). Сваку преграду у кутији с унутрашње стране облепите белим папиром, а спољашњу страну ивице папиром у боји. Остало вам је само да на свако дно (поље) од кутије испишете знаке: —, — или x (црт. 2).

Магична кутија се стави на средину стола а играчи се поређају околно и са даљине од једног метра

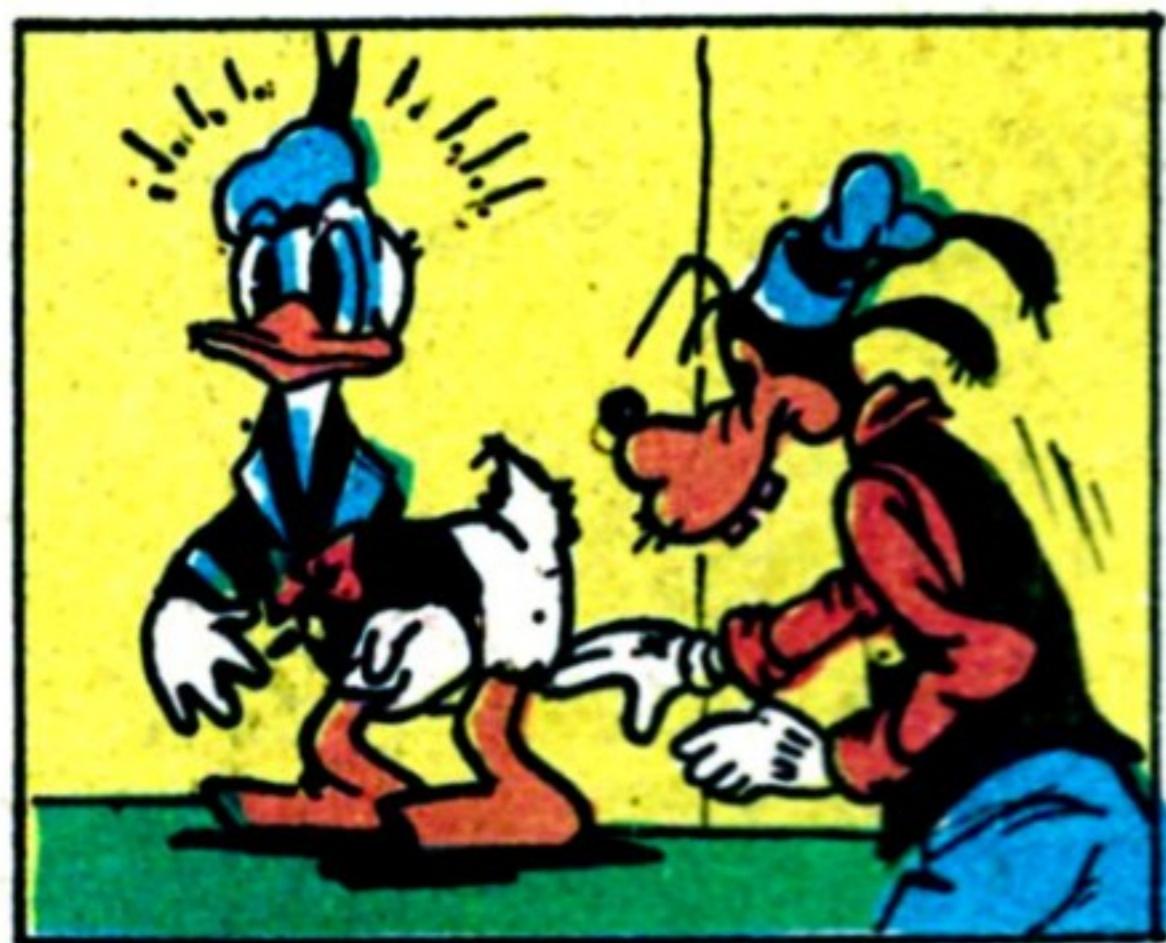
бацају коцкицу с бројевима у поља. Добијени поени се разликују по томе на које су поље пали. Ако коцкица падне у поље обележено знаком — играч добија онолико поена колико је показала коцкица. Тако добијени поени се сабирају. Знак — значи да играч од укупног броја својих поена одбија онолико колико коцкица покаже. Ако је његова залиха поена мања, остатак ће одбити од поена које буде добио у наредним бацањима.

Играч чија коцкица падне у поље са знаком x умножава добијене поене истом овом бројком. На пример: ако коцкица покаже 4, играч добија $4 \times 4 = 16$ поена; ако 6 онда 36 итд.

Победник је играч који има највећи број поена. У игри! Пријатно!

ФИЛОЗОФ ШИЉА
 Шиља њрочишао негде један чланак из филозофије и да би њоказео Пају колико је схвашио он каже:

— Интелигентни људи увек сумњају, само идиоти шврпе да су увек у њрабу.

— Сијуран си у то што си рекао? — уиша га Паја.

— Свакако — самоуверено одговори Шиља.

СВЕ ПО ПРОПИСУ

Шиља улази у њродавницу живоиња и каже њродавцу:

— Молим вас дајте ми двадесетак мишева, десетак

бубашваба и њедесетак њаукова...

— Ви сијурно хоћете да њравише неке оише? — уиша га њродавца.

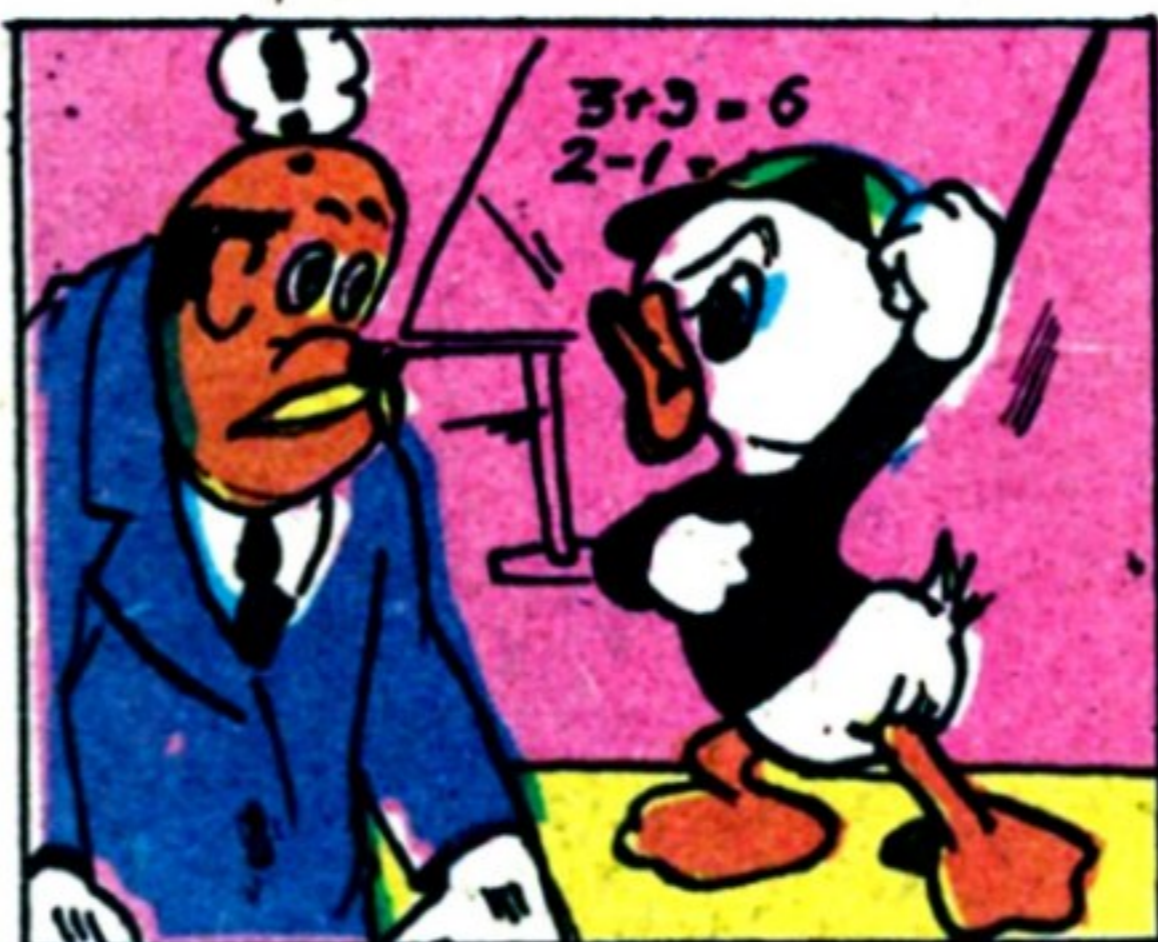
— Ма не, хоћу само да се селим ња ми је власник куће рекао да му осџавим сџан у онаквом сџању у каквом сам га нашао.

ДОБРО СМИШЉЕНО

Гаја уиша учишеља:

— Да ли ћете ме казниши за нешто што нисам учинио?

— Сијурно да нећу ако је џако како џи кажеш.

— Одлично! Знаше, ја нисам урадио домаћи задатак.

ИМАО ЈЕ СРЕЋЕ

У Пајиној кухињи у којој Паја њере судобе чује се сџран џресак.

— Пајо! — виче Паџа из собе — оиеш си нешто разбио!

— Јесам, али обоја њуша сам имао и среће.

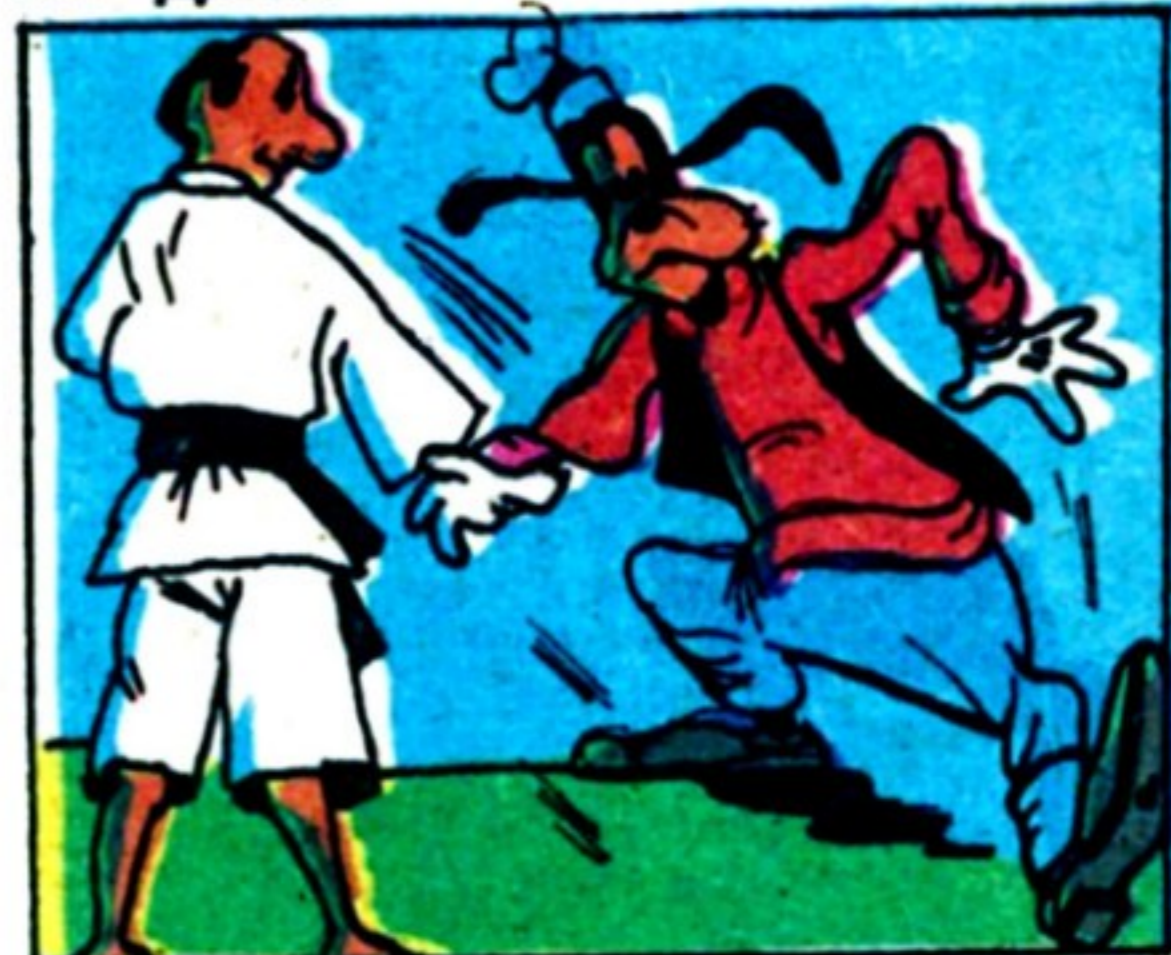
— Како џо мислиш?
 — Лејо! Разбио сам џањуре њре нејо што сам их оџрао.

ЛЕП ДАН

На њроџџовању кроз Венецију Шиља се љознаје са ѡруџом ѡудисџа из Француске.

— Диџон, црни љојас, ѡрџи дан — каже један од ѡудисџа ѡриликом љознавања.

— Диран, смеђи љојас, џређи дан.

Да не би заосџао за њима Шиља каже:

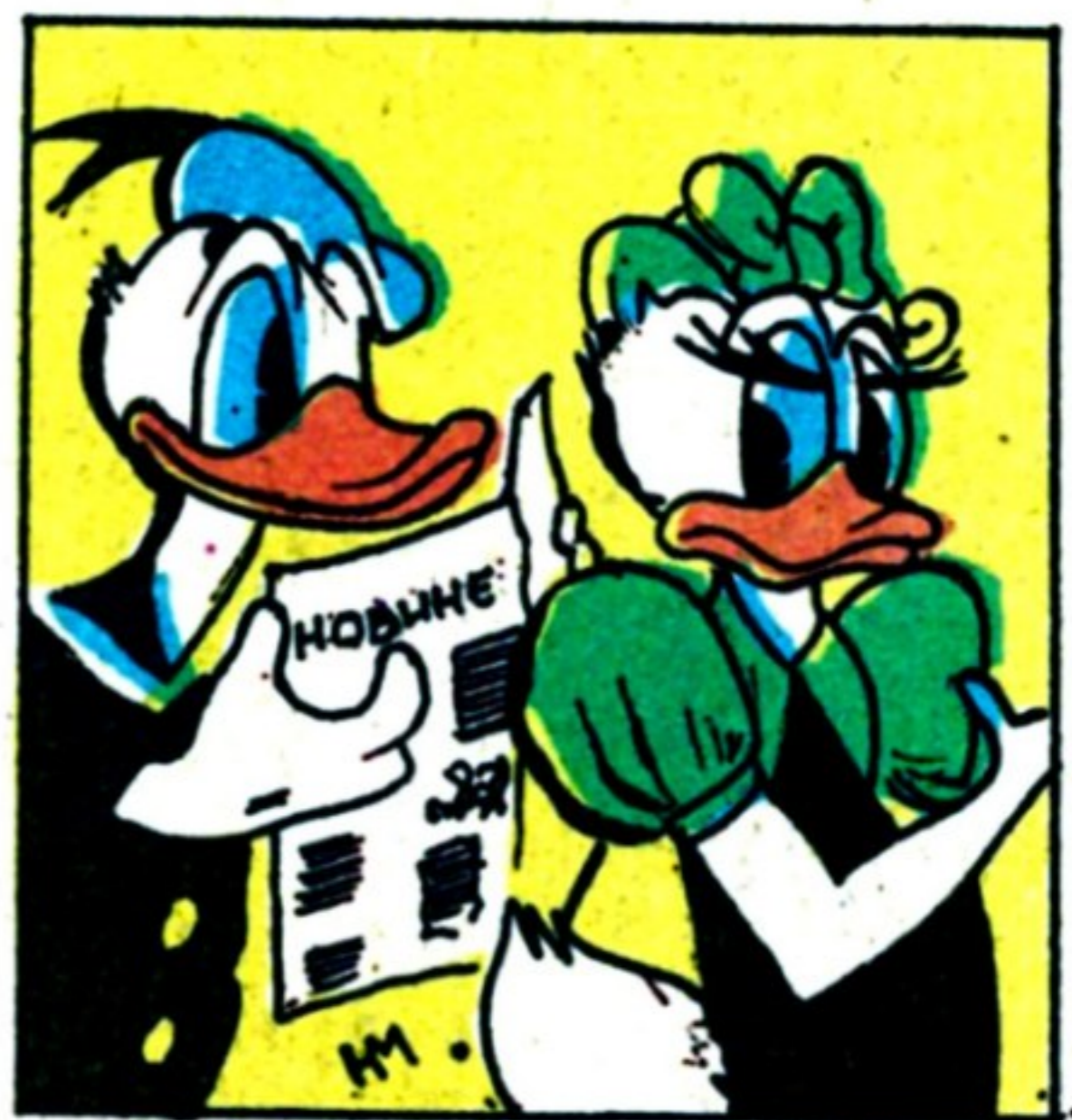
— Шиља, љојас од фланела, леј дан!

САМО ЊЕГОВА

Паја Паџак чиша новине и каже Паџи:

— Слушај! Неки боџаши бродовалсник осџавио је својој љдовици двадесет ѡиш милијарди динара. Зар џи не би волела да си на њеном месџу?

— Ох! Пајо! То никако! Ја бих желела да будем само џвоја љдовица и ничија друџо!

ФУДБАЛСКИ КЛУБ

»САРАЈЕВО«

(САРАЈЕВО)

Фудбалски клуб САРАЈЕВО основан је 26. октобра 1946. године спајањем клубова УДАРНИК и СЛОБОДА из Сарајева. Клуб има свој стадион на Кошеву који може да прими око 45.000 гледалаца. Боја дреса је бордо.

У 30 послератних фудбалских шампионата САРАЈЕВО није играло само у три; овај податак сведочи о уједначено доброј игри овог клуба. Највећи успех САРАЈЕВО је постигло у првенству 1966/67. године када је освојило титулу шампиона постигавши, између осталих и ове победе: ЦРВЕНА ЗВЕЗДА 1:0 и 3:1, ВОЈВОДИНА 3:1, ЖЕЉЕЗНИЧАР 2:0 и 2:0, ХАЈДУК 1:0, ОФК БЕОГРАД 3:1 и други.

САРАЈЕВО је највећи успех у такмичењу за Фудбалски куп Југославије постигло у истој сезони када је било и првак: 1966/67. Тада је играло финалну утакмицу са ХАЈДУКОМ и доживело пораз (1:2).

У међународној конкуренцији, у званичним такмичењима, САРАЈЕВО није постигло запаженије резултате.

Велики успех САРАЈЕВА је и прво место у Лиги шампиона 1972. године.

За успешне резултате, САРАЈЕВО је добило „Мајску награду“ града Сарајева 1967, „Златну плакету ФСЈ“ 1969, „Спомен плакету“ града Сарајева 1970, „Спомен плакету“ СОФК Босне и Херцеговине 1970. и друга спортска признања.

Директор клуба је Светозар Вујовић, главни тренер Вукашин Вишњевац, а тренери су Мирсад Фазлагих, Марко Биљић, Фуад Музуровић, Фрањо Ловрић, Србољуб Маркушевић, Бошко Продановић и Стојан Црногорац.

У својој богатој историји, САРАЈЕВО је имало низ изванредних фудбалера од којих су најпознатији: Ибро Биоградлић (одиграо за клуб највише утакмица — 646 за 19 година играња), Асин Ферхатовић, Добривоје Живков, Мирсад Фазлагих, Вахидин Мусемић, Светозар Вујовић, и други.

Адреса клуба: 71000 Сарајево, Маршала Тита 40, телефони (071) 39-674 и 39-002.

Пласман САРАЈЕВА у свим првенствима:

1946/47.	—	1956/57.	13	1966/67.	1
1947/48.	10	1957/58.	—	1967/68.	7
1948/49.	—	1958/59.	10	1968/69.	11
1950.	5	1959/60.	6	1969/70.	12
1951.	7	1960/61.	8	1970/71.	12
1952.	9	1961/62.	7	1971/72.	15
1952/53.	6	1962/63.	9	1972/73.	7
1953/54.	7	1963/64.	4	1973/74.	14
1954/55.	7	1964/65.	2	1974/75.	13
1955/56.	6	1965/66.	9		

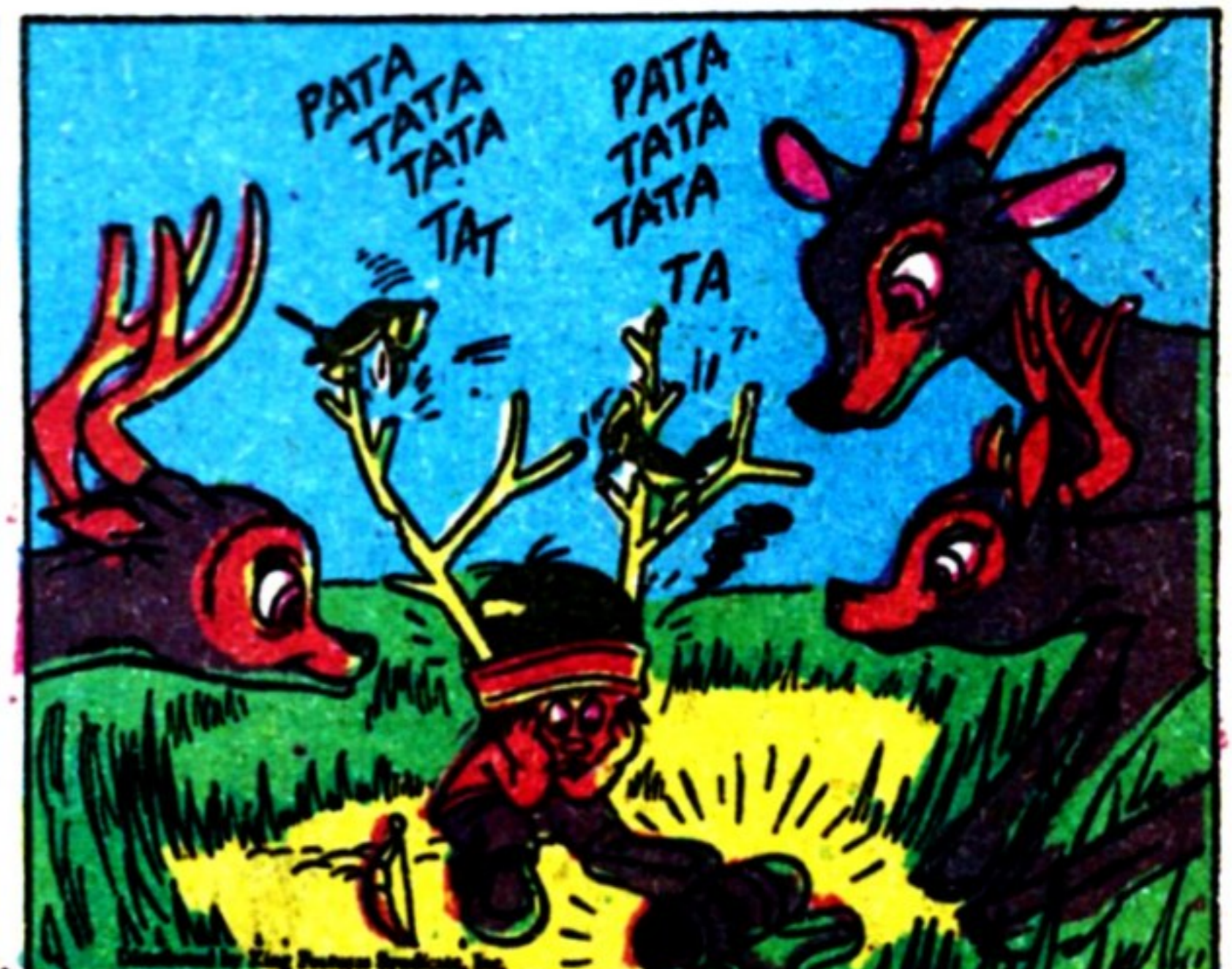
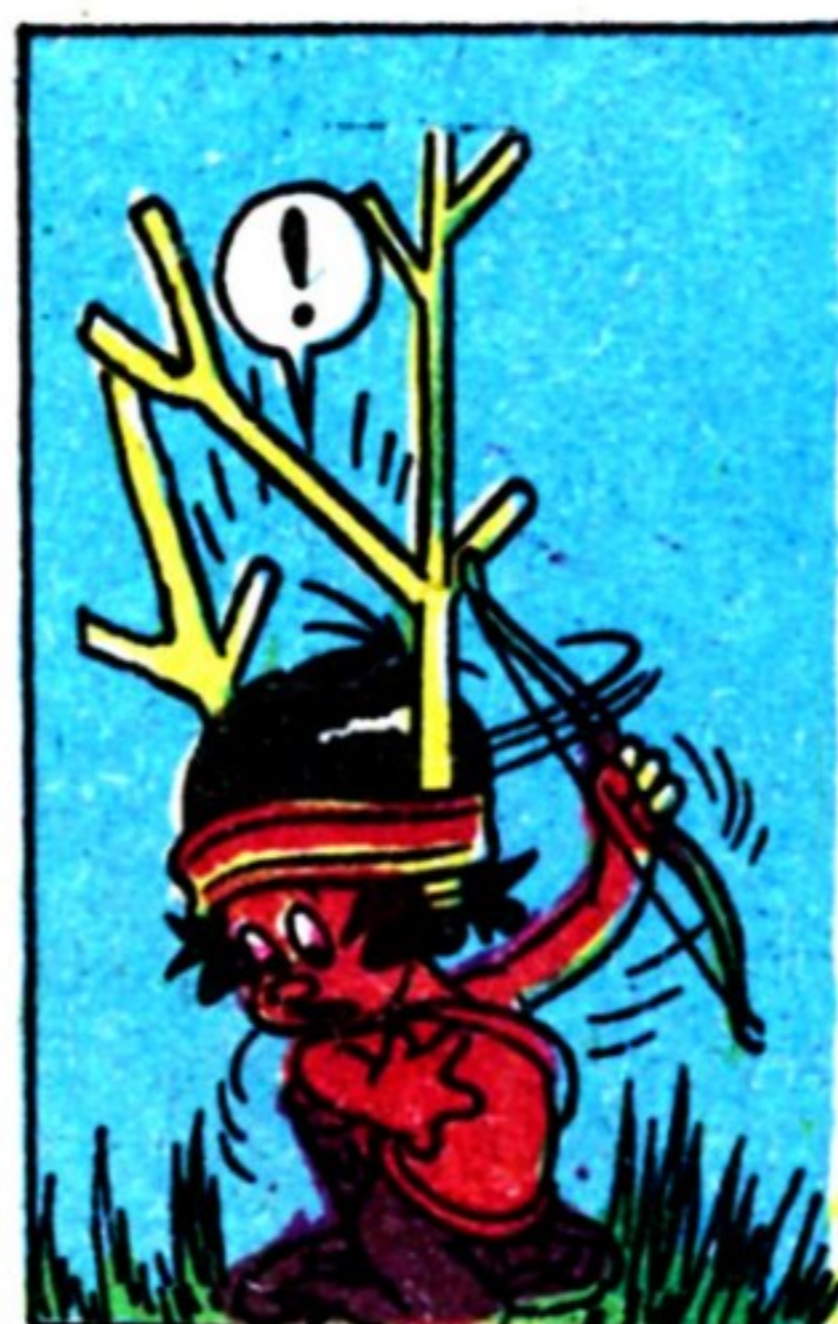
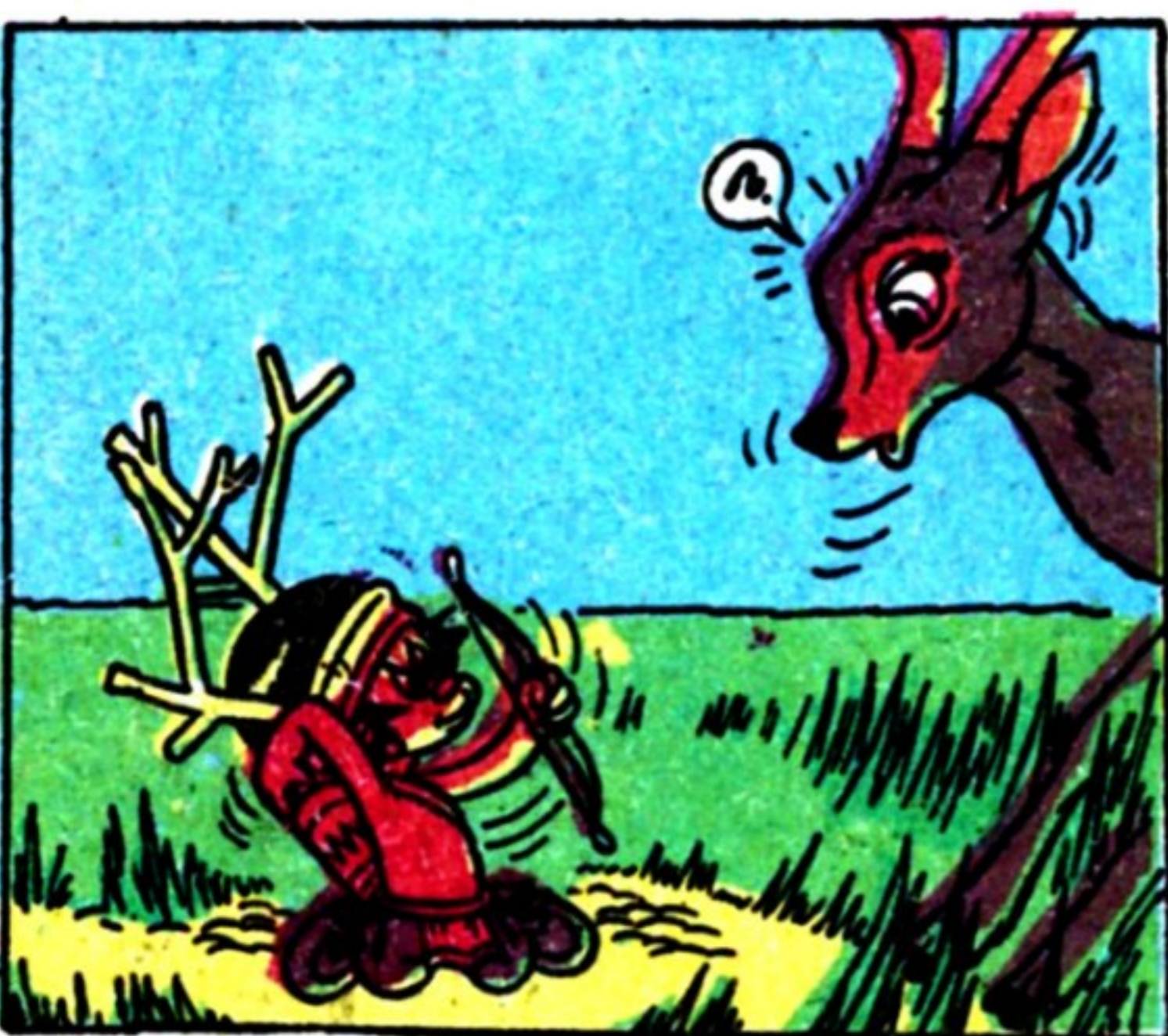
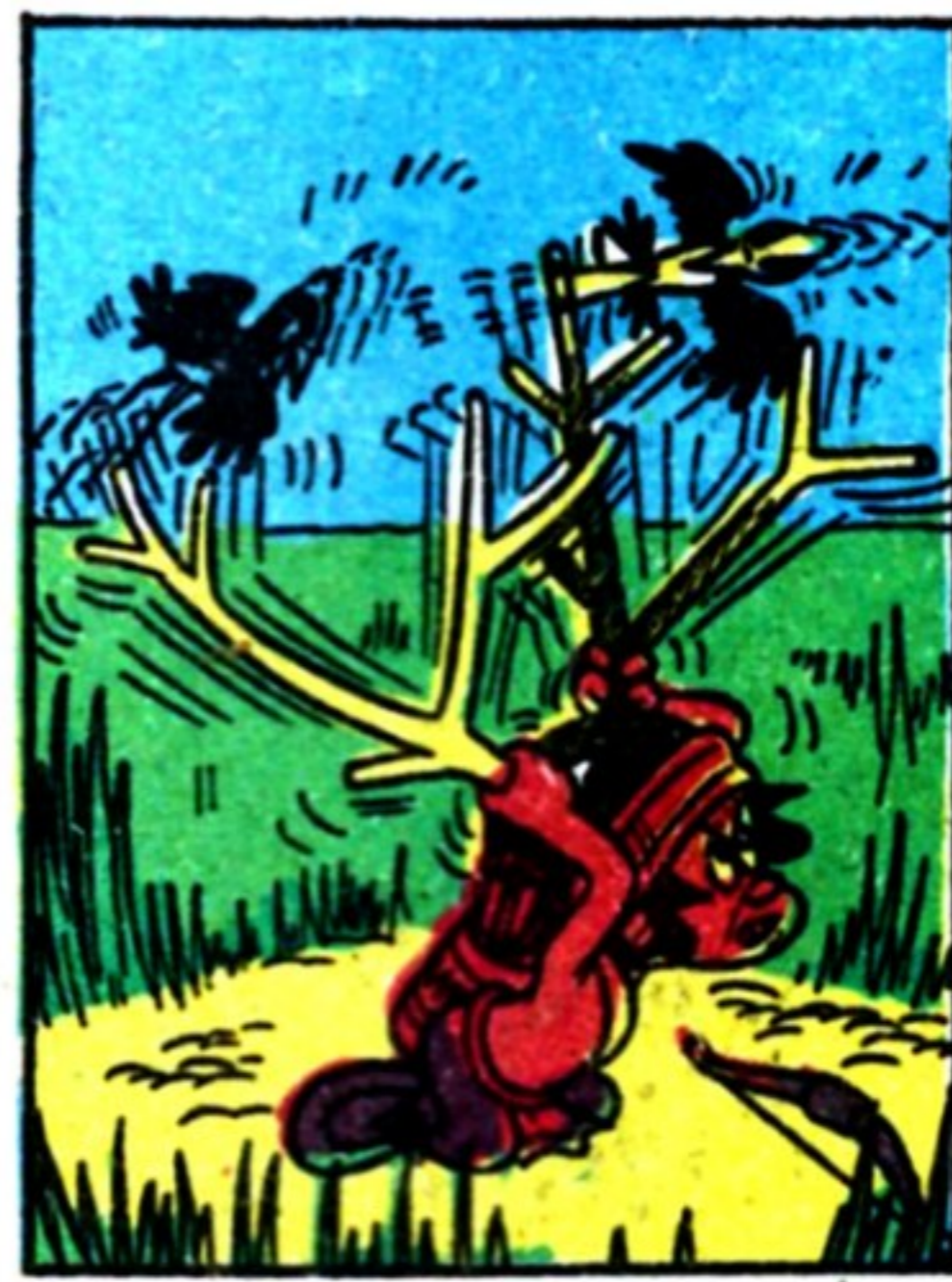
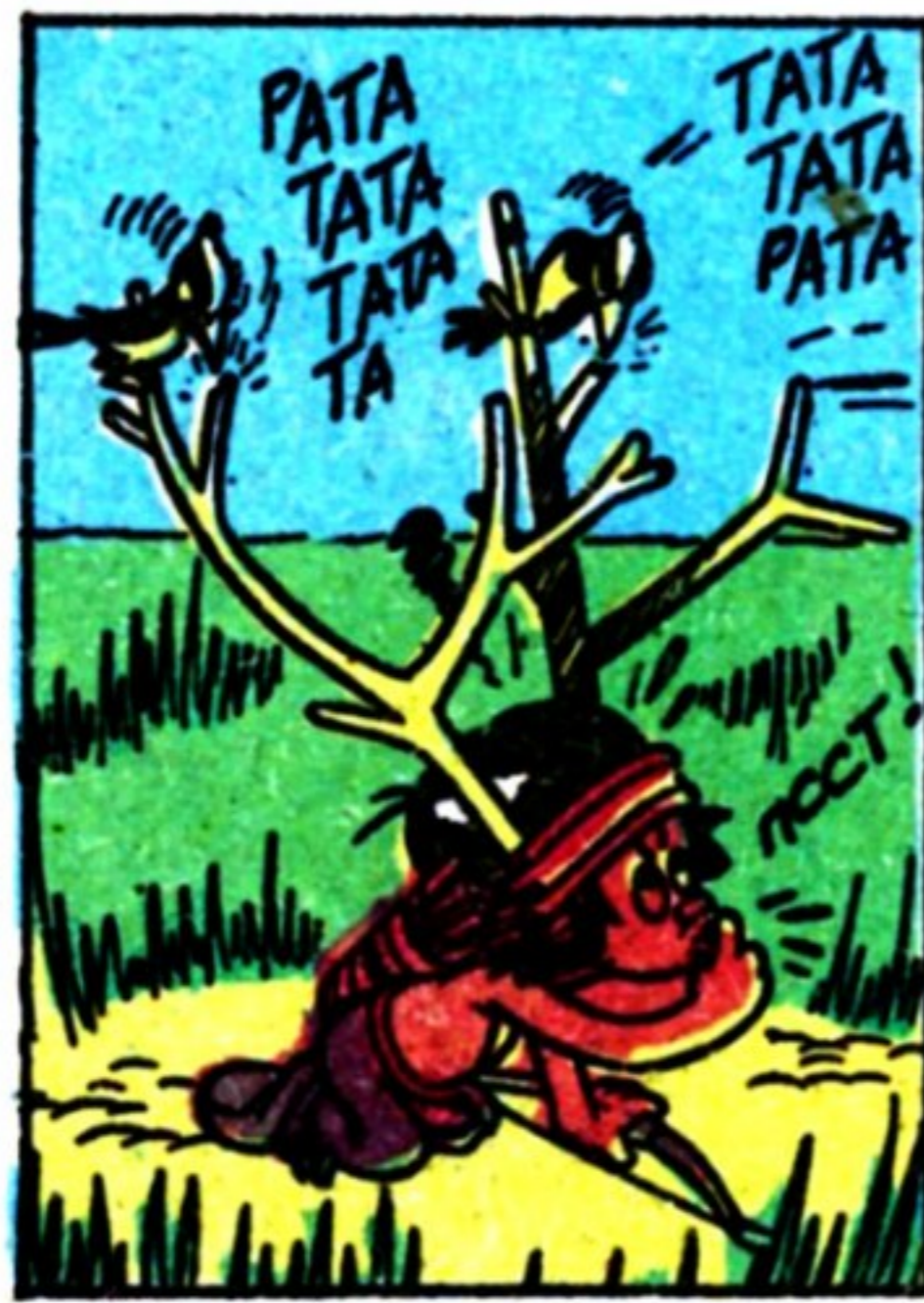
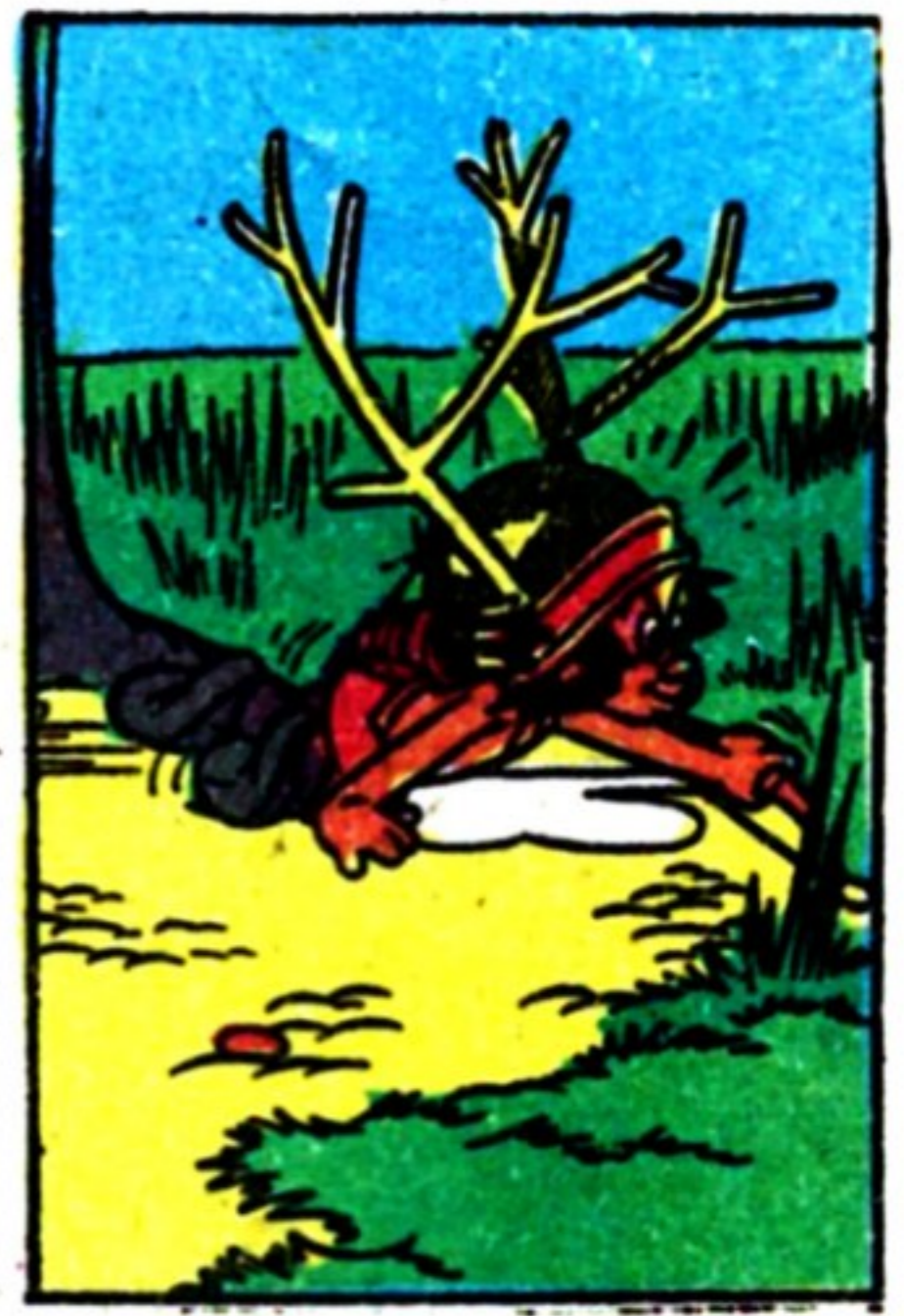
ФУДБАЛЕРИ „САРАЈЕВА“ ПОД УГОВОРОМ:

ЕКМЕЧИЋ САВО (1948—1977), ГРУДА СЕАД (1952—1978), ВИДОВИЋ ЖЕЛИМИР (1953—1978), ЛУКИЋ ЗОРАН (1955—1978), РАЈКОВИЋ АНТО (1952—1978), ШЉИВО ЕДЖЕМ (1950—1978), ПЕТКОВИЋ РАНКО (1947—1977), ДУПОВАЦ ЗЛАТКО (1952—1978), СУШИЋ САФЕТ (1955—1978), СИМИЋ ДРАГОЉУБ (1951—1978), ХЕТО ЕНВЕР (1956—1978), ПИРИЋ ДАНИЈАЛ (1946—1978), БУГАРИН ГОРАН (1951—1979), МЕРДАНОВИЋ НИЈАЗ (1957—1979), БОШЊАК БРАНКО (1955—1979), ЛУБУРА СЛОБОДАН (1950—1979), РЕПЧИЋ СРЕБРЕНКО (1954—1979), РАДЕЉАШ ХАМДО (1955—1979), ТЕШАН АНЂЕЛКО (1949—1977), ФЕРХАТОВИЋ ХАМДО (1952—1977), ФЕРХАТОВИЋ НИЈАЗ (1955—1978), ФЕЈЗИЋ СЕДИК (1953—1979), МУРГА АВДО (1954—1978), ХАЏИ-АБДИЋ ЕСХЕР (1952—1978), САВИЋ РАТОМИР (1956—1980), ТИЧИЋ ФАРУК (1955—1979), ДЕМИР СУЛЕЈМАН (1947—1978), НИКШИЋ САЛКО (1956—1981), ОРУЧ АБДУЛАХ (1956—1981), ХАЏИБЕГИЋ ФАРУК (1956—1981), ЈОВАНОВИЋ ДУШАН (1955—1978), ВИДАКОВИЋ НЕНАД (1957—1981), ЖИВОЈЕВИЋ НЕЏАД (1955—1979), ДАУТБЕГОВИЋ ФАХРИЈА (1943—1976), МУЗУРОВИЋ РЕШАД (1953—1980), КУРТЕШ ПРЕДРАГ (1953—1980).

CT **TEKSTILNI KOMBINAT ZAGREB** Večernji list - Vaš

САРАЈЕВО
Стоје: Петковић, Екмечић, Сушић, Демир, Лубура, Рајковић
Чуче: Шљиво (капитен), Видовић, Репчић, Бошњак и Симић.

GODINA SA VAMA

idemo dalje...
godina jedanaesta

ČAK I DA NEBO PADNE NA NAS: BDS FOREVER!!!

BAŠ SU
ŠAŠAVI OVI S
BDS GRUPE!

TUTATISA MI,
ŠAŠAVIJI SU OD
OVIH RIMLJANA!

BDS GRUPA - I NAKON DESET GODINA S VAMA! IDEMO DALJE...